

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

2 juni 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1317
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1325
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden*	1333
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking*	1342
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1342
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1345
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1368
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1372
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1384
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1390
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1398

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1401

* Bij besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 (Belgisch Staatsblad van 21 april 2000) worden de bevoegdheden Stedelijk Beleid, Stadsvernieuwing en Huisvesting overgedragen van Vlaams minister Bert Anciaux aan Vlaams minister Johan Sauwens. De heer Bert Anciaux draagt vanaf dan de titel : Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gericht. Sommige vragen werden evenwel, vóór de bevoegdheidsoverdracht, gericht aan de heer Bert Anciaux en, na de overdracht, beantwoord door de heer Johan Sauwens : dit wordt dan uitdrukkelijk vermeld.

**1. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

**Vraag nr. 255
van 5 april 2000
van de heer JOACHIM COENS**

Baileybrug Stalhille – Vervanging (2)

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 428 van 27 mei 1998 aan toenmalig minister Eddy Baldewijns over de stand van zaken m.b.t. de vervanging van de Baileybrug in Stalhille door een ophaalbrug, bleek dat de vervanging van de brug was opgenomen in de voorstellen van de administratie Waterwegen en Zeewezen voor 1999 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2330 – red.*)

Eind november 1999 stelde ik ook de huidige minister hierover een schriftelijke vraag. In zijn antwoord liet hij echter weten dat de herbouw van de brug werd uitgesteld en was opgenomen in het ontwerp van begroting 2000. Na overleg met het gemeentebestuur van Jabbeke werd beslist een landschapsstudie te laten uitvoeren, waarin zowel de gemeente Jabbeke als de administratie Waterwegen en Zeewezen participeren. De minister verwachtte het einde van de studie vóór mei 2000, waarna het aanbestedingsdossier zou worden opge maakt (*vraag nr. 82 van 25 november 1999; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2000, blz. 478 – red.*)

De vervanging van de brug zou nu echter ook niet meer zijn opgenomen op het programma 2000.

1. Blijft de geplande timing m.b.t. de opmaak van het aanbestedingsdossier behouden ?
2. Klopt het dat de vervanging opnieuw werd uitgesteld en zo ja, op welke basis werd deze beslissing genomen ?

3. Wat is de nieuwe timing voor de vervanging ?

Antwoord

In het vooruitzicht van de vervanging van de hoge vaste voetgangers-Baileybrug in Stalhille-Jabbeke door een lage beweegbare brug heeft de gemeentelijke overheid samen met mijn administratie een landschapsstudie laten uitvoeren. Aansluitend hierop wordt de stabiliteitsstudie uitgevoerd en worden de aanbestedingsdocumenten nog dit jaar opgemaakt.

De beschikbare budgettaire middelen laten evenwel niet toe om alle te vervangen bruggen op te nemen in de begroting 2000. Er dienen keuzes te worden gemaakt op basis van veiligheid en mobiliteit. Na de uitvoering van periodieke inspecties is gebleken dat de Tervaetebrug in Diksmuide en de Coupurebrug in Brugge om veiligheidsredenen bij voorrang dienen te worden herbouwd.

Ik zal er in ieder geval over waken dat, indien er zich enige budgettaire ruimte zou aanbieden, nog in 2000 of in 2001 de Baileybrug in Stalhille wordt opgenomen in het effectief programma.

**Vraag nr. 258
van 6 april 2000
van de heer LEO PEETERS**

Openbaarvervoeraanbod – Uitgaande jongeren

Hoewel algemeen wordt gesteld dat alcohol en verkeer niet samengaan, blijft het toch moeilijk om beide begrippen gescheiden te houden tijdens het uitgaansleven. Het openbaar vervoer blijft immers te weinig afgestemd op voormelde doelgroep. Hierdoor krijgen wij nog steeds ieder weekend af te rekenen met zware verkeersongevallen.

De provincie Vlaams-Brabant organiseerde in dit kader samen met De Lijn tijdens oudejaarsnacht extra openbaar vervoer. Er werden bussen ingelegd om de jongeren veilig te verplaatsen. Tijdens de nacht van "oud naar nieuw" werden aldus in Vlaams-Brabant van 21 tot 6 uur bussen van De Lijn ingelegd om de feestvierders overal veilig naartoe te brengen. De hierbij gehanteerde tarieven werden bovendien klantvriendelijk gehouden.

Op deze wijze trachtte het provinciebestuur van Vlaams-Brabant op een handige manier tegemoet te komen aan de noden van het uitgaanspubliek en preventief op te treden tegen mogelijke verkeersongevallen.

1. Heeft de overheid dit initiatief van De Lijn en de provincie Vlaams-Brabant reeds geëvalueerd en zo ja, wat waren de conclusies ?
2. Wordt er vanuit de Vlaamse overheid reeds gedacht aan een uitbreiding van dit initiatief naar bijvoorbeeld andere festiviteiten of gelegenheden ?

Antwoord

1. De Lijn Vlaams-Brabant heeft, in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant, tijdens de oudejaarsnacht 1999-2000 in totaal 33 omritten ingelegd in de provincie. Hierbij hadden 54 van de 65 Vlaams-Brabantse gemeenten een bediening.

De provincie Vlaams-Brabant stelt zich financieel garant voor het verschil tussen de kostprijs en de inkomsten van de feestbussen.

Als **bijlage** is een overzicht gevoegd van het elk jaar stijgend aantal reizigers (22.072 reizigers in 1999-2000). De provincie Vlaams-Brabant startte haar tegemoetkoming met oudejaar 1997-1998. De oudejaarsnachtactie 1999-2000 werd zowel door de provincie als door De Lijn Vlaams-Brabant positief geëvalueerd en de nodige afspraken voor volgend jaar zijn reeds gemaakt.

De inkomsten op de bus dekken voor oudejaar 1999-2000 de uitgaven ten belope van 41 %.

2. Midden 1999 was er een contactvergadering met de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) om te peilen naar de interesse van de andere Vlaamse provincies om acties rond oudejaarsnacht uit te werken. Enkel Vlaams-Brabant bleek hiervoor geïnteresseerd te zijn.

De Lijn is graag bereid om in toekomst samen te werken met de VVP om nieuwe campagnes uit te werken.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst *Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 259
van 6 april 2000
van de heer CARL DECALUWE

Reclame op Lijnbussen – Opbrengsten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 162 van 17 januari 2000 en naar aanleiding van de diverse recente vragen om uitleg omtrent initiatieven rond reclame en openbaar vervoer, had ik de minister vice-president graag volgende bijkomende vragen gesteld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 690 – red.*).

1. In welke mate heeft de reclame op de bussen van De Lijn in 1999 bijgedragen aan het imago van het openbaar vervoer ?

2. Wat zijn de opbrengsten van de reclame op de Lijnbussen in Vlaanderen in 1999, en dit opgesplitst per provincie ?

Antwoord

1. Acties in 1999 die bijgedragen hebben aan het imago van De Lijn en van haar diensten :

- promotie voor manifestaties waarin De Lijn als partner fungeert : Technopolis, Keizer Karel 1500 – 2000, Brugge 2002, De Gentse Feesten ;

- rechtstreekse aankondigingen van initiatieven van De Lijn : onder andere De Winkelbus, wervingscampagne chauffeurs, mobiliteitsconvenant Mechelen (campagne "Mechelen mikt op de bus"), Buzzy-campagne (4 x per jaar), nieuwe buslijn 78, oudejaarsnachtcampagne, campagne De Lijn 2000, ...

2. Opbrengsten (1999) van de reclame op de voertuigen (in fr.)

Vaste vergoeding	24.357.419
Variabele vergoeding	4.874.410
Brutoresultaat 50 % De Lijn	6.247.433(*)
Campagnes ten voordele van De Lijn	30.728.300
Totaal	66.579.564
Omzet huur	116.790.417

(*) Brutoresultaat De Lijn

Investerings in nieuwe projecten :

- reclame in de lichtbakken van de schuilhuisjes van De Lijn,
- LCD-informatieschermen in de voertuigen in Gent.

Opsplitsing van de opbrengsten (omzet huur, variabele en forfaitaire vergoeding) per provincie (in fr.)

Entiteit	Variabele vergoeding	Forfaitaire vergoeding	Omzet huur
Antwerpen	1.641.165	8.200.899	39.708.742
Oost-Vlaanderen	977.173	4.882.932	23.358.083
Vlaams-Brabant	556.463	2.780.643	12.846.946
Limburg	255.078	1.274.624	5.839.521
West-Vlaanderen	1.441.531	7.218.321	35.037.125
Totaal De Lijn	4.874.410	24.357.419	116.790.417

Vraag nr. 263
van 7 april 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Haven Zeebrugge – Ontsluiting voor binnenvaart

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 112 van 7 januari 1999 verklaarde de minister vice-president dat hij de opdracht voor een studie betreffende de ontsluiting van de haven van Zeebrugge voor de binnenvaart zou uitvoeren. Deze studie zou alle mogelijke oplossingen omvatten, zowel rechtstreekse ontsluiting op het binnenwaterwegennet als via de Westerschelde (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 5 maart 1999, blz. 1124 – red.*)

De resultaten van deze studie werden tegen eind 1999 verwacht. Ondertussen zijn we reeds eind maart 2000.

1. Is deze studie reeds afgerond ?
2. Zo ja, wat zijn de concrete plannen van de minister vice-president met betrekking tot het Afleidingskanaal van de Leie (Schipdonkkanaal) ?

Is er sprake van het Schipdonkkanaal te verbreden en/of te verdiepen ? Over welke diepte en breedte spreekt men dan ?

3. Zo neen, wanneer denkt de minister vice-president deze zaken te kunnen toelichten aan de betrokken gemeenten en wanneer krijgen de inwoners in een onteigeningszone zekerheid over de situatie ?
4. Werd er reeds een consensus bereikt met betrekking tot de eigendommen die zich in de onteigeningszone bevinden ?

Moeten woningen en/of gebouwen rekening houden met eventuele onteigeningen binnen de reservatiezone langs het Afleidingskanaal van de Leie ?

Antwoord

1. De studie werd nog niet afgerond.

Begin 1999 werd gestart met de opmaak van een bestek voor de uitvoering van de studieopdracht. Deze opdracht is gepubliceerd en op 28 juni 1999 werden de ingediende offertes geopend. De offertes werden beoordeeld en de opdracht werd toegewezen aan Technum Flanders Engineering NV.

De studie startte op 25 oktober 1999. Het studiebureau heeft vijftien maanden voor de uitvoering. In deze studie worden de mogelijkheden voor een verbeterde ontsluiting van de Vlaamse kusthavens, overeenkomstig het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, onderzocht.

Drie alternatieve mogelijkheden werden in aanmerking genomen :

- de verbetering van het bestaande Kanaal Gent – Oostende ;
- de nieuwe verbinding tussen Zeebrugge en het Kanaal Gent – Terneuzen ;
- de uitbouw van de kustvaart op de Scheldemonding (dokschip, estuaire vaart, zeevaardige duwbakken).

De studie is opgevat als een maatschappelijke impactstudie (MaIS). In het kader van de duurzame ontwikkeling worden de dimensies economie, milieu, maatschappij en cultuur op een gelijkwaardige manier benaderd. Er wordt ook rekening gehouden met fasering en een maximalisatie van de positieve effecten in elke fase die deel uitmaakt van het onderzoeksopzet.

Op dit ogenblik wordt de inventarisatiefase afgerond. In een volgende fase kan de analyse van de alternatieven plaatsvinden.

2. Aangezien de inventarisatiefase nog niet afgerond is, kan nog niet worden gestart met het uitwerken van de alternatieven. Concrete plannen bestaan er dus op dit ogenblik nog niet.
3. Teneinde op een professionele manier communicatie te voeren met alle betrokkenen, zal er een communicatiebureau worden ingeschakeld.

De gemeenten zullen niet alleen worden geïnformeerd, zij zullen ook worden uitgenodigd hun inbreng te doen. Op deze wijze kunnen zij een positieve bijdrage leveren.

4. Gezien de aard van de studie is er in de huidige fase geen enkele aanleiding om over onteigening te spreken. Bij de evaluatie van de alternatieven zullen mogelijke onteigeningen wel worden meegenomen in de evaluatie van de maatschappelijke impact.

Vraag nr. 264
van 7 april 2000
van de heer CARL DECALUWE

A17 Kortrijk – Geluidshinder (3)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 141 van 5 januari 2000 omtrent de geluidsmetingen langs de gewestwegen E17 en A17 ter hoogte van Kortrijk, werd gesteld dat er nog geluidsmetingen dienden te worden uitgevoerd langs het in juni '98 opengestelde gedeelte van de autosnelweg A17 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 680 – red.*). Deze zouden nu reeds uitgevoerd zijn, net als op de overige acht locaties.

1. Kan de minister vice-president mij een overzicht geven, per locatie waar metingen uitgevoerd zijn, van de meetresultaten ?
2. Werden deze meetresultaten reeds geïnterpreteerd ? Zo ja, wat zijn de bevindingen ?

3. Wat zijn de conclusies en welke maatregelen zullen worden genomen ten behoeve van de omwonenden ? Welke criteria worden hiervoor gehanteerd ?
4. Zijn er reeds concrete uitvoeringstermijnen voor het plaatsen van geluidsschermen ?
5. Welke budgetten zijn hiervoor vrijgemaakt ?

Antwoord

1. Er werden, bijkomend aan de acht reeds opgegeven locaties, nog geluidsmetingen uitgevoerd langs het in juni '98 opengestelde gedeelte van de autosnelweg A17 op de drie volgende plaatsen.

Locatie 9 : A017 Aalbeke, Willem Denyslaan, Cyriel Verschaevestraat (d.i. wijk "Populierenhof").

Locatie 10 : A017 Rollegem – Bellegemseweg, Schepenhuisstraat.

Locatie 11 : A017 Bellegem, Kleine Kannestraat, Mortagnelaan, Kwabrugstraat.

2. De bevindingen zijn de volgende.

Locatie 9

- Relatief hoog geluidsdrukniveau met hoge pieken.
- Groot aantal betrokken woningen (zij het sommige van recente bouwdatum).
- Pieken veroorzaakt door slechte overgang KWS-beton in wegverharding. Dit zal verder worden onderzocht en zo nodig verholpen.

Locatie 10

- De metingen aan de rand van de dorpskom Rollegem geven resultaten lager dan 65 dB(A).
- De straten vlak naast de A017 (Schepenhuisstraat-Bellegemseweg) kunnen en zouden best worden afgeschermd.

Locatie 11

- De metingen aan de rand van de dorpskom Bellegem geven resultaten lager dan 65 dB(A).

– De straten vlak naast de A016 (Kleinen Kanestraat) zijn vrij hoog belast, maar er staat slechts een gering aantal woningen.

3. De criteria die worden gehanteerd om tot geluidswerende maatregelen over te gaan en om de prioriteiten hierbij vast te leggen, werden reeds meegedeeld in het antwoord op hierboven vermelde vraag, onder punt 3.

Aangezien de materie van de geluidswering convenantgebonden is, zijn er momenteel onderhandelingen aan de gang met het stadsbestuur van Kortrijk om de mogelijkheden tot het oplossen van de dossiers "geluidsoverlast gewestwegen" te onderzoeken. De onderhandelingen zijn nog niet gefinaliseerd.

4. De uitvoeringstermijnen zijn nog niet vastgelegd.
5. De budgetten voor het plaatsen van geluidsschermen zijn opgenomen in het meerjarenprogramma 2000-2002, dat aan het Vlaams Parlement werd meegedeeld.

Vraag nr. 266
van 7 april 2000
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER

Basismobiliteit – Landelijke regio's

De invoering van pasjes voor 65-plussers is in de eerste plaats een sociale maatregel en vereist flankerende maatregelen. Wat is men immers met een pasje als er geen bus rijdt ?

In de begeleidende brief gericht aan de senioren wordt op bedenkelijke wijze gesproken over "een cadeau van 33.740 frank". In vele landelijke gebieden is zo'n pasje zeker geen 33.740 frank waard. Er zijn voldoende objectieve gegevens die aantonen dat het openbaar vervoer minder goed uitgebouwd is in landelijke regio's zoals Tielt.

Het invoeren van de pasjes vereist de uitbouw van een openbaar vervoer op vraag en op maat van het platteland, bijvoorbeeld met belbussen. In het kader van het ontwerpdecreet "basismobiliteit" zou hiervoor een planning zijn opgemaakt.

Welke maatregelen worden er genomen voor het openbaar vervoer op het platteland in het algemeen en voor de Tieltsse regio in het bijzonder in het kader van de basismobiliteit, en op welke termijn ?

Antwoord

Op de relatief korte termijn van vijf jaar moet het recht op basismobiliteit in heel Vlaanderen worden gerealiseerd.

Om de prioriteiten te bepalen, werd een objectieve behoeftanalyse opgesteld, die zowel rekening houdt met de effectiviteit als de efficiëntie. Het doel van deze prioriteitsbepaling is eerst gemeentelijke projecten te ontwikkelen voor gebieden die het meest afwijken van de normen inzake basismobiliteit. Daarna volgen projecten in gemeenten die minder afwijken van de normen. Voor het bepalen van de norm werd uitgegaan van de bepalingen van het bij de Raad van State in behandeling zijnde ontwerpdecreet.

De volgende criteria worden voor deze prioriteitsbepaling gebruikt :

- de oppervlakte woongebied van de betrokken gemeente die niet voldoet aan de norm, en dit respectievelijk voor een dinsdag, zaterdag en zondag. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen niet-bediend woongebied en onvoldoende bediend woongebied. Voor de oppervlakte woongebied wordt daarbij uitgegaan van woonzones die eind 1999 in de gewestplannen zijn opgenomen ;
- de bevolkingsdichtheid in het woongebied van de betrokken gemeente. Voor het aantal inwoners werd uitgegaan van de gegevens van het Rijksregister op 1 januari 1999.

Deze methodiek werd ontwikkeld op voorstel en in samenspraak met de bevoegde inspecteur van financiën.

Het is de taak van De Lijn om in de verschillende gemeenten met gepaste vervoers- en exploitatie-technieken een antwoord te geven op de lokale behoefte. In landelijke gebieden zal dit in vele gevallen de uitbouw van een openbaar vervoer op vraag en op maat van het platteland betekenen, bijvoorbeeld met belbussen.

In de Tieltsse regio staan Ruiselede en Pittem respectievelijk op de 5e en de 7e plaats van de 64 West-Vlaamse gemeenten.

De gemeenten Dentergem en Tielt staan op de prioriteitenlijst voor 2001 op respectievelijk de 11e en de 35e plaats van 54 West-Vlaamse gemeenten waarvoor in 2000 nog geen projecten basismobiliteit worden opgezet. Het aanbod aan openbaar

vervoer ligt in Tielt dicht bij de norm inzake basismobiliteit dan in de gemeenten die eerder aan bod zullen komen. Concreet houdt dit in dat er voor de gemeente Tielt geen projecten kunnen worden opgestart in 2001 en 2002.

Vraag nr. 267
van 7 april 2000
van de heer JAN PENRIS

Hinterlandverbindingen Vlaamse havens – Studie

In De Morgen van 6 april jongstleden werd in een artikel over een academische kritiek – die ik overigens zelf niet deel – op het Vlaams havenbeleid, gewag gemaakt van een lopende studie over de hinterlandverbindingen van de Vlaamse havens.

1. Wie voert deze studie uit ?
2. Hoeveel kost ze ?
3. Wanneer wordt ze ingediend ?
4. Wordt zij ook aan het Vlaams Parlement ter beschikking gesteld ?

Antwoord

De inhoud van het artikel in De Morgen van 6 april 2000 stemt volgens de auteur van het betrokken proefschrift niet overeen met de inhoud van zijn proefschrift. Ik verneem trouwens dat er een recht op antwoord werd gevraagd om de nodige rechtzettingen te kunnen doen.

De administratie Waterwegen en Zeewezen, waaraan de vermeende stelling van de auteur van het proefschrift werd voorgelegd, heeft de stelling van betrokken journalist in twijfel getrokken, onder meer door te verwijzen naar de zorgvuldige voorbereidingen die voorafgaandelijk aan de uitvoering van belangrijke infrastructuurwerken geschieden. Bij wijze van voorbeeld werd verwezen naar een studie over de hinterlandverbindingen van de Vlaamse kusthavens.

Concreet inzake de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. De "Maatschappelijke impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaams kusthavens" wordt uitgevoerd door het consortium Technum – Flanders Engineering NV.

2. De kostprijs van de studie bedraagt 18.204.450 frank (incl. BTW).
3. De studie startte op 25 oktober 1999. De uitvoeringstermijn is vijftien maanden.
4. Deze studie is een voorbereidende studie, die al dan niet te gepasten tijde moet dienen om voorstellen tot uitvoering van projecten voor hinterlandverbindingen te onderbouwen. Als zodanig kan de studie nog niet aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Vraag nr. 269
van 18 april 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Basismobiliteit – Afgezonderde woongebieden

Vele gemeenten zijn niet erg gelukkig met de manier waarop De Lijn het openbaar vervoer verzekert op hun grondgebied. Vele inwoners – vaak bejaarden – blijven hiervan verstoken en aangezien zij niet over voldoende financiële middelen beschikken om voor hun eigen vervoer te zorgen, voelen zij zich door de overheid verwaarloosd.

Sommige gemeenten hebben, in het kader van hun mobiliteitsplan, al gevraagd aan De Lijn om bepaalde afgezonderde woongebieden beter bereikbaar te maken, onder meer deze gelegen tussen enkele buslijnen in. Dit is onder meer het geval in Bierbeek. Ook elders worden dergelijke verzoeken gericht tot de openbaarvervoermaatschappij.

Meestal krijgt men als antwoord dat, gezien de hoge kosten ten opzichte van de te verwachten ontvangsten, De Lijn niet kan ingaan op de voorstellen. Een toezegging om naar alternatieven te zoeken, klinkt daarbij weinig geloofwaardig.

Een dergelijk antwoord laat vele bejaarden, die het vooruitzicht wordt geboden van kosteloos vervoer, met een bitter gevoel achter.

1. In welke mate draagt De Lijn werkelijk bij tot een grotere mobiliteit van een bevolkingsgroep die steeds toeneemt ?
2. Welke prioriteit wordt door de openbare vervoermaatschappij gegeven aan afgezonderde woongebieden, die in het zeer versnipperde Vlaamse landschap uiteraard zeer talrijk zijn ? Gelden daarbij bepaalde criteria en welke zijn deze ?

3. Hoeveel bedraagt volgens De Lijn de kostprijs van een verlenging van een buslijn met één kilometer, en dit in de veronderstelling dat dit traject slechts zesmaal per etmaal moet worden afgelegd ?
4. Hoever staat men momenteel met de in het Vlaams regeringsprogramma vermelde objectieve behoefteanalyse voor de verschillende vervoersmodi ? In dit programma wordt ook in een uitbreiding van het vervoersaanbod voorzien.

Zal dit ook aandacht schenken aan de noden van de plattelandsbevolking ?

5. Werd reeds werk gemaakt van de beleidsovereenkomst met De Lijn om de basismobiliteit te verzekeren ?

Antwoord

1. In het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van het bezoldigd personenvervoer over de weg is een garantie op mobiliteit voor elk individu opgenomen.

Het ultieme doel van basismobiliteit is in de eerste plaats een grotere maatschappelijke betrokkenheid voor alle lagen van de bevolking. Hierbij kan in het bijzonder worden gedacht aan vervoersarme bejaarden. De beschikbaarheid van het openbaar vervoer staat centraal bij deze sociale functie.

Basismobiliteit kan worden opgevat als een recht van de gebruikers op een minimumaanbod van geregeld vervoer. Op de relatief korte termijn van vijf jaar moet dit mobiliteitsrecht voor Vlaanderen worden gerealiseerd.

2. Aan dit recht op basismobiliteit voor elke persoon zijn vanwege doelmatigheids- en efficiëntieredenen beperkingen in de ruimte gesteld.

Het recht op een minimumaanbod openbaar vervoer geldt enkel voor een verplaatsing in de in gewestplannen aangegeven woongebieden. De Vlaamse regering bakent de stedelijke, randstedelijke, kleinstedelijke en buitengebieden af. De bedieningsfrequentie stijgt naarmate het stedelijk karakter van een gebied toeneemt. Ook de haltes worden aangelegd op grond van het karakter van het bedieningsgebied. De maximale loopafstanden zijn het kleinst in de stedelijke gebieden en het grootst in de buitengebieden.

3. De kostprijs van een exploitatie is van meerdere elementen afhankelijk. Het is onmogelijk om zonder meer concrete gegevens een juiste inschatting te geven.

De kostprijs van de exploitatie wordt bepaald door onder andere het type van dag (weekdagen, zaterdag, zon- en feestdagen), het tijdstip van de ritten en het vervoerskarakter van het gebied. Kunnen deze extra kilometers met het huidige materieel en personeel worden uitgevoerd ? Daarnaast bepaalt de keuze tussen uitvoering door een exploitant of door De Lijn zelf de kostprijs van deze extra kilometers. Bij de keuze voor een exploitant komt de prijs per kilometer door een marktconsultatie tot stand. Aan de hand van de concrete gegevens kan er een simulatie van de kostprijs worden gemaakt.

4. Het uittekenen van een objectieve behoefteanalyse voor de verschillende vervoersmodi is opgenomen in de regeringsverklaring en is toevertrouwd aan de Mobiliteitscel van de Vlaamse Gemeenschap.
5. De huidige beheersovereenkomst loopt nog tot 2001, maar in het licht van de nieuwe ontwikkelingen zal er een nieuwe beheersovereenkomst worden afgesloten, onder meer op grond van het Vlaams regeerakkoord en de begroting 2000 van De Lijn.

Ik hoop de nieuwe beheersovereenkomst af te kunnen sluiten in het najaar van 2000 ; zij zal lopen tot 2005. Momenteel wordt er gewerkt aan een eerste versie. De overeenkomst zal ook rekening houden met de bepalingen in het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van het bezoldigd personenvervoer over de weg, waarin de basismobiliteit en het netmanagement opgenomen zijn.

**Vraag nr. 270
van 18 april 2000
van de heer MARINO KEULEN**

Werken Albertkanaal – Spoorbrug Gellik (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 149 van 11 januari van dit jaar over hetzelfde onderwerp, met name de toekomst van de spoorbrug in Gellik, stelde de minister vice-president : "Over deze aangelegenheid wordt nog steeds overleg gevoerd tussen de NMBS, het departement LIN en mijzelf. Een ontwerp van overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NMBS aangaande een

spoorwegbrug in Gellik is opgesteld, én het is precies over de randvoorwaarden van deze overeenkomst dat er momenteel nog wordt overlegd" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 686 – red.*).

Hoever staan de onderhandelingen momenteel tussen de NMBS, het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur) en het kabinet van de minister vice-president over deze aangelegenheid ?

Antwoord

Een overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NMBS over de randvoorwaarden bij het afbreken van de spoorbrug van Gellik bleek op korte termijn niet haalbaar.

De in uitvoering zijnde kanaalverbredingswerken zouden stilvallen indien niet op korte termijn een oplossing werd gevonden voor het afbreken van de spoorbrug van Gellik.

Daarom heb ik beslist de spoorbrug van Gellik te behouden en de kanaalverbreding onder de brug maximaal uit te voeren. Hierbij kan een doorvaarbreedte van ± 55 meter worden verwezenlijkt, wat een vlotte scheepvaart op het kanaal mogelijk maakt.

Op deze wijze kunnen de werken voor de kanaalverbreding worden voortgezet en blijft het heropenen van de bestaande spoorbrug of het vernieuwen van deze brug steeds mogelijk.

Vraag nr. 273

van 25 april 2000

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Resolutie wegenwerken – Uitvoering

Op 6 mei 1999 werd het voorstel van resolutie betreffende een aantal maatregelen in verband met ingrijpende wegwerkzaamheden in plenaire vergadering aangenomen (*Stuk 1333 (1998-1999) – Nr. 1 – red.*).

Welke concrete maatregelen heeft de minister vice-president reeds genomen om deze resolutie, die een maximale betrokkenheid van de omwonenden bij werken beoogt, uit te voeren ?

Antwoord

1. De gemeenten, als belangrijkste schakel tussen het Vlaams Gewest en de omwonenden, worden bij elke aanneming van werken op gewestwegen met impact op de mobiliteit – al of niet met langdurige verkeershinder – onmiddellijk betrokken via het mobiliteitsconvenant dat verplicht dient te worden opgemaakt.

Concreet betekent dit dat de gemeenten reeds van bij de ontwerpfasen betrokken zijn bij en worden geïnformeerd over de mogelijke problemen van de nakende werken. Veelal worden in de bepaling van de bijakte bij het convenant een aantal afspraken met en engagementen van de gemeenten geregeld.

2. De noodzaak van het omleiden van het verkeer wordt met de gemeenten intens overlegd.

Bij dit overleg dienen mijn diensten steeds in eerste instantie de mogelijkheid van een omleiding over de gewestwegen te bestuderen. In die gevallen waar er alsnog van de gemeentewegen gebruik moet worden gemaakt, wordt na grondig overleg met de gemeenten een politiereglement opgemaakt m.b.t. de werfsignalisatie.

De gemeenten participeren aan het totstandkomen van de besluitvorming.

3. Naast een voorafgaandelijk overleg is er nog het geregeld gemeentelijk overleg, waarbij de administratie Wegen en Verkeer op een goede respons kan rekenen.
4. Bij de realisatie van doortochten heb ik mijn diensten opgedragen om vertegenwoordigers van de omwonenden en alle rechtstreeks betrokken instanties (gemeenten, scholen, handelaars, brandweer, ...) uit te nodigen op de stuurgroep die het ontwerp begeleidt.

De eerste ervaringen van deze stuurgroepen zijn positief. Er wordt door de projectingenieurs, rechtstreeks verantwoordelijk voor het ontwerp en de uitvoering van deze omleidingen, op een tijdstip dat de doelgroep past (d.w.z. na de kantooruren) de nodige toelichting verschaft en geluisterd naar de inbreng van eenieder.

5. Het betrekken van de omwonenden bij alle andere ontwerpen van verkeersomleiding doet het probleem rijzen van het algemeen versus het eigenbelang scherp in het daglicht.

Omleidingen en faseringen van de werken hebben vaak zeer grote financiële consequenties, die uiteraard door het Vlaams Gewest worden gedragen, maar waarvoor ik als goede huisvader de juiste besteding van de schaarse middelen permanent dien af te wegen.

Vandaar dat het systematisch betrekken van alle omwonenden bij alle projecten van ontwerpen of bij alle verkeersomleidingen niet wenselijk of zelfs niet uitvoerbaar is.

6. De informatieverschaffing aan de omwonenden wordt zeer ernstig ter harte genomen door de betrokken gemeenten, meestal via het gemeenteblad, de lokale radio en zelfs via extra infokranten (de noodzakelijke informatie wordt extra aangereikt door mijn administratie).

Mijn administratie verzorgt verder ook op professionele wijze het tijdschrift "Uitweg" en zij beheert de Internetsite "wegenwerken".

Verder worden de werken aangekondigd met een infobord, waarop de aard van de werken, de kostprijs en de vermoedelijke einddatum vermeld staan.

7. Een bijzondere interessante informatiebron is eveneens de permanente werfkeet, waar personeel van mijn administratie en van de aannemer der werken de vragen kan beantwoorden en waar men ook beschikt over de uitvoeringsplannen.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 126
van 29 maart 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Beleidsplan Kinderopvang – Rol gemeenten

Het beleidsplan Kinderopvang van de minister bevat een aantal maatregelen, zoals de uitbreiding

van buitenschoolse opvang (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

De minister wil de gemeenten meer betrekken in de programmering ervan en kondigt een jaarlijkse prijs ter waarde van 750.000 frank aan voor drie gemeenten die erin slagen een geïntegreerd aanbod te creëren.

Daarnaast erkent de minister dat de sector een rechtstreekse financiële inbreng vanuit Welzijn nodig heeft.

1. Kan de minister de plannen met betrekking tot de rol van de gemeenten verduidelijken ?

Wat wordt er precies verwacht van de gemeenten ?

2. Het financiële plaatje van deze operatie blijft behoorlijk vaag.

Hoeveel middelen worden voor deze operatie uitgetrokken ?

Antwoord

Naar aanleiding van het beleidsplan Kinderopvang peilt de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de concrete modaliteiten met betrekking tot respectievelijk de lokale beleidsplanning en het opnemen van de sector van de initiatieven voor buitenschoolse opvang (IBO's) in het bevoegdheidsdomein Welzijn.

1. Specifiek aan het lokaal overleg buitenschoolse kinderopvang is dat het alle rechtstreeks betrokkenen samenbrengt in een onafhankelijk forum. Het is de rol van de gemeente dit proces op te starten, te ondersteunen en eraan te participeren. Er is ook een permanente begeleiding van het lokale overleg door de provinciale ambtenaren van Kind en Gezin.

Het is de bedoeling dat dit proces wordt voortgezet en versterkt.

Als ik aangeef dat het wordt versterkt, dan houdt dat in dat het lokale overleg niet alleen adviserend zal optreden ten opzichte van de buitenschoolse kinderopvang, maar ten opzichte van het hele veld van de kinderopvang. Ik ben er immers van overtuigd dat het essentieel is dat de ontwikkeling van een opvangaanbod naadloos aansluit bij de specificiteit van de plaatselijke situatie. Slechts wanneer de lokale betrokke-

nen rechtstreeks mee het aanbod bepalen, kan een op elkaar afgestemd en geoptimaliseerd geheel van voorzieningen worden gecreëerd.

De overgang van het lokale overleg buitenschoolse kinderopvang naar een globaal lokaal overleg zal stapsgewijs gebeuren. In eerste instantie zal worden geprobeerd binnen het lokale overleg ook de bijzondere opvangnaden bespreekbaar te stellen. Dit betekent dat de opvang van zieke kinderen, de occasionele opvang, de urgentieopvang, de opvang 's morgens vroeg, 's avonds laat en in het weekend voorwerp van gesprek en advies worden. De provinciale ambtenaren van Kind en Gezin zullen deze inhoudelijke verruiming van het lokale overleg ondersteunen, uiteraard in overleg met de betrokken actoren en de gemeentebesturen.

In uitvoering van het beleidsplan wil ik bovendien werk maken van een proefproject waarbij aan een aantal representatieve steden en gemeenten wordt gevraagd een globaal beleidsplan Kinderopvang uit te tekenen. Daarin zou een meerjarenplan voor de opvang van kinderen tussen 0 en 12 jaar worden gerealiseerd. Dit proces zal wetenschappelijk worden begeleid en ondersteund. De bevindingen ervan zullen leiden tot een aanpassing van de nu bestaande regelgeving met betrekking tot het lokale overleg. Dit betekent dat de ervaringen van de komende maanden de basis zullen vormen voor een aanpassing van het ministerieel besluit dat de lokale beleidsplanning met betrekking tot de buitenschoolse kinderopvang vastlegt.

In zijn globaliteit zal de dynamiek die een verruimd lokaal overleg kinderopvang nastreeft, worden begeleid door een stuurgroep waarin naast Kind en Gezin zeker ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten zitting heeft.

- Als ik in het beleidsplan Kinderopvang de noodzaak aangeef om de sector van de initiatieven voor buitenschoolse opvang ook vanuit het bevoegdheidsdomein Welzijn financieel te ondersteunen, dan gebeurt dat in de context van een kinderopvanginitiatief als basisvoorziening.

Momenteel is de werking van de initiatieven voor buitenschoolse opvang nagenoeg uitsluitend afhankelijk van enerzijds het toekennen van Weerwerkers, en anderzijds aanvullende middelen uit het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD). Deze aanpak is vruchtbaar gebleken. Hij zal wellicht ook in de

toekomst mee bijdragen tot de verdere uitbouw van de sector. In dit verband is het belangrijk dat mijn collega van Werkgelegenheid, minister Landuyt, de voorwaarden voor Weerwerkers zal versoepelen. Vooral de duur van de vereiste werkloosheidsperiode wordt ingekort.

Maar als ook een IBO als een volwaardige basisvoorziening een plaats moet krijgen in het Vlaams opvanglandschap, dan is een geleidelijke financiële input vanuit Welzijn noodzakelijk. Ik zal dit in eerste instantie realiseren door in geld te voorzien, met name vanaf 2001, voor die projecten welke niet als vanzelfsprekend binnen het FCUD- en Weerwerkkader een plaats vinden. Ik bedoel daarmee projecten die bijvoorbeeld gedurende een beperkte periode open zijn. In sommige gemeenten is het zo dat de meeste acute opvangnaden zich beperken tot de kleine vakanties. Een initiatief dat zich daarop toespitst, kan niet binnen het FCUD- en Weerwerkkader. Vanuit de Vlaamse Gemeenschap zal ik voor dergelijke specifieke projecten, op maat van de plaatselijke situatie – uit het voorgaande punt is het belang gebleken dat ik aan de lokale inbreng hecht – kansen creëren. Het juiste bedrag dat daarvoor in de begroting 2001 wordt ingeschreven, is nog niet vastgelegd. Momenteel zijn de voorbereidingen voor de begroting 2001 nog volop bezig. Het uiteindelijke bedrag zal mee worden bepaald op grond van een inventaris van de vragen in deze context. Informatie daarover heb ik opgevraagd aan Kind en Gezin.

Daarnaast zal ik vanuit Welzijn proberen een financiële ondersteuning uit te werken die de kwaliteit van een IBO-werking bevordert. Het is immers zo dat, in het kader van de besprekingen rond het kwaliteitsdecreet, een aanpassing van de regelgeving is ingeschreven die ertoe strekt dat op een periode van negen jaar de helft van de Weerwerkers zou moeten kunnen doorstromen naar een hoger diploma. Dit hoger diploma veronderstelt ook een hogere verloning. De daarvoor vereiste bijkomende middelen zal ik, bovenop wat het FCUD en Weerwerk genereren, rechtstreeks vanuit Welzijn vrijmaken. Ook hier moet het juiste bedrag nog worden bepaald.

Via dergelijke stapsgewijze initiatieven wordt de IBO-sector geleidelijk sterker verankerd binnen de bevoegdheid Welzijn. Meer structurele ontwikkelingen, ook dat geef ik aan in het beleidsplan, die de sector losmaken uit zowel het

tewerkstellingsgegevens als het FCUD-kader, kunnen slechts geleidelijk worden gerealiseerd.

Daarvoor is overleg binnen de Vlaamse regering nodig en vooral met de federale overheid en de andere gemeenschappen. De voorgeschiedenis en de bestaande moeilijkheden met het FCUD-dossier leren immers dat Vlaanderen best behoedzaam en alert optreedt in een discussie die ook door een niet onbelangrijk communautair aspect wordt gekenmerkt.

Vraag nr. 127
van 30 maart 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Tandbederf bij kinderen – Oorzaken en preventie

Het tandbederf van vaste tanden bij kinderen ligt zorgwekkend hoog. Op de leeftijd van zeven jaar heeft één op zeven kinderen last van tandbederf, op de leeftijd van negen jaar al één op drie. Dat blijkt uit een recente studie van de Katholieke Universiteit Leuven. Opvallend is dat er regionale verschillen zijn: het tandbederf bij Limburgse kinderen ligt 2,5 keer hoger dan bij kinderen uit West-Vlaanderen. Toch blijkt uit hetzelfde onderzoek dat Limburgse kinderen hun tanden beter poetsen en ook vaker naar de tandarts gaan.

Een mogelijke verklaring zou volgens de onderzoekers liggen in de hogere concentratie aan fluoride in het West-Vlaamse leidingwater. In het advies van de federale Hoge Gezondheidsraad van 6 april 1995 over de fluorproblematiek, gaat men inderdaad uit van verschillen in fluorgehalten in leidingwater van 0,1 tot 1,8 ppm (mg/l). De norm in het drinkwaterbesluit is naargelang de temperatuur 0,7 tot 1,5 mg/l.

Toch is de verwijzing naar fluor als verklaring wellicht onvoldoende. Want uit hetzelfde onderzoek blijkt dat Limburgse kinderen die wel extra fluor kregen, toch nog vaker last hadden van tandbederf.

Maar de verwijzing naar fluor roept wel nieuwe vragen op. In het voornoemd fluorideadvies van de Hoge Gezondheidsraad waarschuwt men immers voor een systematische fluoridering van water. Zeker rekening houdende met het feit dat veel kinderen rechtstreeks fluor krijgen toegediend via tandpasta of tabletjes. Als een hogere fluorconcentratie al enig effect zou hebben, dan is er allicht te weinig zicht op negatieve bijwerkingen.

Een andere mogelijke verklaring die door sommigen naar voren wordt geschoven, is de consumptie van suikerhoudende frisdranken op school. Naar verluidt zouden op Limburgse scholen veel meer dan elders dergelijke frisdranken worden verspreid. Het is bekend dat de combinatie van zuur en suiker, eigen aan dit soort frisdranken, een ideale voedingsbodem vormt voor bacteriën en cariës.

Of deze hypothese steekhoudend is, weet ik niet. Maar dit kan wel snel worden nagegaan.

Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Is er effectief een verschil in de concentraties aan fluoride in leidingwater naargelang de streek in Vlaanderen, of naargelang de drinkwatermaatschappij?

Kan de minister die meedelen? Worden de in het drinkwaterbesluit van 15 maart 1989 toegelaten concentraties ergens overschreden?

Is er bij de gemeten concentraties een mogelijk effect op de gezondheid?

Wordt daarbij rekening gehouden met de directe toediening van fluor in tabletvorm of via tandpasta aan kinderen?

Of is, omgekeerd, het verstrekken van fluortabletten nog aan te raden als de concentraties in leidingwater of gebotteld water al te hoog liggen?

2. Zijn er gegevens beschikbaar over de consumptie van frisdranken bij kinderen van het basisonderwijs, geografisch opgesplitst? Zo ja, kan de minister die meedelen?

Blijkt uit deze cijfers een mogelijke correlatie met de geografische verscheidenheid inzake tandbederf?

Als deze gegevens niet voorhanden zijn, is het dan niet wenselijk onderzoek te doen naar de consumptie van frisdranken op scholen, per streek, om na te gaan of hier een mogelijk verband bestaat?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

1. De gegevens in verband met het fluorgehalte van het drinkwater kreeg ik van mijn collega, de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw.

Fluor is een stof die van nature aanwezig is in water. Afhankelijk van de bron (oppervlaktewater, grondwater) en de plaats (stroom of grondwaterlaag) is er inderdaad meer of minder fluor in het leidingwater aanwezig. Aangezien elke maatschappij ofwel zijn eigen winningen heeft, ofwel water aankoopt van een andere maatschappij, spreekt het voor zich dat de kwaliteit van het geleverde water binnen elk verzorgingsgebied verschillend is.

De gemiddelde fluorconcentratie in de waterwinningen van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening is steeds lager dan de maximaal toelaatbare concentratie van 1,5 mg/l. De hoogste waarden worden gemeten in de streek van Oudenaarde (gemiddeld 1,3 mg/l). Daar worden occasioneel normoverschrijdingen van fluor in het drinkwater vastgesteld. Dit is te wijten aan een te hoge fluorconcentratie in een artesische put. Het gebruik van water uit deze put wordt tot een minimum beperkt en er wordt meer en meer drinkwater afgenomen van de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (TMVW). In de rest van Vlaanderen worden geen normoverschrijdingen vastgesteld.

Het voorkomen van sporen fluor in zoet oppervlaktewater is gerelateerd aan sommige industriële activiteiten in het hydrografisch bekken (zoals staalfabrieken, aluminiumfabrieken, tegelbakkerijen, kunstmestfabrieken). In grondwater zal de fluorconcentratie variëren naargelang de geologische lagen waarmee het grondwater in contact komt. Zo kan fluor in het grondwater terecht komen na oplossing van fluoriet, cryoliet en fluorapatiet.

Fluor is een essentieel element. Vruchtbaarheid en groeisnelheid kunnen bij relatief kleine doses worden bevorderd. Wanneer fluor geïncorporeerd is in tanden, reduceert het de oplosbaarheid van email onder zure omstandigheden en vormt aldus een bescherming tegen cariës. Wanneer echter concentraties hoger dan 1,5 mg/l worden aangetroffen in water, kan vlekvorming op de tanden optreden.

De norm voor fluor die in de Europese en Vlaamse wetgeving is opgenomen, is gebaseerd

op de richtlijnen voor drinkwaterkwaliteit van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Bij de gemeten concentraties in leidingwater is er geen effect op het bot (fluorose). Er werd ook geen enkel carcinogeen of mutageen effect bewezen, noch aantasting van vitale organen (uitzondering dient te worden gemaakt voor personen die lijden aan nierinsufficiëntie en personen die polydispie vertonen, bv. bij diabetes die niet geregeld is).

De concentraties van fluoride in gebotteld water dienen te worden vermeld op het etiket.

Het is dus weinig waarschijnlijk dat kinderen te veel fluoride zouden opnemen via de inname van water en daardoor gezondheidsschade zouden oplopen.

De Vlaamse Werkgroep Gezonde Tand en heeft dit gepromoot via de preventiekrant Essentieel en populaire bladen als Libelle, Feeling, Fit en Gezond en in de krant. Kind en Gezin liet 100.000 samenvattingen drukken voor eigen gebruik. Ook in de apothekerskrant werd dit advies overgenomen.

Volgens de nieuwe inzichten rond de werking van fluoride ter voorkoming van cariës, is fluoride vooral topisch en weinig of niet systematisch werkzaam. Dat betekent dat het nemen van fluoridetabletten door kinderen, zwangere vrouwen of borstvoedinggevende moeders eigenlijk nutteloos is ter preventie van tandbederf. Daarentegen is de aanwezigheid van een klein beetje opgelost fluoride in speeksel en tandplak volgens het nieuwe fluorideadvies zeer effectief om cariës te voorkomen. Het topisch gebruik van fluoride maakt het gevaar op overmatig gebruik ervan onbestaande.

Geadviseerd wordt :

- vóór de geboorte : geen extra fluoride nemen ;
- vóór de eerste melktand : niets doen ;
- vanaf de eerste melktand tot twee jaar : één fluoridemoment per dag (éénmaal poetsen 's avond met een weinig kindertandpasta) ;
- vanaf 2 tot 6 jaar : twee fluoridemomenten per dag ('s morgens en 's avonds poetsen met kindertandpasta) ;

- vanaf 6 jaar : drie fluoridemomenten per dag.

Dit betekent dus dat er niet meer wordt geadviseerd om kinderen extra fluoride toe te dienen in de vorm van tabletten.

2. Mij zijn geen cijfers bekend over de consumptie van frisdranken door leerlingen van het basis-onderwijs, noch over mogelijke regionale verschillen terzake. Mijn collega de minister van Onderwijs en Vorming zal tegen eind mei een analoge parlementaire vraag over dit onderwerp beantwoorden.

Uit recent onderzoek (1999) binnen het tandmobiel project, waarbij door middel van multiple analyse verschillende indicatoren werden onderzocht als risicofactoren op het voorkomen van tandbederf bij lagere-schoolkinderen, bleek dat dagelijks gebruik van suikerhoudende frisdranken tussen de maaltijden een significant verhoogd risico op cariës inhoudt. De kans op een ernstige graad van cariës werd sterk geassocieerd met de frequente consumptie van suikerhoudende dranken.

Binnen de groep die dagelijks suikerhoudende frisdranken gebruikt, heeft 59 % van de kinderen cariës, terwijl binnen de groep van niet-gebruikers dit percentage op 52 % ligt.

Uit multiple analyse bleek dat dagelijks gebruik van suikerhoudende frisdranken tussen de maaltijden een hoog significantieniveau vertoonde met een verhoogd risico voor cariës ten opzichte van de niet-gebruikers.

Uit verder onderzoek binnen het tandmobiel project bleek tevens dat socio-demografische factoren zeer significant zijn. Zo is er in Vlaanderen een duidelijke trend van oost naar west : 50 % van de kinderen in het westen van het land zijn cariësvrij, en dit percentage neemt graueel af tot 37 % in de provincie Limburg. Deze geografische variaties in het voorkomen van cariës met hun mogelijke oorzaken worden verder onderzocht, ook longitudinaal, maar op dit ogenblik zijn nog geen resultaten beschikbaar.

Bijkomend onderzoek over de consumptie van suikerhoudende frisdranken in de Vlaamse scholen en over de relatie frisdrankgebruik-tandbederf bij de betrokken leerlingen is volgens mij geen prioriteit.

Het is algemeen bekend en aanvaard dat het gebruik van dergelijke frisdranken dient te wor-

den ontraden. Dit moet niet alleen de kwaliteit van de tanden ten goede komen, maar zal ook bijdragen tot het voorkomen van overgewicht bij de jongeren.

Tevens is het wenselijk dat in zoveel mogelijk scholen drinkwaterfonteinnetjes worden geplaatst. Dit is veilig, aangezien het leidingwater overal in Vlaanderen voldoet aan de norm voor fluor van 1,5 mg/l water. Tevens draagt dit bij tot het aanleren van een goede voedingsgewoonte, waarbij het drinken van water als de meest normale "dorstlesser" wordt beschouwd.

De installatie van drinkwaterfonteinnetjes in de scholen kan een afvalvoorkomend en gezond alternatief zijn voor frisdrankautomaten. Door verschillende intercommunales worden nu reeds acties hieromtrent gevoerd naar scholen. In de loop van de campagne "Water. Elke druppel telt" van de Vlaamse milieustructies zal hieraan aandacht worden besteed.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1250 – red.)

**Vraag nr. 129
van 31 maart 2000
van mevrouw CLAUDINE DE SCHEPPER**

Openbare toiletten – Stand van zaken

Tijdens de vorige legislatuur organiseerde de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin hoorzittingen met betrekking tot het voorhanden zijn van openbare toiletten en de toegankelijkheid van toiletten in gebouwen die toegankelijk zijn voor het publiek (*Stuk 750 (1996-1997) – Nr. 3 – red.*).

Ofschoon het voorliggende voorstel van decreet niet werd goedgekeurd, bestond er een ruime eensgezindheid over de nood aan een betere reglementering omtrent meer toegankelijke toiletten (*Stuk 750 (1996-1997) – Nr. 1 – red.*).

1. Welke initiatieven werden sinds de hoorzittingen in het Vlaams Parlement genomen om de toegankelijkheid van toiletten in gebouwen toegankelijk voor het publiek en de aanwezigheid van openbare toiletten te verbeteren ?
2. Welke maatregelen zijn eventueel nog gepland ?

Antwoord

Ik heb het voorstel van decreet van de heer Kris Van Dijck houdende regelgeving omtrent openbare toiletten en toiletten toegankelijk voor het publiek opnieuw doorgenomen.

Alhoewel het onderwerp van het decreetsvoorstel zeker zinvol was, werd het om volgende redenen niet aanvaard :

- de reeds bestaande wetgevingen waaraan toiletten die toegankelijk zijn voor het publiek moeten voldoen (ARAB, Vlarem, KB van 4 april 1953 tot regeling van de uitvoering van de wetsbepalingen inzake slijterijen van gegiste dranken, ...);
- het toezichtaspect werd in vraag gesteld ;
- het niet duidelijk zijn van de budgettaire impact van het voorstel ;
- het uitgaan van een aantal toiletten per inwoner is niet relevant ;
- de nieuwe lasten worden in het voorstel bij de gemeentebesturen gelegd.

Na de hoorzittingen in het Vlaams Parlement leek een aparte decretale basis niet aangewezen. Er werd voor geopteerd om via positieve, niet overregulerende initiatieven te komen tot werkbare oplossingen, zoals het stimuleren van de gemeentebesturen om openbare toiletten te plaatsen of toiletten in openbare gebouwen toegankelijk te maken voor het publiek.

Ik meen dat het voorstel van decreet een positieve invloed heeft gehad : het probleem van patiënten met Crohn, colitis ulcerosa en incontinentie werd, mede door de aandacht van de media, meer bespreekbaar gemaakt. Een mentaliteitswijziging was noodzakelijk. Overleg met de horecasector werd mogelijk. Zo kwamen er afspraken tot stand tussen de Crohn en Colitis Ulcerosa-vereniging VZW en Fedis (Belgische Federatie van de Distributieondernemingen) en Horeca Vlaanderen, waarbij een "facilitair pasje" voor toiletgebruik werd ingevoerd. De meeste horeca-uitbaters zullen het gebruik van toiletten niet weigeren, ook zonder de verplichting ertoe. Dit is immers een vorm van kwaliteitsvolle dienstverlening.

Ik weet niet of er sindsdien nog bijkomende initiatieven en maatregelen werden genomen of gepland. Sinds het aantreden van de nieuwe Vlaamse

regering werd er alvast geen nieuw voorstel van decreet ingediend.

**Vraag nr. 130
van 5 april 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Stedelijke bouwnormen – Gehandicapten

In Oostende bepaalt de stedelijke bouwverordening in hoofdstuk VIII :

"Artikel 69

Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 mei 1977 tot uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot voor het publiek toegankelijke gebouwen, gelden de hiernavolgende normen met het oog op het verhogen van de toegankelijkheid van gebouwen voor personen met een handicap.

Artikel 70

De normen van het koninklijk besluit en de bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op alle voor het publiek toegankelijke gebouwen. De opsomming van artikel 2 van het koninklijk besluit is niet beperkend.

Voormelde normen en bepalingen zijn in elk geval eveneens van toepassing op de gemeenschappelijke delen – zoals toegangen, trappen, liften, gangen, enz. – van meergezinswoningen met vijf of meer wooneenheden."

Deze verordening transposeert dus normen die werden vastgesteld voor openbare gebouwen, naar privé-gebouwen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen grote en kleine (appartementen)gebouwen. Grote gebouwen moeten toegankelijk zijn voor personen met een handicap, kleinere niet.

1. Aangezien personen met een handicap moeten kunnen wonen waar zij dat zelf willen, en niet alleen in grotere en duurdere appartementengebouwen, dienen bouwnormen voor iedereen dezelfde te zijn, ongeacht of het om een appartement met vier, vijf of meer wooneenheden gaat.

Is hier bijgevolg geen sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel ?

Zo ja, heeft de minister reeds maatregelen genomen om hieraan een einde te stellen ?

2. Is, m.b.t. de problematiek van de toegankelijkheid van gebouwen voor gehandicapten, het opstellen van normen voor openbare gebouwen aan privé-gebouwen voorzover de minister bekend ook gangbaar in andere gemeenten ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

(Gecoördineerd antwoord : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1298 – red.*)

Vraag nr. 133 van 6 april 2000 van de heer ERIC VAN ROMPUY

Vossenlintworm – Infectierisico

Zowel op het platteland als in de meer verstedelijkte gebieden wordt een groeiende aanwezigheid van de vos waargenomen. Ook in Wallonië en de ons omringende landen is dezelfde trend merkbaar.

Met de toenemende populatiedichtheid van de vossen stijgt ook het risico op besmetting met de vossenlintworm. Steeds meer vossen blijken immers met de vossenlintworm (echinokokkose) te zijn besmet. De eitjes belanden met de ontlasting op bramen, bosbessen, frambozen en andere wilde vruchten. Doordat de vos met zijn grote staart in aanraking komt met de faecaliën is verspreiding op zijn rooftochten een groot gevaar. Het risico is des te groter wanneer vossen, zoals steeds meer blijkt, zich tot in de woonwijken nabij landelijke gebieden wagen.

In Vlaanderen werd recentelijk bij twee vossenkrengen met zekerheid de besmetting met echinokokkose vastgesteld.

Volwassenen en kinderen die door echinokokkose besmet raken, krijgen te maken met zware leveraandoeningen, dikwijls met dodelijke gevolgen. Tegen de besmetting bestaat geen vaccin. Het kan wel tot vijftien jaar duren vooraleer de ziekte uitbreekt. Volgens specialisten is het een van de ge-

vaarlijkste Europese parasieten. De aandoening wordt echter niet steeds correct geïdentificeerd.

1. Is de minister op de hoogte van de risico's inzake besmetting met de vossenlintworm ?
2. Werd er in Vlaanderen reeds onderzoek uitgevoerd naar de besmettingsrisico's en het verspreidingspatroon ?
3. Zijn er reeds acties ondernomen om ook het medisch personeel voldoende voor te lichten inzake het voorkomen en herkennen van de parasiet ?
4. Zijn er maatregelen om de monitoring ook op gewestelijk niveau voldoende te coördineren ?

Antwoord

1. Binnen de administratie volgt de Gezondheidsinspectie infectieziekten in het algemeen op, en dus ook de problemen die zouden kunnen ontstaan door de vossenlintworm.

Elke cluster van infectieziekten moet wettelijk worden gemeld aan de Gezondheidsinspectie, dus ook wanneer zich verscheidene gevallen van echinokokkose zouden voordoen in dezelfde streek.

2. Momenteel loopt in opdracht van de Vlaamse overheid (Aminal, afdeling Bos en Groen) een studie waarbij dode vossen op echinokokken werden gecontroleerd. Dit onderzoek gebeurt via het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen (RUCA).

Jaarlijks worden ongeveer 200 vossen gecontroleerd, waarvan de herkomst verspreid is over heel Vlaanderen. Het onderzoek is nog niet afgelopen, maar van de ongeveer 500 vossen die tot nu toe werden onderzocht, zijn er maar 4 positief bevonden op echinokokken.

Sedert 1996 worden in Vlaanderen vossen gemerkt om het ruimtelijk gedrag van deze dieren beter te onderzoeken. Hierdoor kan ook informatie worden verkregen over de mogelijke geografische verspreiding van de vossenlintworm.

3. Aangezien er in Vlaanderen zeker nog geen echt volksgezondheidsprobleem is door de vossenlintworm, is er nog geen specifieke voorlich-

tingscampagne geweest naar het medisch personeel toe.

Mocht de vossenlintworm naar de toekomst toe een groter risico gaan vormen voor de volksgezondheid, zal het medisch personeel daar specifiek op worden gewezen.

In oktober 1997 werd wel reeds een brochure gemaakt met als titel : "De vos en de vossenlintworm". Deze brochure kon worden verkregen in de gemeentelijke bibliotheken in Vlaanderen.

4. Zoals eerder vermeld, gebeurt er nu een vrij systematisch onderzoek van dode vossen. Daarnaast worden ook steekproeven gedaan om vossen op parasieten te controleren.

De tussentijdse resultaten zijn zeker niet alarmerend en zijn niet van die aard dat er momenteel extra maatregelen nodig zijn.

Zo nodig kunnen maatregelen steeds via de Gezondheidsinspectie worden gecoördineerd op gemeenschapsniveau.

Vraag nr. 137
van 25 april 2000
van de heer JOS DE MEYER

Gemeentelijke kinderdagverblijven – St.-Niklaas-Dendermonde

De Vlaamse regering heeft in haar begroting van het jaar 2000 een bedrag ingeschreven dat de verdere uitbouw van de kinderopvangsectoren met 1.500 plaatsen mogelijk maakt.

Vele steden en gemeenten hebben op een schrijven van Kind en Gezin in verband met kinderopvang gunstig gereageerd en hun toekomstplannen op papier gezet (in de maand januari 2000).

De concrete uitwerking van deze opties is veelal afhankelijk van het beschikbare personeel en de nodige financiële ondersteuning door de Vlaamse overheid.

1. Kan de minister een overzicht geven van de "principiële" aanvragen tot uitbreiding van de gemeentelijke infrastructuur voor kinderdagverblijven in het arrondissement Sint-Niklaas – Dendermonde ?

2. Kan zij eveneens een overzicht geven van de mogelijke globale inventaris in vermeld arrondissement ?

3. Hoe evalueert de overheid de (voorlopige) planning en programmatie in deze regio ?

4. Wanneer krijgen de betrokken gemeenten en steden hierover duidelijkheid ?

Antwoord

Kind en Gezin heeft inderdaad in voorbereiding van zowel de geplande uitbreiding in 2000 met 1.500 plaatsen als de in het regeerakkoord vooropgezette betekenisvolle uitbreiding vanaf 2001 een bevraging gedaan.

Lokale besturen en bestaande of mogelijke initiatiefnemers werd gepolst naar hun plannen en intenties met betrekking tot de uitbreiding in de kinderopvang. Niet alle ingestuurde antwoorden kunnen dan ook worden gezien als een reeds formele of principiële aanvraag.

Vanuit dit gegeven is het antwoord op de eerste en tweede vraag ruimer dan de "principiële" aanvragen van de gemeentelijke infrastructuur in het arrondissement Sint-Niklaas – Dendermonde.

1 en 2. Als **bijlage** : overzicht van de vragen voor bijkomende plaatsen in de arrondissementen Sint-Niklaas en Dendermonde voor de gesubsidieerde sectoren kinderdagopvang (kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen) ingediend naar aanleiding van bovenvermelde bevraging.

3. De raad van bestuur van Kind en Gezin heeft op dit moment de planning en programmatie nog niet voltooid.

Overigens zijn deze planning en programmatie geen statisch gegeven. Een eventuele parameter per provincie of kleinere entiteit dient voor zijn invulling rekening te houden met steeds veranderende gegevens zoals geboortecijfer, werkgelegenheidsgraad, bijzondere doelgroep gezinnen, ...

Vanuit deze elementen is het (nog) niet mogelijk aan te geven hoe de overheid de nog verder uit te werken (voorlopige) planning en programmatie in deze regio evalueert. Overigens zijn de kredieten voor uitbreiding in 2001 nog niet vastgelegd.

Bij de invulling ervan zal de raad van bestuur van Kind en Gezin te gepasten tijde rekening houden met het geheel van het beleidsplan.

4. De betrokken gemeenten en steden zullen, telkens wanneer zinvol, worden geïnformeerd. Vele hebben op eventuele formele vragen in het kader van de dossierbehandeling reeds een eerste antwoord gekregen. Dit zal ook gebeuren bij elke dossierstap of wanneer er formele informatie beschikbaar is.

Informele informatie over de mogelijke plaats op een meerjarenlijst biedt noch duidelijkheid, noch zekerheid vanwege het nog niet vastliggen van kredieten voor volgende jaren. Duidelijkheid kan wel worden gegeven wanneer de beslissingen voor een bepaald jaar worden genomen.

Besluitend kan worden gesteld dat telkens wanneer nodig informatie zal worden gegeven. Echte duidelijkheid in verband met individuele aanvragen zal pas van jaar tot jaar mogelijk zijn.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 118
van 5 april 2000
van de heer JACKY MAES

Afschaffing tegemoetkoming hypotheeklening – Overgangsmaatregelen

Met ingang van 25 december 1999 zijn de tegemoetkomingen in de last van hypothecaire leningen voor het bouwen, kopen en renoveren van een woning afgeschaft. Alleen de dossiers die nog voor 25 december 1999 bij het Vlaams Gewest zijn ingediend, worden verder behandeld.

Om in aanmerking te komen voor deze tegemoetkoming moest men uiteraard aan enkele voorwaarden voldoen. Een van de belangrijkste voorwaar-

den was : het dossier indienen binnen zes maanden na de officiële verhuis.

Maar mensen die vóór 25 december 1999 verhuisd zijn en volgens de betrokken documenten hun aanvraag indienden binnen zes maanden na de verhuis, maar na 25 december 1999, worden door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) afgewezen en er wordt meegedeeld dat zij in beroep kunnen gaan bij Arohm Brussel.

Bij gebrek aan overgangsmaatregelen terzake zitten mensen die correct handelden volgens de hun bezorgde documenten, nu met een financiële kater.

1. Is de minister op de hoogte van deze gevolgen van de afschaffing van bedoelde premie zonder afdoende overgangsmaatregelen, in hoofde van mensen die volkomen te goeder trouw hebben gehandeld ?

Hoe wordt dit probleem verholpen ?

2. Zijn er eventueel instructies gegeven aan Arohm m.b.t. de behandeling van de beroepen die op dergelijke gevallen betrekking hebben ? Zo ja, welke ?

Antwoord

(Gezien de overdracht van de betrokken bevoegdheden bij besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000, Belgisch Staatsblad van 21 april 2000, werd het antwoord verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport – red.)

1. De beslissing van de Vlaamse regering tot opheffing van het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993, gewijzigd op 29 juni 1994 en 16 mei 1995, inzake de tegemoetkoming in de hypothecaire leningslast (TIL) dateert van 19 november 1999.

Men heeft voorafgaandelijk aan die opheffing getracht de burger hierover zo goed als mogelijk in te lichten teneinde hem aan te manen de indiening van zijn aanvraag niet onnodig verder uit te stellen, met het risico het recht op de tegemoetkoming te verspelen.

Chronologisch kan een en ander als volgt worden samengevat.

- Op 22 november 1999 heeft de Vlaamse regering omtrent haar beslissing van 19 november 1999 een persmededeling laten verspreiden op grond waarvan een aantal artikels in kranten en tijdschriften zijn verschenen.
- De administratie heeft op haar beurt bij aanvang van de maand december 1999, middels een rondschrijven aan de colleges van burgemeester en schepenen van alle Vlaamse gemeenten, de opheffing van de TIL-reglementering aangekondigd.

In de bewuste dienstbrief werd de inwerkingtreding van de opheffing noodgedwongen in vage bewoordingen – "naar verwachting omstreeks het einde van de maand" – geformuleerd, omdat noch de precieze datum van de publicatie van het voormelde besluit van de Vlaamse regering (BVR) in het Belgisch Staatsblad (BS), noch de datum van de inwerkingtreding ervan toen bekend was.

Wel werden de colleges van burgemeester en schepenen expliciet gewaarschuwd voor de ambtshalve inwerkingtreding op de tiende dag vanaf de publicatiedatum in het BS, voor het geval het desbetreffende BVR zelf geen opheffingsdatum bepaalde.

Het kwestieuze BVR, daterend van 19 november 1999, is op 15 december 1999 in het BS verschenen. Bij gebrek aan een expliciete datum van inwerkingtreding is het opheffingsbesluit daarop automatisch op 25 december 1999 in werking getreden.

- De personeelsleden werd verzocht om bij elk contact met een kandidaat-aanvrager in december 1999 de aandacht te vestigen op het feit dat men voor de indiening van een geldige TIL-aanvraag :

niet hoefde te wachten op het verlijden van de notariële leningsakte, aangezien – naar gelang van de verrichting (koop, bouw of renovatie) – het onderhands akkoord omtrent de koop of de lening volstond ;

uitzonderlijk enkel het algemeen formulier HYP.L kon insturen, zonder bijvoeging van het voorheen verplichte specifieke formulier, dat op de toepasselijke verrichting (koop, bouw of renovatie) slaat.

2. Voor de behandeling van de vanaf 25 december 1999 ingediende aanvragen zijn er geen bijzondere instructies aan de administratie gegeven. De administratie is er reglementair toe gehouden om die aanvragen te weigeren. Het staat elke aanvrager uiteraard vrij om bezwaar aan te tekenen, maar de oorspronkelijke weigeringsbeslissing zal in het kader van de beroepsprocedure normaliter te bevestigen zijn.

Het Rekenhof ziet hierop nauwlettend toe.

Ten gevolge van de integrale opheffing van de reglementering kan men zich vanaf 25 december 1999 niet meer beroepen op de artikels waarin de faciliteit wordt verleend om de indiening van de aanvraag uit te stellen tot zes maanden na de datum van het verlijden van de leningsakte of tot zes maanden na de datum van de verhuizing.

Zoals hiervoor reeds is gesteld, belette niets de aanvragers die voor 25 december 1999 in het bezit waren van een onderhands akkoord omtrent de koop of de lening, hun aanvraag vóór de opheffing in te dienen.

Ik herinner er ten slotte aan dat de opheffing volledig past in de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, waarin wordt gepleit voor een heroriëntering van de particuliere tegemoetkomingen en de aanwending van de hierbij vrijkomende begrotingskredieten voor meer prioritaire beleidspunten.

Om de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord niet in het gedrang te brengen en de daarvoor vereiste budgettaire ruimte tijdig te kunnen realiseren, was men genoodzaakt om op korte termijn over te gaan tot een integrale opheffing.

Vraag nr. 119
van 6 april 2000
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

College VGC – Overlegvergaderingen

Reeds tijdens de vorige legislatuur werd op geregelde tijdstippen (doorgaans om de drie maanden) een overlegvergadering belegd tussen de Vlaamse regering en het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Tijdens deze vergaderingen werden oplossingen uitgewerkt voor de toepasbaarheid van de Vlaamse regelgeving in Brussel en werd ook opvolging gegeven aan de concrete

uitwerking van het Beleidsplan Brussel van de Vlaamse regering (*Stuk 638 (1996-1997) – Nr. 1 – red.*).

In zijn beleidsnota Brusselse Aangelegenheden 1999-2004 (meer bepaald hoofdstuk II. 1.1., Een gecoördineerd en inclusief beleid) stelt de minister dat er, onder zijn coördinatie en impuls, verder overlegvergaderingen worden georganiseerd tussen de Vlaamse regering en het college van de VGC (*Stuk 145 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

1. Hoeveel overlegvergaderingen tussen de Vlaamse regering en het college van de VGC hebben reeds plaatsgevonden tijdens de huidige legislatuur ?
2. Zijn de bovenvermelde overlegvergaderingen, wat de Vlaamse regering betreft, beperkt tot de minister-president en de ministers met gemeenschapsbevoegdheden ?

Antwoord

Om het inclusief en geïntegreerd beleid voor Brussel voort te zetten, is het inderdaad noodzakelijk dat het overleg tussen Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap in Brussel wordt voortgezet. De specifieke situatie van Brussel verdient immers permanente aandacht bij de besluitvorming in verband met het Vlaams beleid voor Brussel.

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of er reeds overlegvergaderingen hebben plaatsgevonden tussen de Vlaamse regering en het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet ik echter negatief beantwoorden. Weliswaar zijn er tussen bepaalde leden van beide overheden reeds bilaterale contacten geweest, die in een aantal dossiers geleid hebben tot concrete beleidsontwikkelingen. Ook binnen de Vlaamse regering werden de overlegvergaderingen opgestart.

In de loop van 1998 legden de drie subcommissies van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel elk een voortgangsrapport voor, met enerzijds de toetsing van de toepasbaarheid van de decreten en uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Gemeenschap aan de specifieke Brusselse situatie, de zogenaamde Brusselnormen, en met anderzijds voorstellen voor een actieprogramma ter uitvoering van het beleidsplan, waarbij naast de Brusselnormen ook specifieke projectvoorstellen en concrete acties werden voorgesteld met betrekking tot de verschillende beleidsdomeinen inzake gemeenschapsaangelegenheden.

Na verloop van drie jaar is het noodzakelijk dat deze rapporten worden geactualiseerd en op basis van het huidige beleid van de Vlaamse regering worden bijgestuurd, rekening houdende met de zogenaamde 300.000-norm die in het regeerakkoord is opgenomen.

De Vlaamse regering vertaalt haar relatie met de Vlaamse gemeenschapsinstellingen in Brussel (onderwijs, cultuur, welzijn, gezondheid, jeugd, enzovoort) namelijk in een norm die rekening houdt met het hoofdstedelijk karakter én met het feit dat de Vlaamse instellingen gericht zijn op de Vlaamse Brusselaars, maar tegelijk openstaan voor iedereen. Daarom beschouwt de Vlaamse regering een derde van de Brusselse bevolking, of 300.000 Brusselaars als haar doelpubliek. Concreet betekent deze 300.000-norm een uitbreiding met zowat één derde ten opzichte van het doelpubliek waarop de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap tot op heden was gericht.

Bij de implementatie van een effectief inclusief en geïntegreerd beleid in Brussel zal bijgevolg met deze nieuwe globale doelgroep rekening moeten worden gehouden.

In de maand februari van dit jaar heb ik de betrokken functioneel bevoegde ministers dan ook verzocht deze rapporten te toetsen aan hun eigen beleidsvisie, zowel op het gebied van de analyse van de wetgeving als op het gebied van de concrete voorstellen en actiepunten. Ik heb mijn collega's tevens gevraagd om mij een financieel overzicht te bezorgen van de bedragen die binnen hun functionele begrotingen aan Brussel worden besteed.

Pas nadat de Vlaamse regering haar eigen krachtlijnen en beleidsontwikkelingen ten aanzien van de specificiteit van de Brusselse situatie heeft gedefinieerd en gepositioneerd, zal ik het overleg met de collegeleden van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie opnieuw opstarten om een complementaire aanpak van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie te bewerkstelligen.

Wat de tweede vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, zal het overleg binnen de Vlaamse regering zeker niet beperkt blijven tot de Vlaamse ministers bevoegd voor gemeenschapsaangelegenheden.

In de optiek dat een zo ruim mogelijke interpretatie van de gemeenschapsmateries een positieve invloed kan hebben op gewestmateries, ook al behoren deze gebieden strikt genomen niet tot de gebruikelijke bevoegdheden van het Vlaams beleid in

Brussel, acht ik het nuttig mijn collega's met bepaalde gewestelijke bevoegdheden bij dit overleg te betrekken. Ik denk hierbij aan de bevoegdheden Mobiliteit, Werkgelegenheid, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Economie.

Vraag nr. 120
van 6 april 2000
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurwoningen – Aanbod

In de beleidsnota Vlaams Woonbeleid wordt de kwalitatieve en kwantitatieve verhoging van het aanbod aan sociale woningen als hefboom gehanteerd (*Stuk 143 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*)

In vergelijking met onze buurlanden heeft Vlaanderen weinig sociale huurwoningen. Maar ook een ongelijkmatige spreiding van de sociale huisvesting zorgt voor problemen.

1. Hoeveel sociale huurwoningen tellen de verschillende provincies, onderverdeeld per arrondissement ?
2. Welke gemeenten vallen onder het Vlaamse gemiddelde inzake sociale huisvesting ?
3. Welke gemeenten hebben een groter percentage aan sociale huisvesting dan het Vlaamse gemiddelde ?

Zullen de gemeenten die ook in de toekomst meer sociale huisvesting realiseren (dan noodzakelijk) worden beloond ?

4. Er moeten in vijf jaar tijd 15.000 sociale huurwoningen bijkomen.

Welke projecten zijn er reeds gepland voor dit en volgend jaar ?

5. Hoeveel kandidaat-huurders staan er op de wachtlijsten ?

Graag kreeg ik een overzicht per arrondissement.

Is het aantal kandidaten op de wachtlijsten ook een criterium om in deze of gene provincie versneld socialehuisvestingsprojecten te realiseren ?

Antwoord

(Gezien de overdracht van de betrokken bevoegdheden bij besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000, Belgisch Staatsblad van 21 april 2000, werd het antwoord verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport – red.)

1. Op 31 december 1998 waren er in Vlaanderen 127.144 sociale huurwoningen, onderverdeeld als volgt over de provincies en arrondissementen :

Provincie/arrondissement	Aantal sociale huurwoningen
Provincie Antwerpen	42.598
Arr. Antwerpen	26.823
Arr. Mechelen	9.028
Arr. Turnhout	6.747
Provincie Limburg	15.770
Arr. Hasselt	8.449
Arr. Maaseik	3.858
Arr. Tongeren	3.463
Provincie Oost-Vlaanderen	30.448
Arr. Aalst	2.974
Arr. Dendermonde	4.278
Arr. Eeklo	1.630
Arr. Gent	14.505
Arr. Oudenaarde	1.308
Arr. Sint-Niklaas	5.753
Provincie Vlaams-Brabant	14.418
Arr. Halle-Vilvoorde	8.295
Arr. Leuven	6.123
Provincie West-Vlaanderen	23.910
Arr. Brugge	4.960
Arr. Diksmuide	479
Arr. Ieper	2.702
Arr. Kortrijk	7.742
Arr. Oostende	3.362
Arr. Roeselare	2.101
Arr. Tielt	1.350
Arr. Veurne	1.214
Totaal Vlaamse gewest	127.144

- 2 en 3. Met 127.144 sociale huurwoningen op een totaal woningpatrimonium van 2.239.700 woningen in het Vlaamse gewest, verkrijgt men in Vlaanderen een gemiddeld percentage sociale

huurwoningen van 5,68 %. Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst waarop de gemeenten in dalende orde worden gerangschikt overeenkomstig hun procentueel aandeel sociale huurwoningen. Tevens bezorg ik hem dezelfde oefening voor de arrondissementen en de provincies.

Uit dat overzicht blijkt dat Spiere-Helkijn met 16,02 % sociale huurwoningen de koploper is van de gemeenten, op de voet gevolgd door Willebroek en Zelzate met respectievelijk 15,19 % en 14,5 %. Met achtereenvolgens 11,21 % en 9,63 % scoren ook de grote steden Gent en Antwerpen niet slecht. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zal merken uit de lijsten, is het aantal gemeenten dat onder het Vlaams gemiddelde is gesitueerd veel groter dan het aantal dat zich daarboven bevindt, en maar liefst 27 gemeenten hadden op 31 december 1998 zelfs nog geen sociale huurwoningen op hun grondgebied.

Bij de arrondissementen scoren Mechelen, Gent en Kortrijk het best met meer dan 7 % sociale huurwoningen en bengelen Diksmuide, Aalst en Oudenaarde met een aandeel van slechts circa 3 % onderaan de lijst.

Wat de provincies betreft, is Antwerpen de koploper met 6,52 % sociale huurwoningen en is het vooral Vlaams-Brabant dat met slechts 3,91 % relatief ver onder het gemiddelde ligt.

Er zijn dus wel degelijk regionale verschillen, al blijven die zeker op provinciaal en arrondissementeel niveau relatief beperkt. De cijfers bevestigen vooral nog eens dat Vlaanderen, zeker in vergelijking met onze buurlanden, over de hele lijn nog met een structureel tekort aan sociale huurwoningen kampt. Om aan dat tekort tegemoet te kunnen komen, wordt inderdaad de kwalitatieve en kwantitatieve verhoging van het aanbod van sociale woningen, met als bijzondere doelstelling de bouw van 15.000 sociale huurwoningen, als hefboom vooropgesteld.

Omtrent de regionale spreiding van de toekomstige inspanningen inzake sociale woningbouw zijn er nog geen beslissingen genomen. Op dit ogenblik houdt enkel de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) bij de opmaak van haar gewone investeringsprogramma's rekening met provinciale verdeelsleutels, die gebaseerd zijn op de woonbehoeftestudies.

Op dit ogenblik worden door de diensten van de VHM, in overleg met mijn administratie, voorstellen uitgewerkt inzake een contingentering van de kredieten voor sociale huisvesting

tot op gemeentelijk niveau die mogelijk kunnen worden gehanteerd bij de toekomstige programmering. Een definitief uitsluitsel in deze kwestie kan ik momenteel echter nog niet geven, al ben ook ik ervan overtuigd dat de investeringen maximaal moeten worden afgestemd op de woonbehoeften en de eigenlijke vraag in de verschillende regio's in Vlaanderen.

4. In 2000 verwacht ik de aanvang van de bouw van meer dan 3.000 nieuwe sociale huurwoningen.

Hiervan moeten er normaliter ruim 1.200 worden gerealiseerd via het investeringsprogramma van de VHM, waarvan het budget in 2000 gevoelig werd opgetrokken, tot bijna 4,9 miljard frank (waarvan ruim 3,5 miljard frank voorbehouden voor de realisatie van nieuwe sociale huurwoningen).

Daarnaast werd, in het kader van de rechtstreekse projectsubsidieering op basis van de besluiten van de Vlaamse regering van 19 december 1996 (de zogenaamde SBR-subsidies), ook nog een programma goedgekeurd voor meer dan 2.000 nieuwe huurwoningen. Omdat het goedgekeurde programma evenwel ruimer was dan het beschikbare budget – dit om via onderlinge concurrentie de snelheid te bevorderen – moet binnen dat programma realistisch rekening worden gehouden met de bouw van circa 1.500 nieuwe huurwoningen.

Samen met de projecten gerealiseerd met de eigen middelen van de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM) en de andere actoren en de verrichtingen via nog andere financierings- en subsidiëringkanalen (Vlabinvest, Limburgs Reconvertiefonds, herwaarderingsubsidies, ...) moet globaal toch het streefdoel van 3.000 nieuwe sociale huurwoningen kunnen worden behaald.

Met dit aantal zit de sector alvast goed op schema.

5. Op 31 december 1998 waren er in Vlaanderen 63.777 kandidaat-huurders (aanvragen tot mutatie niet inbegrepen), onderverdeeld over de provincies en arrondissementen zoals hierna aangegeven. De kandidaat-huurders worden geografisch toegewezen aan het arrondissement waarin de zetel gelegen is van de sociale huisvestingsmaatschappij waarin zij op de wachtlijsten ingeschreven staan. De herkomst van de kandidaten wordt immers niet geïnformatiseerd bijgehouden tot op het niveau van de gemeenten.

Provincie/arrondissement	Aantal kandidaat-huurders	Sociale huurwoningen	Patrimonium	Verhouding	
Provincie Antwerpen	20.327	Hamme	954	9.082	10,50
Arr. Antwerpen	13.672	Sint-Amands	288	2.742	10,50
Arr. Mechelen	2.956	Baarle-Hertog	86	837	10,27
Arr. Turnhout	3.699	Menen	1.408	13.767	10,23
Provincie Limburg	6.930	Veurne	423	4.267	9,91
Arr. Hasselt	4.199	Mechelen	3.197	32.985	9,69
Arr. Maaseik	1.765	Lokeren	1.350	13.993	9,65
Arr. Tongeren	966	Antwerpen	21.852	226.996	9,63
Provincie Oost-Vlaanderen	16.804	Zwevegem	825	8.809	9,37
Arr. Aalst	2.697	Herenthout	273	2.971	9,19
Arr. Dendermonde	1.948	Wielsbeke	282	3.141	8,98
Arr. Eeklo	606	Dendermonde	1.566	17.522	8,94
Arr. Gent	8.120	Dilsen	538	6.025	8,93
Arr. Oudenaarde	704	Houthalen-Helchteren	818	9.258	8,84
Arr. Sint-Niklaas	2.729	Leuven	3.362	39.275	8,56
Provincie Vlaams-Brabant	7.292	Heusden-Zolder	879	10.343	8,50
Arr. Halle-Vilvoorde	3.600	Wezembeek-Oppem	407	4.799	8,48
Arr. Leuven	3.692	Beringen	1.106	13.056	8,47
Provincie West-Vlaanderen	12.424	Bornem	633	7.482	8,46
Arr. Brugge	3.386	Maaseik	661	7.890	8,38
Arr. Diksmuide en Veurne	686	Mesen	33	396	8,33
Arr. Ieper	468	Nieuwpoort	321	3.859	8,32
Arr. Kortrijk	3.158	Kuurne	399	4.838	8,25
Arr. Oostende	2.717	Olen	315	3.782	8,14
Arr. Roeselare	1.915	Moerbeke	180	2.222	8,10
Arr. Tielt	94	Waarschoot	241	2.983	8,08
Totaal Vlaamse gewest	63.777	Oostende	2.525	31.989	7,89
		Lint	191	2.470	7,73
		Waregem	1.010	13.070	7,73
		Avelgem	267	3.463	7,71
		Herentals	730	9.519	7,67
		Sint-Pieters-Leeuw	853	11.534	7,40
		Turnhout	1.176	15.929	7,38
		Eeklo	563	7.795	7,22
		Kortrijk	2.211	30.769	7,19
		Puurs	408	5.705	7,15
		Halle	976	13.963	7,13
		Ieper	962	13.502	7,12
		Wuustwezel	379	5.395	7,03
		Kortesseem	187	2.655	7,02
		Laakdal	363	5.245	6,92
		Heist-op-den-Berg	938	13.686	6,85
		Kapelle-op-den-Bos	210	3.140	6,69
		Kruikeke	366	5.486	6,67
		Diest	583	8.760	6,66
		Zedelgem	498	7.489	6,65
		Niel	223	3.386	6,59
		Tongeren	769	11.710	6,57
		Brugge	2.982	47.303	6,30
		Landen	357	5.689	6,28
		Machelen	294	4.692	6,27
		Zwijndrecht	461	7.385	6,24
		Beveren	1.001	16.172	6,19
		As	145	2.349	6,17
		Waasmunster	212	3.447	6,15
		Roeselare	1.243	20.486	6,07
		Ham	191	3.183	6,00
		Blankenberge	448	7.547	5,94
		Bredene	288	4.860	5,93
		Ronse	566	9.648	5,87
		Tielt	422	7.202	5,86
		Wevelgem	646	11.089	5,83
		Kinrooi	209	3.647	5,73

De provinciale verdeelsleutels die de VHM op dit ogenblik hanteert voor haar gewone investeringsprogramma's houden – zij het gedeeltelijk – rekening met het criterium van de wachtlijsten.

Percentage sociale huurwoningen t.o.v. het totale woonpatrimonium – Gemeenten

	Sociale huurwoningen	Patrimonium	Verhouding
Boven Vlaams gemiddelde			
Spiere-Helkijn	128	799	16,02
Willebroek	1.619	10.658	15,19
Zelzate	783	5.380	14,55
Boom	974	6.889	14,14
Schelle	425	3.083	13,79
Genk	2.992	22.484	13,31
Vilvoorde	1.788	15.029	11,90
Wervik	864	7.295	11,84
Wachtebeke	311	2.648	11,74
Maasmechelen	1.505	13.285	11,33
Gent	11.938	106.512	11,21
Duffel	659	6.075	10,85
Temse	1.018	9.689	10,51

	Sociale huurwoningen	Patrimo- nium	Verhouding		Sociale huurwoningen	Patrimo- nium	Verhouding
Onder Vlaams gemiddelde				Lede gem	127	3.318	3,83
Hulshout	168	2.962	5,67	Aalst	1.147	29.971	3,83
Sint-Niklaas	1.523	26.902	5,66	Lendeledede	73	1.919	3,80
Sint-Truiden	792	14.033	5,64	Beersel	310	8.321	3,73
Lier	712	12.713	5,60	Peer	162	4.366	3,71
Zomergem	166	2.977	5,58	Herent	231	6.260	3,69
Zelee	404	7.322	5,52	Leopoldsburg	182	4.975	3,66
Tessenderlo	296	5.392	5,49	Kluisbergen	79	2.210	3,57
Wetteren	492	9.126	5,39	Oostrozebeke	88	2.480	3,55
Rumst	283	5.523	5,39	Anzegem	165	4.714	3,50
Geel	626	11.623	5,39	Lille	163	4.659	3,50
Poperinge	379	7.092	5,34	Bree	162	4.636	3,49
Dentergem	141	2.652	5,32	Koksijde	249	7.237	3,44
Beerse	253	4.870	5,20	Lierde	77	2.257	3,41
Berlare	249	4.800	5,19	Herk-de-Stad	129	3.806	3,39
Zonnebeke	208	4.087	5,09	Halen	94	2.778	3,38
Hoeselt	159	3.158	5,03	Malle	138	4.130	3,34
Westerlo	367	7.319	5,01	Hechtel-Eksel	113	3.414	3,31
Hemiksem	194	3.874	5,01	Oudenaarde	340	10.282	3,31
Knesselare	141	2.847	4,95	Edegem	304	9.204	3,30
Lommel	486	9.818	4,95	Essen	163	4.950	3,29
Kasterlee	271	5.500	4,93	Zulte	158	4.873	3,24
Deerlijk	198	4.090	4,84	De Haan	131	4.127	3,17
Rijkevorsel	163	3.403	4,79	Brecht	229	7.323	3,17
Oostkamp	360	7.522	4,79	Heuvelland	93	2.943	3,16
Gistel	178	3.733	4,77	Zutendaal	65	2.074	3,13
Ninove	609	12.876	4,73	Evergem	324	10.502	3,09
Bilzen	430	9.240	4,65	Bocholt	110	3.615	3,04
Zuienkerke	44	950	4,63	Izegem	300	9.871	3,04
Sint-Gillis-Waas	272	5.915	4,60	Aarschot	304	10.189	2,98
Vorselaar	117	2.547	4,59	Sint-Katelijne-Waver	195	6.586	2,96
Denderleeuw	290	6.406	4,53	Kraainem	126	4.260	2,96
Pittem	103	2.276	4,53	Hoogstraten	154	5.224	2,95
Hasselt	1.145	25.569	4,48	Asse	304	10.454	2,91
Ardooeie	153	3.428	4,46	Laarne	122	4.203	2,90
Lochristi	267	6.083	4,39	Lanaken	221	7.660	2,89
Diksmuide	246	5.608	4,39	Grimbergen	344	12.350	2,79
Drogenbos	87	1.986	4,38	Overpelt	109	3.979	2,74
Ternat	218	4.980	4,38	Nevele	104	3.800	2,74
Dilbeek	582	13.496	4,31	Bertem	81	2.982	2,72
Tervuren	289	6.717	4,30	Staden	101	3.730	2,71
Hoeilaart	150	3.499	4,29	Lede	168	6.239	2,69
De Panne	182	4.259	4,27	Damme	98	3.662	2,68
Hamont-Achel	190	4.486	4,24	Erpe-Mere	181	6.769	2,67
Neerpelt	203	4.840	4,19	Lovendegem	84	3.145	2,67
Vleteren	54	1.290	4,19	Meeuwen-Gruitrode	97	3.637	2,67
Moorslede	160	3.824	4,18	Zemst	188	7.052	2,67
Ravels	171	4.089	4,18	Tienen	357	13.520	2,64
Harelbeke	412	9.864	4,18	Houthulst	81	3.155	2,57
Lummen	187	4.503	4,15	Maarkedal	54	2.108	2,56
Herselt	202	4.876	4,14	Roosdaal	89	3.510	2,54
Merksplas	95	2.297	4,14	Hove	68	2.702	2,52
Langemark-Poelkapelle	109	2.658	4,10	Beernem	120	4.788	2,51
Arendonk	159	3.901	4,08	Meerhout	80	3.210	2,49
Lo-Reninge	46	1.130	4,07	Lichtervelde	71	2.890	2,46
Dessel	120	2.974	4,03	Ruiselede	43	1.763	2,44
Meise	242	6.000	4,03	Putte	136	5.605	2,43
Stekene	223	5.532	4,03	Steenokkerzeel	89	3.689	2,41
Zaventem	395	9.858	4,01	Alken	81	3.419	2,37
Mol	442	11.278	3,92	Zwalm	61	2.587	2,36
Haacht	176	4.536	3,88	Huldenberg	66	2.843	2,32
				Stabroek	135	5.824	2,32

	Sociale huurwoningen	Patrimo- nium	Verhouding		Sociale huurwoningen	Patrimo- nium	Verhouding
Aalter	130	5.786	2,25	Koekelare	26	2.776	0,94
Vosselaar	70	3.135	2,23	Bever	6	658	0,91
Berlaar	79	3.547	2,23	Voeren	13	1.473	0,88
Alveringem	39	1.763	2,21	Gavere	32	3.821	0,84
Mortsel	231	10.494	2,20	Oud-Heverlee	22	3.222	0,68
Assenede	109	4.978	2,19	Rotselaar	31	4.577	0,68
Middelkerke	130	5.996	2,17	Wortegem-Petegem	13	1.970	0,66
Ichtegem	99	4.626	2,14	Keerbergen	24	3.752	0,64
Borgloon	73	3.480	2,10	Kampenhout	22	3.452	0,64
Kaprijke	44	2.133	2,06	Heers	10	2.212	0,45
Gingelom	54	2.620	2,06	Borsbeek	17	3.831	0,44
Geraardsbergen	232	11.460	2,02	Kalmthout	22	5.418	0,41
Melle	72	3.589	2,01	Oudenburg	11	2.895	0,38
Torhout	128	6.448	1,99	Wijnegem	11	3.074	0,36
Lebbeke	117	5.996	1,95	Nazareth	11	3.269	0,34
Merchtem	88	4.579	1,92	Scherpenheuvel-Zichem	26	7.799	0,33
Haaltert	115	5.989	1,92	Balen	21	6.666	0,32
Buggenhout	91	4.744	1,92	Wemmel	16	5.239	0,31
Zonhoven	113	5.908	1,91	Wellen	6	2.188	0,27
Kortenberg	109	5.705	1,91	Kapellen	23	8.536	0,27
Kortemark	80	4.213	1,90	Boortmeerbeek	10	3.776	0,26
Affligem	76	4.057	1,87	Wommelgem	8	3.969	0,20
Zottegem	168	9.011	1,86	Lubbeek	8	4.217	0,19
Kontich	119	6.413	1,86	Riemst	9	5.047	0,18
Meulebeke	72	3.950	1,82	Zoersel	7	5.738	0,12
Retie	55	3.072	1,79	Liedekerke	4	4.158	0,10
Wichelen	71	3.968	1,79	Aartselaar	0	4.741	0,00
Londerzeel	111	6.211	1,79	Begijnendijk	0	2.963	0,00
Gooik	49	2.776	1,77	Bekkevoort	0	1.899	0,00
Merelbeke	131	7.445	1,76	Bierbeek	0	2.730	0,00
Knokke-Heist	217	12.633	1,72	Boutersem	0	2.250	0,00
Maldegem	131	7.709	1,70	De Pinte	0	3.163	0,00
Ingelmunster	61	3.661	1,67	Destelbergen	0	5.936	0,00
Galmaarden	44	2.660	1,65	Geetbets	0	1.978	0,00
Schoten	195	11.806	1,65	Glabbeek	0	1.704	0,00
Brakel	80	4.901	1,63	Herne	0	2.119	0,00
Zingem	38	2.366	1,61	Herstappe	0	33	0,00
Oud-Turnhout	62	3.867	1,60	Hoegaarden	0	2.156	0,00
Nijlen	111	6.979	1,59	Holsbeek	0	2.637	0,00
Jabbeke	65	4.174	1,56	Horebeke	0	624	0,00
Deinze	144	9.390	1,53	Kortenaken	0	2.546	0,00
Sint-Genesius-Rode	86	6.190	1,39	Kruishoutem	0	2.554	0,00
Tielt-Winge	44	3.341	1,32	Lennik	0	2.860	0,00
Grobbendonk	45	3.439	1,31	Linkebeek	0	1.649	0,00
Boechout	50	3.827	1,31	Lintar	0	2.303	0,00
Overijse	98	7.622	1,29	Opglabbeek	0	2.493	0,00
Hooglede	38	3.072	1,24	Pepingen	0	1.274	0,00
Bonheiden	53	4.555	1,16	Ranst	0	5.447	0,00
Herzele	64	5.737	1,12	Schilde	0	6.615	0,00
Nieuwerkerken	22	2.026	1,09	Sint-Laureins	0	2.358	0,00
Diepenbeek	57	5.284	1,08	Sint-Lievens-Houtem	0	3.154	0,00
Wingene	46	4.285	1,07	Zandhoven	0	3.677	0,00
Opwijk	43	4.009	1,07	Zoutleeuw	0	2.738	0,00
Tremelo	43	4.125	1,04				
Oosterzele	44	4.312	1,02				
Brasschaat	121	12.620	0,96				
Sint-Martens-Latem	27	2.852	0,95				
					127.144	2.239.700	5,68

Percentage sociale huurwoningen t.o.v. het totale woonpatrimonium – Arrondissementen

	Sociale huurwoningen	Totale patri-monium	Verhouding
Boven Vlaams gemiddelde			
Mechelen	9.028	119.318	7,57
Gent	14.505	198.155	7,32
Kortrijk	7.742	107.191	7,22
Ieper	2.702	39.263	6,88
Sint-Niklaas	5.753	83.689	6,87
Antwerpen	26.823	394.979	6,79
Hasselt	8.449	132.876	6,36
Dendermonde	4.278	70.210	6,09
Oostende	3.362	58.226	5,77
Veurne	1.214	21.385	5,68
Onder Vlaams gemiddelde			
Maaseik	3.858	69.611	5,54
Eeklo	1.630	30.353	5,37
Tongeren	3.463	65.570	5,28
Turnhout	6.747	139.284	4,84
Brugge	4.960	102.516	4,84
Tielt	1.350	31.177	4,33
Roeselare	2.101	50.852	4,13
Halle-Vilvoorde	8.295	201.855	4,11
Leuven	6.123	167.189	3,66
Oudenaarde	1.308	41.507	3,15
Aalst	2.974	97.612	3,05
Diksmuide	479	16.882	2,84
Totaal Vlaamse gewest	127.144	2.239.700	5,68

Percentage sociale huurwoningen t.o.v. het totale woonpatrimonium – Provincies

	Sociale huurwoningen	Totale patri-monium	Verhouding
Boven Vlaams gemiddelde			
Antwerpen	42.598	653.581	6,52
Limburg	15.770	268.057	5,88
Oost-Vlaanderen	30.448	521.526	5,84
Onder Vlaams gemiddelde			
West-Vlaanderen	23.910	427.492	5,59
Vlaams-Brabant	14.418	369.044	3,91
Totaal Vlaamse gewest	127.144	2.239.700	5,68

**Vraag nr. 121
van 7 april 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**
Theater Tinnenpot – Erkenning

Begin maart ontving ik een petitie vanwege het theatergezelschap Tinnenpot. Dit theater is noch

erkend noch gesubsidieerd, maar trekt toch 20.000 toeschouwers per seizoen. Ook in De Gentenaar van 3 maart 2000 stond een artikel over het mogelijke einde van Tinnenpot.

Op welke basis heeft de beoordelingscommissie de beslissing genomen om de erkenningsaanvraag af te wijzen ?

Antwoord

De beoordelingscommissies nemen geen beslissingen zoals in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd gesuggereerd, maar formuleren wel adviezen aan de Vlaamse regering.

Ik bevestig dat de Vlaamse regering op 3 maart 2000 het voornemen heeft geuit om de VZW Theater Tinnenpot niet te erkennen tijdens de periode 2001-2005.

Dit voornemen steunde op de door het podiumkunstedecreet van 18 mei '99 voorgeschreven artistieke en administratief-zakelijke adviezen ; de VZW kreeg de kans om zijn standpunt hierover in te dienen en zij is hierop inderdaad ingegaan.

In antwoord op zijn vraag naar de basis waarop dit voornemen is gesteund, laat ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger weten dat de decreetgever als voornaamste kwalitatieve erkenningsvoorwaarden heeft vastgesteld :

- een artistiek en financieel beleidsplan indienen en uitvoeren. In dat artistiek beleidsplan moeten duidelijke elementen van het artistiek profiel en de eigen positie in het podiumkunstenlandschap aan bod komen ;
- inzake programmatie onder meer getuigen van voldoende originaliteit en/of diversiteit ;
- streven naar een zo groot mogelijke, zinvolle en systematische spreiding en/of publieksbereik.

Voor een meer omstandige omschrijving verwijs ik naar de afdeling 1 van het podiumkunstedecreet van 18 mei 1999.

Inmiddels heeft de VZW ook gebruikgemaakt van de mogelijkheid om tegen het voornemen van de Vlaamse regering beroep aan te tekenen bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden. De Vlaamse regering zal haar beslissing in verband met erkenning of niet-erkenning

nemen na advies van die adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden.

Wat de subsidiëring betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat het een VZW die niet wordt erkend steeds vrijstaat om voor de realisatie van een project jaarlijks een aanvraag in te dienen, zowel in de sectoren Nederlandstalige Dramatische Kunst, Muziektheater als Dans.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGHEDE
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 124
van 28 april 2000
van de heer JAN LOONES

Internationale samenwerking – Lokale coördinatie

Door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) wordt – in de aanloop naar de komende gemeenteraadsverkiezingen – campagne gevoerd voor de aanstelling, in iedere gemeente, van een schepen van Internationale Samenwerking.

In die functie zou er een samenvoeging gebeuren van het ambt Europa, de jumelages en ontwikkelingssamenwerking.

Het initiatief moet worden toegejuicht : de aanstelling van een gemeentelijke internationale vertegenwoordiging kan ertoe bijdragen Vlaanderen nog meer, en gecoördineerder, naar buiten te doen treden.

Wordt dit initiatief door de minister, in zijn bevoegdheid voor ontwikkelingssamenwerking, ondersteund ? Zo ja, op welke wijze ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 55
van 24 maart 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Aanwervingen – Leeftijdsgrens

Sinds de invoering van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling is het verboden om een maximumleeftijd te bepalen bij werving en selectie.

Op voornoemde wet is er echter een uitzondering, namelijk volgens artikel 4 is het bedoelde verbod niet van toepassing wanneer voor de aanwerving van personeel een maximumleeftijd wordt opgelegd door een wettelijke bepaling.

1. Werden de gevolgen van deze wet specifiek geëvalueerd uit het oogpunt van de Vlaamse werkgelegenheidsbevoegdheden ? Zo ja, wat waren de bevindingen ? Zo neen, staat een dergelijke evaluatie op stapel ?
2. Hoeveel personen werden door de Vlaamse regering aangeworven sedert de wet van 1998 die de leeftijd van 45 jaar overschreden hadden op het ogenblik van de aanwerving ?

Waren er specifieke functies die daarvoor in aanmerking kwamen ?

N.B. Deze vraag werd op 5 april 2000 eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Gecoördineerd antwoord

1. In de regelgeving van de Vlaamse tewerkstellingsprogramma's werden nooit bepalingen op-

genomen die de tewerkstelling van oudere werknemers belemmerden. De invoering van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling betekende dan ook geen aanpassing m.b.t. de aanwervingspolitiek in deze programma's. Ook na de inwerkingtreding van deze wet werden in het kader van de tewerkstellingsprogramma's geen bepalingen ingeschreven m.b.t. het instellen van een maximumleeftijd.

Sinds 1990 concentreerde het tewerkstellingsbeleid van de Vlaamse regering zich wel in de eerste plaats op de tewerkstelling van laaggeschoolde langdurig werklozen, waarbij de ouderen geen specifieke doelgroep vormden. Dit betekent echter niet dat er geen oudere werknemers in de tewerkstellingsprogramma's worden tewerkgesteld.

Cijfers van enkele tewerkstellingsprogramma's illustreren dit : binnen het klassieke stelsel van de gesubsidieerde contractuelen (gesco) tewerkgesteld bij VZW's is 29 % ouder dan 40 jaar, waarvan 5 % ouder dan 50 jaar. In recentere programma's zoals het werkervaringsstelsel WEP-plus is 38 % ouder dan 40 jaar, waarvan 6 % ouder dan 50. Diezelfde tendens is er ook in het kader van de sociale werkplaatsen, waar in totaal 39 % ouder dan 40 is, waarvan 8 % ouder dan 50.

De beleidsnota Werkgelegenheid (*Stuk 155 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*) bevat het engagement om in het kader van het verhogen van de werkgelegenheidsgraad onder meer bij oudere werknemers de tewerkstelling van deze laatsten te stimuleren door mogelijkheden te creëren tot een flexibele jobinvulling, onder andere via de landingsbanen. Het recentelijk gesloten Vlaams intersectoraal akkoord voor de socialprofitsector voorziet trouwens reeds in deze mogelijkheid.

2. Uit gegevens blijkt dat sedert de inwerkingtreding van de wet van 13 februari 1998 tot bevordering van de tewerkstelling volgende aantallen personeelsleden van 45 jaar of ouder, in dienst zijn gekomen :
 - 1998 : 23 personeelsleden (contractueel) ;
 - 1999 : 57 personeelsleden (contractueel) ;
 - 2000 (tot 28 april 2000) : 13 personeelsleden (contractueel).

Het algemeen karakter van het verbod tot het stellen van een leeftijdsgrens bij de aanwerving van personeel sluit de specifieke toewijzing in een bepaalde functie van personen die de vooropgestelde leeftijd hebben overschreden, in principe uit.

Dit is structureel ingebouwd in het decreet van 31 maart 1993 houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende, dat inhoudt dat iedere werkzoekende die ingeschreven is bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding recht heeft op arbeid, en in het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse gewest, waarbij deze bureaus zich ertoe verbinden de personen bedoeld in dit artikel op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze te behandelen.

Ten slotte is er het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse gewest, waarin elke vorm van discriminatie wordt uitgesloten.

**Vraag nr. 59
van 6 april 2000
van de heer LEO PEETERS**

VDAB-gebouwen – Toegankelijkheid voor mindervaliden

Uit praktijkervaring blijkt dat bepaalde openbare gebouwen, waaronder voornamelijk de opleidingsgebouwen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), nog steeds zeer moeilijk toegankelijk zijn voor mindervaliden.

Gehandicapte werknemers van lokale besturen die geregeld opleidingen dienen te volgen bij de VDAB, ondervinden hinder bij het betreden van dergelijke gebouwen.

1. Welke initiatieven zijn er al genomen om deze problemen te verhelpen ?
2. Op welke wijze zal de VDAB systematisch overgaan tot het toegankelijk maken van deze gebouwen voor mindervaliden ?
3. Binnen welke tijdsspanne zal dit probleem opgelost zijn ?

Antwoord

Medio 1998 heeft het dagelijks bestuur van de VDAB beslist om de toegankelijkheid voor mindervaliden van de VDAB-locaties in kaart te brengen.

Eind 1998 werd een beroep gedaan op een externe, terzake gespecialiseerde partner (VZW Toegankelijkheidsbureau uit Kermt), met de volgende opdracht :

- de (VDAB-)projectleiders van de dienst Gebouwen en de interne preventieadviseurs opleiden om hen in staat te stellen de toegankelijkheid van de gebouwen voor mindervaliden en de tekortkomingen hieromtrent op een deskundige manier te beoordelen ;
- de vermelde medewerkers ondersteunen in de aanvangsfase van hun screeningsopdracht.

In de eerste helft van 1999 werden alle VDAB-locaties systematisch gescreend (door vermelde medewerkers) in verband met de toegankelijkheid en werden de moeilijkheden en de tekortkomingen zorgvuldig genoteerd.

Medio 1999 werd het auditrapport met het daaruit gedestilleerde meerjarenactieplan aan de VDAB-top voorgelegd en goedgekeurd voor uitvoering.

In het actieplan, dat om budgettaire en uitvoeringstechnische redenen gespreid is over twee (à drie) jaar, zijn onder meer de sensibilisering van VDAB-ontvangstpersoneel (t.a.v. mindervaliden), de uitvoering van zowel kleine als ingrijpende bouwkundige aanpassingen en de implementatie van specifieke installaties voor mindervaliden opgenomen. Het streefdoel bestaat erin om 85 à 90 % van de VDAB-locaties – zowel in eigendom als in huur – tegen eind 2001 toegankelijk en functioneel bruikbaar te maken voor mindervaliden.

De overige 10 (à 15) % van de gebouwen, die om structurele redenen minder of niet toegankelijk kunnen worden gemaakt, zullen het voorwerp uitmaken van een bijkomend bouwkundig onderzoek. Op basis van de resultaten (haalbaarheid en kosten) zal de VDAB een beslissing nemen over het al dan niet behouden van deze locaties.

Vraag nr. 60
van 7 april 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Palliatieve loopbaanonderbreking – Evaluatie

Voor het opnemen van loopbaanonderbreking om palliatieve redenen kan men in Vlaanderen – net als bij gewone loopbaanonderbreking – aanspraak maken op een bijkomende premie. De premie wordt echter slechts toegestaan door de Vlaamse Gemeenschap als men tijdens de loopbaanonderbreking wordt vervangen.

Om het effect te zien van extra tewerkstelling bij niet-verplichte vervanging, is het zinvol het resultaat te volgen van deze veeleer korte periode van loopbaanonderbreking. Zo kan het beleid eventueel worden bijgestuurd.

1. Hoeveel premies werden sinds 1 januari 1998 uitbetaald door de Vlaamse Gemeenschap voor loopbaanonderbreking om palliatieve redenen ?

Gingen deze premies naar mannen of vrouwen ?

2. Werden er premies geweigerd wegens het niet vinden van een vervanging ? Aan hoeveel mannen/vrouwen ?

3. Is er bijsturing nodig van dit systeem ?

Antwoord

1. In 1998 heeft de administratie 11.125 aanmoedigingspremies (916 mannen, 10.209 vrouwen) voor loopbaanonderbreking toegekend ; van 89 dossiers (8 mannen, 81 vrouwen) is bekend dat het om een loopbaanonderbreking voor palliatief verlof ging. Deze cijfers zijn evenwel onvolledig vermits, met ingang van 1 april 1998, de zogenaamde "instapmotieven" voor de loopbaanonderbreking werden afgeschaft. Als gevolg van deze wijziging van de regelgeving dient de aanvrager van de aanmoedigingspremie niet langer de reden van de loopbaanonderbreking of het soort verlof op te geven.

Om dezelfde reden zijn er voor 1999 geen cijfers bekend met betrekking tot de aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking voor palliatief verlof ; vanaf dat jaar werden de aanvraagformulieren voor de aanmoedigingspremie aan de nieuwe regelgeving aangepast, in die zin dat de mogelijke instapmotieven van de formulieren werden geschrapt.

2. Voorzover bekend werden in 1998 6 aanmoedigingspremies (1 man, 5 vrouwen) geweigerd we-

gens het niet vinden van een vervanger voor de loopbaanonderbreker met palliatief verlof ; wegens de hierboven aangehaalde overwegingen dient er nogmaals op gewezen te worden dat het hier om een onvolledig cijfer gaat.

- In het kader van de aan de gang zijnde globale evaluatie van het stelsel van de aanmoedigingspremie wordt, met betrekking tot de vervangingsplicht, een bijsturing van de maatregel overwogen. In een aantal specifieke gevallen – bijvoorbeeld wanneer het gaat om verlof voor palliatieve zorg of verlof voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid-, voorziet de RVA-reglementering betreffende de loopbaanonderbreking immers in een vrijstelling van de vervangingsplicht. De voorgestelde bijsturing kan er dan ook in bestaan om de federale en de Vlaamse regelgeving op dit punt beter op elkaar af te stemmen.

Bovendien zal de administratie de opdracht krijgen om de instapmotieven – onafhankelijk van de uiteindelijke goedkeuring – opnieuw te registreren, zodanig dat een betere opvolging en monitoring mogelijk is.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 156
van 29 maart 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Drinkwater – Kwaliteit

Er zijn de komende maanden en jaren forse bijkomende investeringen nodig voor een derdetrapszuivering in RWZI's (rioolwaterzuiveringsinstallaties) om alsnog de doelstellingen inzake nutriëntenverwijdering van de Europese richtlijn "stedelijk afvalwater" te halen.

Intussen rijst de vraag in welke mate een deel van de factuur voor de falende nutriëntenzuivering terecht komt bij de drinkwatermaatschappijen en indirect ook bij de consumenten.

- Volgens MIRA 2 werd enkele jaren geleden 51 % van ons leidingwater gewonnen uit grondwater en 49 % uit oppervlaktewater.

Hoe ligt de verhouding momenteel ?

- Wordt sinds de oprichting van het Aqualink-samenwerkingsverband nog leidingwater in Vlaanderen ingevoerd ? Zo ja, over welk percentage gaat het dan nog ?
- Kan de minister meedelen of de normen voor nitraten, nitrieten, (Kjeldahl-)stikstof en fosfor in de Vlaamse reglementering voor drinkwater overal worden gehaald in ons leidingwater ?
- In bijlage 2.3.2 van Vlarem II staan specifieke milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater bestemd voor drinkwaterproductie voor die waterlopen die bij decreet voor deze gebruiksfunctie zijn ingedeeld.

Worden deze normen constant overal gehaald ? En meer in het bijzonder voor nitraten en fosfaten ?

Zo neen, waar zijn er problemen en met welke frequentie ?

- In welke mate laat de evolutie van de kwaliteit van onze oppervlaktewateren een uitbreiding toe van de winning van drinkwater uit oppervlaktewater ?

Hoever staat het bijvoorbeeld met de geplande VMW-oppervlaktewaterwinning (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) in Laan, Yse en Nete (het Lijng gebied) ?

- Wat is de stand van zaken van de indeling van de waterlopen met het oog op de drinkwaterproductie : wordt het aantal waterlopen dat daarvoor in aanmerking komt, uitgebreid ?
- Heeft de minister zicht op de kosten die gepaard gaan met het behandelen van het water gewonnen uit oppervlaktewater, om het geleverde leidingwater uiteindelijk te laten voldoen aan de normen voor nutriënten ? Met andere woorden, wat zijn de kosten die de verschillende drinkwatermaatschappijen hebben voor nutriëntenverwijdering ?

Worden deze kosten direct of indirect doorgeschoven naar de consumenten ? Of hoe worden ze anders gefinancierd ?

Is er een mogelijkheid om ze te verhalen op de vervuilers ?

Antwoord

1. In 1998 werd 171 miljoen m³ leidingwater geproduceerd uit grondwater en 172 miljoen m³ uit oppervlaktewater. In totaal werd er 446 miljoen m³ in het net gebracht, waarvan 388,5 miljoen m³ geregistreerd verbruik is. Dit betekent dat ongeveer 103 miljoen m³ werd ingevoerd vanuit Wallonië en in mindere mate vanuit Nederland en Frankrijk.
2. Het Aqualink-samenwerkingsverband is een overeenkomst van de Antwerpse Waterwerken (AWW) met de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (TMVW) voor bijkomende drinkwaterleveringen. Vanaf 2002 zal ten behoeve van het productiecentrum Oelegem 2 een bijkomende oppervlaktewatercaptatie van 100.000 m³/dag noodzakelijk zijn. Dit betekent natuurlijk dat ook nog in 2002 een grote hoeveelheid water bij gelijkblijvend verbruik zal moeten worden ingevoerd.
3. De normen voor nitraten, nitrieten, Kjeldahlstikstof en fosfor voor drinkwater worden overal gehaald in het verdeelde leidingwater. In het verleden werden wel tijdelijk afwijkingen toegestaan m.b.t. nitraat (Blankaart, Bree, Aalst bij Sint-Truiden tot 76 mg/l van 20 september 1989 tot 19 juli 1990 en Bree tot 65 mg/l van 17 juli 1990 tot 16 januari 1991). Sedertdien werden echter geen afwijkingen voor nitraat meer toegestaan.
4. De monitoring van de oppervlaktewaterkwaliteit is een bevoegdheid van de Vlaamse Milieu­maatschappij (VMM). De milieukwaliteitsnormen gelden voor de eigenlijke winplaats, dus in het spaarbekken. De kwaliteit van de spaarbek­kens van de VMW, de AWW en de Stedelijke Regie Ieper wordt niet door de VMM gemeten. In het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 tot aanduiding van de oppervlak­te­wateren bestemd voor de productie van drinkwater categorie A1, A2 en A3, zwemwater, viswater en schelpdierwater, werd een actualise­ring doorgevoerd van de functietoekenning die gebeurde in het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1987.

Het waterkwaliteitsmeetnet van de VMM omvat talrijke meetplaatsen gelegen op waterlopen met de bestemming drinkwaterproductie. Op deze meetplaatsen worden steeds gemeten : watertemperatuur, opgeloste zuurstof, zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik, ammonium,

nitraat, fosfaat, geleidbaarheid en chloride. Op een beperkt aantal meetplaatsen worden daarnaast ook gemeten : biochemisch zuurstofverbruik, zwevende stoffen, sulfaat, zware metalen en pesticiden. Alle meetresultaten worden opgeslagen in de meetdatabank, die publiek toegankelijk is (o.a. via een website van de VMM) (*www.vmm.be – red.*).

Voor de gemeten stoffen vormt de aanwezigheid van een overmaat aan nitraten en pesticiden in een aantal gevallen een probleem. Getuige daarvan is de noodzaak tot het installeren van dure installaties voor het verwijderen van pesticiden (AWW), respectievelijk nitraat (VMW Blankaart). Te hoge nitraatconcentraties worden vooral aangetroffen in de wingebieden van IJzer-, Poekebeek- en IJsebekken en Isabelapolder.

5. De uitbreiding van de waterlopen met drinkwaterkwaliteit is afhankelijk van het toekomstige verbruik van leidingwater en de plannen van de drinkwatermaatschappijen. Dit zal onderdeel uitmaken van het Strategisch Plan Watervoorziening Vlaanderen, zoals opgenomen in het huidige Milieubeleidsplan.

De technische mogelijkheden zijn momenteel dermate dat drinkwater kan worden geproduceerd uit zowat elk oppervlaktewater. De limiterende factor om drinkwater te produceren uit oppervlaktewater is niet enkel het kwaliteitsaspect, maar ook het kwantiteitsaspect én de ruimtelijke ordening. Aangezien onze oppervlaktewateren veelal regenrivieren zijn, betekent dit dat altijd vaak grote spaarbekkens moeten worden aangelegd om een constante productie van drinkwater te waarborgen.

6. Op dit ogenblik kan de stand van het Lijnproject als volgt worden samengevat.

Na de bestemmingswijziging op het gewestplan (23.6.98) in Neerijse van de zone bestemd voor de oprichting van bekkens en gebouwen tot zone voor openbaar nut, werd met de eigenaar van het grootste deel van de gronden (NV De Kock) een overeenkomst afgesloten om principieel samen te werken om de nodige grondwerken en de aanleg van de omgeving te realiseren.

Thans wordt gewerkt aan de aanvraag van allerlei vergunningen (bouwvergunning, exploitatievergunning, waterinname uit de Dijle, grondverwerving, ...) voor de oprichting van :

- de watervang op de Dijle,
- de aanvoerleidingen van ruwwater en de drinkwaterleidingen,
- wateropslagbekkens (ruwwater),
- de waterbehandelingsinstallaties.

De streefdatum voor het indienen van al deze vergunningsaanvragen is eind 2000.

De huidige planning voor de realisatie van de eerste fase (productie : 36.000 m³/dag), omvatende onder andere een doorstroombekken van 1.000.000 m³, is gepland voor de periode 2002-2007. De eerste jaren zal dit hoofdzakelijk de grondwerken, de aanleg van de omgeving en de aanvoerleiding vanuit de Dijle inhouden. In een tweede fase, omvatende de uitgraving en inrichting van een tweede bekken en de uitbreiding van de waterbehandelingsinstallatie, wordt de productie opgevoerd tot 50.000 m³/dag.

7. De drinkwatermaatschappijen rekenen de productiekosten altijd door aan de consument.

Deze kosten omvatten dus ook de kosten voor nutriëntenverwijdering en andere zuiveringskosten. Dit is een essentieel onderdeel van de prijszetting. Het is niet mogelijk om via de prijszetting van het drinkwater de kosten voor de zuivering op de vervuilers zelf te verhalen. Het is beter om de nitraatverontreiniging te verminderen door een brongericht beleid, op kosten van de vervuilers.

In dat kader kan de inwerkingstelling van MAP 2 (Mestactieplan) worden vermeld en de aanpassingen aan de RWZI's om de door de Europese Unie opgelegde nutriëntenverwijdering te realiseren.

Vraag nr. 157
van 29 maart 2000
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Motorcrosscircuit Hélécine – Gewestoverschrijdende milieuaspecten

De taalgrensgemeente Hélécine (Waals-Brabant) is van plan een internationaal motorcrosscircuit te laten aanleggen pal op de taalgrens. Gezien de overwegende windrichting zou enkel het Vlaamse

dorp Goetsenhoven worden geconfronteerd met de geluids- en andere overlast die een dergelijk circuit met zich meebrengt.

Dit betekent een schending van de overeenkomsten tussen de gewesten betreffende milieuhinder.

1. Wat is de reactie van de minister op de aankondiging van een internationaal motorcrosscircuit op de taalgrens nabij Goetsenhoven ?
2. Welke maatregelen neemt de minister in dit verband ?

Antwoord

Door Greenpark Neerheylissem wordt de aanleg van een motorcrosscircuit in Hélécine gepland. De site is gelegen vlakbij de gewestgrens ; het meest nabije woongebied (met landelijk karakter – deelgemeente Goetsenhoven) is gesitueerd op circa 1.200 meter ten noorden/noordoosten van het motorcrosssterrein.

Voor dit project is tevens een milieueffectrapport (MER) opgesteld, conform de Waalse wetgeving terzake. Het milieueffectrapport beschrijft de milieueffecten ten opzichte van de omgeving. M.b.t. de milieueffecten voor het Vlaamse gewest is voornamelijk de impact van het geluid van belang.

Aangezien bijgevolg gewestgrensoverschrijdende milieueffecten te verwachten zijn, heb ik mijn collega van het Waals Gewest om toepassing gevraagd van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten.

Op basis van het aldus toegezonden MER heb ik mijn bevindingen hierover gerapporteerd en met name gevraagd om ter hoogte van de bewoning in Goetsenhoven de verhoging van geluidsniveau als gevolg van de crossactiviteiten duidelijker in beeld te brengen.

Tevens werd verzocht het openbaar onderzoek zodanig te organiseren dat ook de inwoners van Tienen de gelegenheid krijgen hun inbreng in de vergunningsprocedure te doen. Het openbaar onderzoek vond plaats van 23 februari 2000 tot 24 maart 2000.

Vraag nr. 158
van 29 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse Milieumaatschappij – Tijdelijke aanstellingen

Bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) worden bij vacatures voor leidinggevende functies, zoals bijvoorbeeld van afdelingshoofd, blijkbaar waarnemende aanstellingen gedaan in plaats van meteen definitieve.

1. Is dat de gebruikelijke werkwijze ?

Is dat efficiënt vanuit organisatorisch oogpunt ?

Hoeveel ambtenaren voldoen thans bijvoorbeeld aan de voorwaarden om "volwaardig" in een functie van afdelingshoofd te worden aangesteld ?

Waarom geeft de VMM desalniettemin de voorkeur aan tijdelijke aanstellingen ?

2. Verlopen dergelijke tijdelijke aanstellingen, bijvoorbeeld van afdelingshoofd, volgens de statutaire procedures die gelden voor de overeenkomstige definitieve aanstelling, of gelden daarvoor specifieke statutaire procedures ?
3. Hoeveel functies van afdelingshoofd zijn bij de VMM momenteel definitief vacant en sedert welke datum ?

Antwoord

1. Voor één betrekking van afdelingshoofd bij de Vlaamse Milieumaatschappij werd een personeelslid aangewezen in een waarnemende functie voor een periode van maximaal één jaar.

Voor deze oplossing werd gekozen omdat enerzijds voor de continuïteit en de werking van de afdeling in een onmiddellijke vervanging van het ontslagnemend afdelingshoofd diende te worden voorzien en anderzijds het aangewezen leek om voor een definitieve aanstelling te wachten op de goedkeuring van het stambesluit voor de Vlaamse openbare instellingen (VOI's), waardoor een aangepaste aanstellingsprocedure en een mandaatfunctie voor de afdelingshoofden worden ingevoerd.

Op basis van het huidige statuut voldoen 23 personeelsleden aan de administratieve voor-

waarden om te kunnen worden aangewezen als afdelingshoofd. Voor de aanwijzing dienen echter ook de interesse van de mogelijke kandidaten, de generieke competenties en de afdelings-specifieke competenties te worden nagegaan, zodat een onmiddellijke invulling niet mogelijk is en ook bij deze procedure een tijdelijke aanwijzing noodzakelijk zou zijn voor het verzekeren van de continuïteit.

2. De tijdelijke aanwijzing verloopt volgens een specifieke statutaire procedure, vastgelegd in de artikelen II, 23 tot II 28 van het personeelsstatuut van de Vlaamse Milieumaatschappij.
3. Bij de Vlaamse Milieumaatschappij is één functie van afdelingshoofd definitief vacant sedert 1 januari 2000.

Vraag nr. 159
van 30 maart 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Tandbederf bij kinderen – Oorzaken en preventie

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn,
 Gezondheid en Gelijke Kansen
 Vraag nr. 127
 van 30 maart 2000
 van de heer Johan Malcorps
 Blz. 1327

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord van mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 161
van 30 maart 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Zuiveringsstation Brussel-Noord – Expertencommissie

Voor de bouw van het zuiveringsstation Brussel-Noord wordt een expertencommissie aangesteld met deelnemers uit de verschillende gewesten.

1. Wat is de bedoeling van deze expertencommissie ?

2. Is deze expertencommissie reeds samengesteld ?
3. Wie maakt er voor het Vlaams Gewest deel van uit ?

Antwoord

"De overeenkomst tussen de Vlaamse regering en de Brusselse Hoofdstedelijke regering inzake de realisatie van de noodzakelijke infrastructuur voor waterzuivering en verdeling van de kosten der werken voor de sanering van het bekken van de Zenne en de Woluwe in de Brusselse zone, met inbegrip van de werkings- en slibbehandelingskosten" werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 12 december 1990, en een bijakte werd goedgekeurd op 6 juli 1999.

Artikel 3, § 3 van deze overeenkomst zegt : "Tevens wordt een college opgericht, samengesteld uit deskundigen aan te wijzen door de Vlaamse minister en de Brusselse minister bevoegd voor waterbeleid. Het college bestaat uit drie deskundigen uit elk Gewest."

1. § 4 van hetzelfde artikel omschrijft de opdracht van dit college :

"Het College bedoeld in § 3 brengt voorafgaandelijk advies uit aan de bouwheer omtrent het overeenkomstig de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten op te maken bestek met de omschrijving van de opdracht en de gunningsvoorwaarden. Hetzelfde college brengt advies uit aan de bouwheer over de beoordeling en de rangschikking van de ingevolge een openbare offerteaanvraag ingediende inschrijvingen."

2. Een officiële aanstelling van de experts heeft niet plaats gehad.

Wel werden de werkzaamheden van de gemengde ambtenarenwerkgroep ter voorbereiding van de bijakte van 1999, waarin onder meer de verdeelsleutels voor de financiering van het zuiveringstation Brussel-Noord werden vastgelegd, opgevolgd door enkele ambtenaren van het Vlaams Gewest.

Deze volgen ook de uitvoering van de overeenkomst verder op.

3. Een officiële samenstelling is er dus niet. De ambtenaren die deelnemen aan het overleg op ambtenarenniveau zijn een ingenieur van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en een ingenieur van de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Planning.

Vraag nr. 163 van 31 maart 2000 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Mestaanvoer – Kwaliteitscontrole

De gemeenten Pepingen en Merchtem keurden in hun gemeenteraden een motie goed over de benodigde kwaliteit van aangevoerde mest.

De gemeente Pepingen is een landbouwgemeente in het Pajottenland waarvan 83,7 % van de oppervlakte landbouwgrond is. Door deze oppervlakte is de verleiding groot om mest of slib aan te voeren.

De aangevoerde mest is soms van dubieuze kwaliteit. Sommigen zeggen zelfs dat de aangevoerde mest vermengd is met zware metalen en chemisch afval. Zo worden landbouwgronden minder rendabel, met een mogelijke sanering tot gevolg. Op lange termijn bestaat het risico dat het grondwater zwaar wordt vervuild, wat een gevaar voor de volksgezondheid kan inhouden.

1. Welke maatregelen werden er genomen om de kwaliteit van aangevoerde mest te garanderen ?
2. Een controlesysteem op verschillende niveaus om de herkomst van de mest, de kwaliteit ervan en de staalnames tijdens het transport na te gaan, lijkt aangewezen.

Zijn er initiatieven genomen daartoe ?

Antwoord

1. Er bestaan noch in het mestdecreet, noch in het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) normen voor verontreinigingen in mest, zoals zware metalen, organische stoffen (pcb, ...).

De producent zelf is verantwoordelijk voor de kwaliteit van de geproduceerde mest. De transporteur van dierlijk mest dient in de meeste ge-

vallen over een erkenning te beschikken afgeleverd door de Mestbank.

- De Mestbank heeft het potentieel probleem pro-actief aangepakt. Een controleactie op mestvreemde stoffen is prioritair in het controleactieplan van de Mestbank voor het jaar 2000 opgenomen. Reeds in februari zijn contacten gelegd met VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) om de optimale detectiemethoden uit te werken voor het bepalen van mestvreemde stoffen in dierlijke mest en andere meststoffen.

In een eerste fase (mei) worden de achtergrondniveaus van een breed gamma organische en anorganische stoffen bepaald.

In een tweede fase (mei) wordt een gerichte actie van bemonstering van mesttransporten opgezet. Op deze stalen zal een breedspectrumanalyse worden uitgevoerd. Met de bekende achtergrondvoorwaarden bepaald in fase 1 als referentie, kunnen abnormaal hoge concentraties aan mestvreemde stoffen als contaminatie worden herkend.

Een onderdeel van het bestaande controlesysteem bestaat erin dat alle mesttransporten 24 uur voor het transport aan de Mestbank ter goedkeuring dienen te worden voorgelegd. Zo kan de afkomst, bestemming en vervoerder van elk transport worden bepaald.

De Mestbank is de natuurlijke contactpersoon voor de landbouwers inzake mest in de meest ruime betekenis van het woord. Het probleem is dat in het huidige decreet de Mestbank geen vaststellingsbevoegdheid heeft in deze materie. De vaststellingen kunnen enkel in de vorm van een proces-verbaal (PV) van inlichting aan het parket worden doorgegeven.

Verder is, bij detectie van contaminaties, het aanwijzen van de verantwoordelijke geen eenvoudige zaak ; met name is er de vraag of de vervoerder verantwoordelijk is, of de producent van de meststoffen.

Vraag nr. 164
van 31 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Wachtbekkens – Aanlegprocedure

De problematiek van erosie en versnelde waterafvoer, zeker op hellingen, is op vele plaatsen in Zuid-Limburg bekend. Er zijn verscheidene oorzaken : wijzigingen in het agrarisch landgebruik, geen grazige bufferzone, slecht onderhouden open grachten, slechte aanleg van het wegdek, onvoldoende capaciteit van afvoerroosters en riolerings op cruciale plaatsen, ...

Het aanleggen van wachtbekkens om in noodsituaties het teveel aan water op te slaan, is een efficiënte maatregel. De aanleg van dergelijke wachtbekkens neemt echter heel wat tijd in beslag : een bouwvergunning is nodig, de grond moet worden verworven, ...

Omdat dit een totaalproject is voor een regio, waarbij heel wat partners al dan niet met positieve instelling betrokken zijn, wil de administratie dergelijke dossiers slechts in hun totaliteit behandelen, en dit op basis van een grondige studie. Voor kleinere gemeenten, die een beroep moeten doen op een studiebureau, is de kostprijs van deze studies telkens opnieuw een hele uitgave. Hierdoor loopt ook de bouw van wachtbekkens waarvan de grond vrijwillig ter beschikking wordt gesteld, vertraging op. Voor de buurtbewoners die bij hevige regenbuien telkens opnieuw worden geconfronteerd met de ernstige ongemakken van overstromingen, lijkt het of niemand iets "doet".

- Waarom is een versnelde bouw van die wachtbekkens waarvoor de grond vrijwillig ter beschikking wordt gesteld en dit gedeelte van het dossier klaar is, niet mogelijk ?
- Wordt er in een tegemoetkoming voorzien voor de studies die gemeenten doen in verband met deze waterproblematiek ?

Antwoord

- De aanleg van een wachtbekken of bufferbekken neemt inderdaad vaak heel wat tijd in beslag. Veel hangt af van de schaal waarop men een ingreep wil uitvoeren.

Het Vlaams Gewest is bevoegd voor de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie en zal meestal ook werken uitvoeren op het niveau van deze waterlopen. Voor de bouw van een wachtbekken in een vallei die bovendien natuurgebied is, moet men naast de dimensioneringsfase en de ontwerpfase, gekoppeld aan maatschappelijk overleg, ook rekening houden met de opmaak van een milieueffectrapport,

vooraleer de bouwaanvraag kan worden ingediend en een procedure voor het innemen van de gronden kan starten.

Provincies, gemeenten, polders en wateringen, die bevoegdheden hebben voor het beheer van de kleinere onbevaarbare waterlopen van tweede en derde categorie, kunnen vaak sneller overgaan tot de realisatie van een veeleer kleinschalig bufferbekken wanneer dit de waterhuishouding in een groengebied niet beïnvloedt en waarbij de nodige gronden in handen zijn van slechts één eigenaar. Wanneer deze eigenaar bereid is zijn eigendom vrijwillig ter beschikking te stellen, kan allicht heel wat tijd in de realisatieprocedure worden gewonnen.

2. Sedert de oprichting van het Investeringsfonds worden er enkel nog subsidies voor waterbeheersingswerken verleend aan polders en wateringen.

Er is geen wettelijke regeling die vandaag voorziet in een tegemoetkoming aan gemeenten voor studies van waterbeheersingswerken. Op kleinschalig niveau treedt het gewest enkel op in proefgebieden waarbij maatregelen worden uitgetest ter bestrijding van erosie en ter bevordering van infiltratie en lokale berging, in uitvoering van actie 66 van het lopende Milieubeleidsplan.

De beleidsnota Leefmilieu kondigt de oprichting aan van een steunpunt voor de gemeenten inzake kleinschalig waterbeheer (*Stuk 141 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). De uitwerking daarvan wordt door de bevoegde diensten voorbereid.

**Vraag nr. 165
van 6 april 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Waterzuiveringsinstallaties – Rendement

De waterzuiveringsproblematiek is één van de knelpunten in het Vlaams milieubeleid.

Uit een interne studie van Aquafin blijkt dat er grote problemen zijn met de waterzuiveringsinstallaties. Zo zou de helft van de installaties niet efficiënt werken omdat er een te verdunde vuilvracht wordt aangevoerd.

Een ander probleem betreft de vertragingen die worden opgelopen bij de bouw van waterzuiveringsinstallaties.

De noodzakelijke gewestplanwijzigingen en acties van buurtcomités liggen aan de basis van de vertragingen.

1. Wat zijn de benuttingsgraden van de waterzuiveringsstations in het Vlaamse gewest ?
2. Werden reeds maatregelen genomen om de waterzuiveringsinstallaties beter te laten renderen ?
3. Welke stations voldoen aan de Europese richtlijn inzake de nitraatverwijdering ?
4. Van welke waterzuiveringsinstallaties loopt de bouw vertraging op wegens het ontbreken van gewestplanwijzigingen ?

Hoever staat het met die gewestplanwijzigingen ?

Antwoord

1. De verdunning en de onderbelasting van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) zijn inderdaad een nijpende problematiek, die de Vlaamse Milieumaatschappij nauw ter harte gaat.

In de onderstaande tabel worden de gemiddelde benuttingsgraden voor 1998 weergegeven voor de vergunningsparameters (enkel voor de RWZI's > 10.000 IE) (*IE : inwonersequivalent – red.*) :

Parameter	Benuttingsgraad
Q (debiet)	228 %
BZV (biologisch zuurstofverbruik)	75 %
CZV (chemisch zuurstofverbruik)	99 %
ZS (zwevende stoffen)	86 %
N-totaal (totaal stikstof)	129 %
P-totaal (totaal fosfor)	105 %

Onder de "benuttingsgraad" wordt de verhouding verstaan van de gemeten influentbelasting

in 1998 en de werkelijke capaciteit van de installatie.

Er dient wel opgemerkt te worden dat deze benuttingsgraad wel enigszins overschat is, aangezien een aantal bestaande installaties in het verleden, conform de toen vigerende wetgeving, enkel gedimensioneerd is op de verwijdering van BZV, CZV en ZS. Op basis van de huidige wetgeving dienen voor een aantal van deze installaties nu ook nutriënten (N en P) te worden verwijderd. Voor deze installaties werden dan ook in de renovatieprogramma's en in de investeringsprogramma's projecten gedefinieerd om deze dusdanig aan te passen dat ook nutriënten kunnen worden verwijderd. Het resultaat hiervan is dus dat de huidige werkelijke capaciteit van een aantal rioolwaterzuiveringsinstallaties veel kleiner is dan de oorspronkelijke (en veelal ook de toekomstige) capaciteit. Dit leidt in een aantal gevallen tot een overschatting van de benuttingsgraad.

In de bovenstaande tabel zien we dat de RWZI's hydraulisch gemiddeld meer dan 200 % belast zijn. Hier moet echter bij worden vermeld dat het merendeel van de RWZI's zodanig ontworpen is dat gemiddeld 2,5 keer (op basis van 180 l/IE) de droogweeraanvoer biologisch wordt gezuiverd. De reden voor de hoge hydraulische belasting kan worden gezocht in het feit dat op de meeste plaatsen nog gemengde rioleringen aanwezig zijn en dat er nog zeer veel zogenaamde parasitaire debieten (grachten, beken, ...) op de riolering zijn aangesloten. Dit laatste kan ook een verklaring zijn voor de verhoogde stikstofvracht.

Verder zien we nog dat de BZV-benuttingsgraad 75 % is. De reden hiervoor is de problematiek van bezinking in de leidingen, van septische putten (deel van de vuilvracht is reeds afgebroken) en van het ontduiken van de plicht tot aansluiting.

Om de werkelijke oorzaak te bepalen, dient geval per geval onderzoek te worden verricht.

2. De volgende acties worden/werden ondernomen :

- indien bij de oplevering van nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallaties aan het Vlaams Gewest blijkt dat de installatie onderhevig is aan verdunning of onderbelasting (BZV-concentratie < 100 mg O₂/l), wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij een onder-

zoeksprocedure opgestart (O₂ : zuurstof – red.). In deze onderzoeksprocedure wordt in samenwerking met de betrokken gemeente, de NV Aquafin en eventueel andere overheden gezocht naar de oorzaak van de verdunning/onderbelasting en worden er acties gedefinieerd. Op het investeringsprogramma zijn op deze manier al heel wat projecten gedefinieerd voor de afkoppeling van oppervlaktewater. Ook op het subsidiëringsprogramma werd prioriteit gegeven aan afkoppelingsprojecten in probleemzuiveringsgebieden ;

- bij de beoordeling van subsidiëringsprojecten door de ambtelijke commissie wordt veel aandacht besteed aan het maximaal afkoppelen van niet verontreinigd oppervlaktewater ;
- heel wat bovengemeentelijke investeringsprogramma's worden enkel uitgevoerd onder voorbehoud van afkoppelingsprojecten door de verantwoordelijke overheden ;
- bij bestaande installaties wordt geval per geval geëvalueerd of een onderzoeksprocedure noodzakelijk is.

Er dient wel opgemerkt te worden dat de Vlaamse Milieumaatschappij een ondersteunende rol kan spelen bij het opsporen van deze zogenaamde "parasitaire debieten", de gemeenten kan sensibiliseren voor deze problematiek en ervoor kan zorgen dat belangrijke afkoppelingsprojecten snel op het subsidiëringsprogramma of investeringsprogramma komen.

Indien de gemeenten of andere overheden hier om allerhande (vaak begrijpelijke) redenen niet op wensen in te gaan, blijft de problematiek helaas bestaan.

3. De Europese richtlijn inzake de behandeling van stedelijk afvalwater schrijft voor een aantal parameters normen voor waaraan de rioolwaterzuiveringsinstallaties dienen te voldoen en geeft tevens de periode tegen dewelke hieraan moet worden voldaan. Deze normen variëren afhankelijk van de grootte van de agglomeratie en afhankelijk van de kwetsbaarheid van de waterloop waarin wordt geloosd.

Voor Vlaanderen vertaalt de richtlijn zich als volgt :

- voor agglomeraties groter dan 10.000 IE (BZV 60) diende de uitbouw van het op-

vangsysteem en van de behandeling (met nutriëntverwijdering) voltooid te zijn tegen 31 december 1998 ;

- voor agglomeraties kleiner dan 10.000 IE en groter dan 2.000 IE dient het opvangsysteem en de behandeling voltooid te zijn tegen 31 december 2005.

Op basis van onze meetgegevens voldeden eind 1998 78 rioolwaterzuiveringsinstallaties aan de Europese richtlijn wat de verwijdering van N-totaal (totaal stikstof) betreft.

De nodige projecten om alle rioolwaterzuiveringsinstallaties te laten voldoen aan de Europese richtlijn zijn reeds alle gedefinieerd in de investerings- en renovatieprogramma's. Tevens worden door de NV Aquafin ook noodoplossingen aangebracht op een aantal installaties.

Sommige van deze projecten zijn reeds uitgevoerd, zodat het vermelde cijfer van 78 installaties momenteel reeds hoger ligt. Voor de juiste cijfers verwijzen wij de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het emissiejaarverslag van de Vlaamse Milieumaatschappij dat rond eind juni 2000 zal verschijnen. Aangezien men momenteel bezig is met de verwerking van de meetresultaten, zijn deze nu nog niet beschikbaar.

4. De volgende installaties zijn momenteel geblokkeerd :

- project 20.605 R : renovatie RWZI Kalmt-hout
- project 94.142A : KWZI Dessel-Puttendijk
- project 94.402 : RWZI Sint-Antelinks : hier is echter wel kans op deblokkering
- project 94.501 : RWZI Vlamertinge
- project 96.201 : RWZI Roosbeek
- project 96.400 : RWZI Beveren
- project 96.403 : RWZI Heldergergem (wachten op opmaak van een BPA door de gemeente)
- project 96.404 : RWZI Bambrugge
- project 96.409 : RWZI Melle
- project 96.500 : RWZI De Lovie

- project 96.712 : KWZI Ninove-Rendestede
- project 97.200 : RWZI Vissenaken
- project 97.201 : RWZI Sint-Pieters-Leeuw
- project 97.203 : RWZI Merchtem
- project 97.300 : RWZI Hoepertingen
- project 97.400 : RWZI Olsene (mogelijk onmogelijke locatie)
- project 97.500 : RWZI Heule
- project 98.200 : RWZI Messelbroek
- project 98.606 : RA slibdroger Lichtaart
- project 99.201 : RWZI Sint-Joris-Winge
- project 99.202 : RWZI Kampenhout
- project 99.300 : RWZI Lozen
- project 99.502 : RWZI Loker
- project 99.546A : RWZI Lendegem
- project 99608R : RWZI Hulshout

Meer gedetailleerde informatie omtrent de historiek van en de ondernomen stappen m.b.t. deze RWZI's kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger krijgen bij de Vlaamse Milieumaatschappij. Deze informatie werd niet in dit antwoord meegegeven, teneinde het geheel overzichtelijk te houden.

De vraag over de stand van zaken m.b.t. die gewestplanwijzigingen dient te worden beantwoord door de terzake bevoegde instanties.

**Vraag nr. 166
van 6 april 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Waterzuiveringsinstallaties – Renovatie

Naar aanleiding van de uitspraken van Europees commissaris Wallström waarbij België op de vingers werd getikt omdat het onvoldoende stedelijk afvalwater zuivert van nutriënten, blijkt dat heel wat rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) zullen moeten worden gerenoveerd.

1. Welke RWZI's dienen te worden gerenoveerd ?	Dit alles met één doel voor ogen : zo snel mogelijk in overeenstemming met de Europese richtlijn zijn.
2. Wie draagt de renovatiekosten ?	
3. Op hoeveel worden die kosten geraamd ?	2. De kosten voor deze renovatieprojecten worden door het Vlaams Gewest gedragen.

Antwoord

1. Voor de selectie van deze RWZI's werden de volgende criteria gehanteerd :

– ze moesten in gebruik zijn vóór 1 augustus 1995 (vanaf deze datum wordt heel Vlaanderen als kwetsbaar gebied aangeduid) ;

– noch in een kanaal, noch in een ander oppervlaktewater lozen dat met een bijzondere bestemming is aangegeven (hiervoor waren immers steeds strengere normen van toepassing) ;

– evaluatie van de meetgegevens (indien met de bestaande installatie aan de normen kon worden voldaan, worden niet direct extra inspanningen gepland) ;

– geen N-normen (stikstof) in de vergunning. | 3. Een zeer voorlopige schatting levert een bedrag van 5.824.000.000 frank op.

Deze schatting kan nog sterk wijzigen, aangezien ze niet gebaseerd is op een gedetailleerd technisch plan. Ook in de aanbestedingsfase kan er nog een aanzienlijke wijziging optreden. |
|---|--|

Deze selectie levert de volgende RWZI's op : Harelbeke, Dendermonde, Zele, Sint-Niklaas, Hamme, Mechelen, Edegem, Hove, Boechout, Aartselaar, Antwerpen-Zuid, Bornem, Braschaat, Antwerpen-Noord, Turnhout, Tessenderlo, Westerlo, Lichtaart, Leuven, Vlezenbeek, Maasmechelen, Sint-Truiden, Heusden, Genk, Koersel, Hasselt, Bree, Neeroeteren, Oudenaarde.

Voor elk van deze installaties werden projecten gedefinieerd.

Er wordt momenteel nagegaan of :

- de bestaande termijnen voor het indienen en het goedkeuren van de technische plannen niet dermate kunnen worden aangepast dat men een relevante tijds winst verkrijgt ;
- voor deze installaties door de NV Aquafin werd nagegaan in welke mate met redelijke oplossingen aan de normen zou kunnen worden voldaan.

**Vraag nr. 167
van 7 april 2000
van de heer JOS BEX**

Waterwingebieden – Stand van zaken

Met betrekking tot de waterwingebieden had ik de minister graag volgende algemene overzichtsvragen gesteld, met het oog op een actuele stand van zaken.

1. Welke oppervlakte beslaan respectievelijk de waterwingebieden en de beschermingszones ?
2. Welke hoeveelheid drinkwater wordt opgepompt ? Wat is het aandeel van het Vlaamse drinkwater dat uit Vlaamse waterwingebieden afkomstig is ? Welk aandeel wordt aangekocht in Wallonië ? Wat is het buitenlandse aandeel ?
3. Welke maatschappijen pompen dit water op ? In welke gebieden vindt de distributie plaats ?
4. Kan de minister een overzicht geven van de recente uitbreidingsplannen ?
5. Kan de minister een recent overzicht geven van de waterwingebieden die aangetast zijn door verdroging ?

Hoe schat de minister de gevolgen hiervan in ?
6. Welke waterwingebieden liggen in natuurgebied en welke liggen in agrarisch gebied met een waardevol ecologisch karakter ?
7. Welke alternatieven stelt de minister voor ?

Antwoord

1. De totale oppervlakte van de beschermingszones bedraagt 31.266 hectare (totaal van alle beschermingszones) :

730 hectare voor de zone 1,
2.286 hectare voor de zone 2 (excl. zone 1),
28.250 hectare voor de zone 3 (excl. zone 1 en zone 2).

Beschermingszone 1 is de zone waarbinnen al het voedingswater de grondwaterwinningsputten binnen 24 uur bereikt.

Beschermingszone 2 is de zone waarbinnen al het voedingswater de grondwaterwinningsputten binnen 60 dagen bereikt. De buitenste grens ligt op maximaal 150 meter van de grondwaterwinning in het geval van artesische putten en 300 meter in de andere gevallen.

Beschermingszone 3 omvat het volledige voedingsgebied van de grondwaterwinning. De buitenste grens ligt op maximaal 2.000 meter van de waterwinning.

- 2 en 3. De leidingwaterproductie uit grondwater wordt per watervoerende laag becijferd.

Tabel 1.1 : Lijst van watervoerende lagen in het Vlaamse gewest.

Nummer	Watervoerende laag
00	Kwartair ongedifferentieerd
01	Pleistoceen van de Schelde en bijrivieren
02	Pleistoceen van de Maas en bijrivieren
03	Brusseliaanzanden – freatisch
04	Landeniaan – spanningslaag
05	Krijt, spanningslaag massief van Brabant
06	Landeniaan – freatisch

Nummer	Watervoerende laag
08	Krijt van Haspengouw
13	Kolenkalk (noordrand bekken van Namen)
25	Kust, duinen
26	Kustbekken, polders, IJzer, Waardamme
27	Pleistoceen van de Vlaamse Vallei
28	Onder-Rupeliaan, zanden van Berg
29	Ledo-Paniseliaan, Ledo-Brusseliaan
30	Ieperiaanzanden (Yd)
31	Mioceenzanden
32	Zanden van Mol en Brasschaat, zanden van de Kempen
33	Plateau van de Kempen en Maasterrassen
34	Heersiaan – Mergels van Gelinden
35	Maastrichtiaan en Turoniaan (spanningslaag)
36	Zanden van Merksplas
37	Formaties van Lillo en Poederlee
38	Formaties van Kattendijk en van Kasterlee
39	Complex van Kallo, S3 en S2
40	Complex van Kallo, S1, zanden van Asse
41	Tongeriaan
42	Sokkel, spanningslaag Cambrium-Siluur in massief van Brabant
43	Maastrichtiaan – freatisch
45	Formatie van Kortrijk (Ieper), Silt van Kortemark, Klei van Roubaix, Zand van Mons-en-Pevèle
46	Formatie van Mol/kiezeloëliet (zand van Waubach)
47	Formatie van Mol/kiezeloëliet (zand van Pey)

Bron : Leidingwaterdatabank, administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)

Een vergelijking van de vergunde en opgepompte hoeveelheden wordt samengevat in tabel 1.2. Hieruit blijkt dat van de 303,2 miljoen m³ vergunde hoeveelheden 170,9 miljoen m³ effectief worden opgepompt. Dit verschil is voor een deel te wijten aan het feit dat een reserve moet worden ingebouwd om (zowel dag- als seizoensgebonden) piekverbruiken te kunnen opvangen.

Tabel 1.2 : Vergelijking tussen vergunde en werkelijk opgepompte hoeveelheden in de leidingwaterproductie (1994, 1997 en 1998)

Provincie	Vergunde hoeveelheden in miljoen m ³			Werkelijk opgepompte hoeveelheden in miljoen m ³		
	1994	1997	1998	1994	1997	1998
West-Vlaanderen	32,1	32,1	36,3	22,8	20,9	21
Oost-Vlaanderen	13,8	13,8	13,8	7,6	5,7	5,7
Limburg	69	69	81,9	50,7	49	44,4
Antwerpen	113,8	117,2	115,8	65,7	64,8	63,7
Vlaams-Brabant	49,4	50,4	55,3	35	34,6	35,9
Totaal	278,1	282,7	303,2	181,7	173,8	170,9

Bron : Leidingwaterdatabank, Aminal

Tabel 1.3 : Vergunde en werkelijk opgepompte hoeveelheden per watervoerende laag en per provincie (1994, 1997 en 1998)

Limburg	Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
VMW Totaal	74.420.000	43.808.611	41.615.734	39.160.383	
Heusden-Zolder	1.314.000	1.088.304	992.196	902.171	35
Tongeren	2.400.000	1.229.917	1.065.767	1.000.767	0, 35, 41
IWM	3.810.600	4.201.173	3.776.260	3.295.386	35
Leopoldsburg		370.744	393.873		
Totaal	81.944.600	50.698.749	47.843.830	44.358.707	
West-Vlaanderen	Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
VMW Totaal	29.400.000	18.141.908	16.941.359	17.090.091	
Knokke-Heist	850.000	904.188	798.686	702.304	25
IWVA	6.080.000	3.737.613	3.185.636	3.125.764	25
Totaal	36.330.000	22.783.709	20.925.681	21.008.159	
Vlaams-Brabant	Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
Totaal VMW	51.114.200	31.075.338	30.390.501	31.771.425	
IWM	2.050.000	1.956.936	2.246.392	2.262.446	35
BIW	262.800	211.124	188.869	173.049	3
Hoeilaart	500.000	498.980	497.193	524.655	3 en 6
IWVB	1.200.000	1.294.206	1.267.086	1.221.791	0, 3 en 42
Totaal	55.277.000	35.036.584	34.590.041	35.953.366	
Antwerpen	Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
Pidpa	115.805.000	65.715.150	64.777.994	63.748.789	
Totaal	115.805.000	65.715.150	64.777.994	63.748.789	
Oost-Vlaanderen	Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
Totaal VMW	14.131.600	6.729.513	4.268.170	4.266.103	
Ronse	1.365.000	970.000	825.932	990.876	5
Oudenaarde	456.000	294.456	411.620	389.858	42
	193.000	273.934	198.717	255.875	29
Totaal	16.145.600	8.267.903	5.704.439	5.902.712	

Totaal vergund in Vlaanderen : 303.181.100 m³ – Totaal opgepompt in Vlaanderen : 170.971.733 m³

Bron : Leidingwaterdatabank, Aminal

Tabel 1.4 : Grondwaterwinningen VMW per provincie in 1994, 1997 en 1998 (m³/jaar)

Limburg				
Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
876.000	481.650	597.814	451.539	6
3.500.000	2.774.889	1.237.377	1.502.664	31
1.460.000	948.904	720.037	689.999	8
2.190.000	621.050	455.710	426.025	46
1.000.000	564.025	577.567	537.486	43 en 8
14.600.000	11.138.630	10.061.796	10.223.443	2 en 33
1.752.000	601.671	571.615	541.201	35
1.000.000	422.957	467.399	457.053	8
11.388.000	2.124.465	5.208.679	4.952.485	2 en 33
8.000.000	5.986.949	4.807.760	4.713.209	31
547.500	184.686	280.244	257.539	8 en 6
850.000	326.500	323.060	324.215	6
1.095.000	626.650	492.623	485.297	2
4.000.000	5.686.247	4.941.553	4.560.410	31 en 32
912.500	376.767	1.872.861	330.625	35
2.628.000	2.334.704	1.980.153	834.849	8 en 6
2.600.000			834.849	
1.095.000	854.869	515.941	496.489	31
876.000	711.067	681.059	347.050	35
1.314.000	570.610	564.816	396.566	35
2.883.500	1.681.513	942.483	837.493	43
4.380.000	2.642.817	2.317.206	2.169.195	35
912.500	777.740	701.292	685.803	35
876.000	649.882	671.644	656.028	35
875.000	737.369	624.902	623.332	35
Totaal vergund	Gepompt 1994	Gepompt 1997	Gepompt 1998	
74.420.000	43.808.611	41.615.734	39.160.383	

Vlaams-Brabant

Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
2.350.000	296.210	1.831.960	873.040	1
1.314.000	828.670		817.575	29
640.000	313.862	279.630		5
657.000	488.715	472.200	377.245	3
803.000	551.807	545.440	276.480	3
1.314.000	1.312.239	1.201.175	1.280.025	29
875.000	720.329	599.185	732.545	3
1.825.000	1.204.036	1.251.845	1.012.650	3
1.722.800	938.862	989.800	956.185	3 en 5
425.000	232.373			6
1.182.600	656.282	705.580	687.320	3 en 5
4.380.000	2.810.952	2.480.550	2.516.660	5
1.900.000	309.847		181.465	1

(vervolg Vlaams-Brabant)

Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
	459.710	375.590	385.825	1
	418.415	435.330	383.285	1
1.314.000	1.003.310	991.681	973.645	3
1.314.000	975.894	879.010	796.685	6
657.000	426.076	378.540	346.170	3
1.576.000	1.534.836	1.530.700	1.545.540	3
876.000	615.126	599.670	591.635	3
1.700.000	1.341.930	1.351.600	1.492.600	27 en 29
2.050.000	425.510	954.120	1.219.390	29
1.445.000	915.985	941.785	922.700	3 en 5
1.750.000	1.401.706	1.479.950	1.320.515	5
963.600	726.688	618.895	647.390	3
657.000	501.149	536.810	554.320	31 en 29
2.370.000	2.284.919	2.038.435	2.119.500	5
2.350.000	2.078.236	2.136.650	2.187.910	5
365.000	286.167	102.175	16.245	5
1.000.000	388.207	406.545	444.990	5
1.752.000	1.666.060	1.529.040	1.547.130	3
876.000	444.820	468.780	450.780	27 en 29
3.677.200	1.497.050	1.380.410	1.523.835	1, 5 en 29
3.500.000		77.775	1.553.000	5
		819.105		5
Totaal vergund	Gepompt 1994	Gepompt 1997	Gepompt 1998	
51.114.200	31.075.338	30.390.501	31.771.425	

West-Vlaanderen

Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
2.550.000	1.144.609	1.153.930	1.204.385	29
250.000	52.733	70.287	54.514	25
2.190.000	1.268.106	1.203.897	1.269.452	29
1.460.000	325.596	268.246	187.142	1
1.095.000	213.364		93.418	1
17.450.000	15.137.460	14.244.999	14.281.180	13
Totaal vergund	Gepompt 1994	Gepompt 1997	Gepompt 1998	
29.400.000	18.141.908	16.941.359	17.090.091	

Oost-Vlaanderen

Vergund 1998	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
1.950.000	1.115.338	800.076	322.758	27
2.870.600	1.586.195	881.193	1.111.565	27
4.493.000	1.149.240	946.597	1.044.020	27, 40
4.818.000	2.879.740	1.640.304	1.787.760	27
Totaal vergund	Gepompt 1994	Gepompt 1997	Gepompt 1998	
14.131.600	6.729.513	4.268.170	4.266.103	

Bron : Leidingwaterproductie, Aminal

Tabel 1.5 : Grondwaterwinningen Pidpa, jaarlijks vergunde en opgepompte hoeveelheid grondwater per grondwaterwinning in 1994, 1997 en 1998 (m³/jaar)

Antwerpen

Vergund debiet	Opgepompt 1994	Opgepompt 1997	Opgepompt 1998	Aquifer
7.300.000	6.011.100	5.899.800	5.992.100	31/36/37/38
4.380.000	2.267.400	2.496.000	2.437.000	31/36/37
5.475.000	2.960.754	2.651.700	2.560.312	21
4.500.000	4.152.400	3.517.300	3.189.570	31/38
5.475.000	3.167.600	2.129.700	2.784.130	31/37/38
7.300.000	5.986.215	4.847.583	5.174.563	31
5.000.000	2.973.817	3.800.206	4.244.053	31
5.500.000	3.897.493	3.431.929	3.145.586	31
3.500.000	2.285.335	2.388.798	2.860.063	31/38
4.500.000	2.975.387	3.298.785	1.773.024	31
8.030.000	3.171.647	2.415.458	651.670	31
7.665.000	4.401.219	3.948.433	4.367.958	31
3.500.000	1.711.282	1.922.796	1.754.960	31
3.500.000	851.616	1.396.225	1.465.210	31
5.475.000	3.836.878	3.208.320	3.214.640	31
1.400.000	1.021.800	846.595	854.335	31
3.650.000	1.431.900	1.888.030	1.700.475	31
7.300.000	3.224.149	3.265.343	3.991.499	31
3.000.000	1.534.605	1.364.352	1.328.503	31
3.000.000	173.072	1.714.921	1.895.859	31
8.030.000	4.456.331	4.061.670	3.949.721	31
1.825.000	515.412	109.372		31/32/37/38
3.500.000	0	2.145.030	1.972.197	31/38
3.000.000	2.707.738	2.029.648	1.505.704	31/38
115.805.000	65.715.150	64.777.994	63.748.789	

Bron : Leidingwaterproductie, Aminal

(VMW : Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ; IWM : Intercommunale Watervoorzieningsmaatschappij ; IWVA : Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht ; Pidpa : Provinciale Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen ; BIW : Brusselse Intercommunale Watermaatschappij ; IWVB : Intercommunale voor Waterbedeling in Vlaams-Brabant ; TMVW : Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening – red.)

In bovenstaande tabellen wordt een opsplitsing gemaakt van de winningen per watervoerende laag, uitgebaat door de drinkwaterproducenten.

In West-Vlaanderen wordt voornamelijk gewonnen uit de Kolenkalk (meer dan 14 miljoen m³/jaar) en in mindere mate de duinen (4 miljoen m³/jaar), het Ledo-Paniseliaan/Ledo-Brusseliaan (2,5 miljoen m³/jaar) en het Pleistoceen van de Schelde en de bijrivieren (0,2 miljoen m³/jaar).

In Oost-Vlaanderen wordt voornamelijk geput uit het Pleistoceen van de Vlaamse Vallei (4,3 miljoen m³/jaar). Daarnaast wordt uit het Krijt, het Ledo-Paniseliaan/Ledo-Brusseliaan, het complex van Kallo, S1/zanden van Asse en de sokkel/spanningslaag Cambrium-Siluur in het massief van Brabant een geringe hoeveelheid opgepompt.

In de provincie Antwerpen wordt jaarlijks 42,1 miljoen m³ uit de Mioceenzanden gewonnen. Daarnaast wordt in combinatie met andere lagen (zanden van diverse oorsprong) nog meer dan 20,5 miljoen m³ water per jaar opgepompt

In Vlaams-Brabant worden voornamelijk de freatische Brusseliaanzanden (9 miljoen m³/jaar) en de spanningslaag van het massief van Brabant (11,36 miljoen m³/jaar) aangesproken. De winningen in de Landeniaan (1,5 miljoen m³/jaar), het Maastrichtiaan en Turoniaan (2,3 miljoen m³/jaar), het Pleistoceen van de Vlaamse Vallei, de Mioceenzanden, het Ledo-Paniseliaan/Ledo-Brusseliaan (9 miljoen m³/jaar) en het Pleistoceen van de Schelde en bijrivieren (1,7 miljoen m³/jaar) vervolledigen het aanbod.

In Limburg zijn de belangrijkste watervoerende lagen het Maastrichtiaan en het Turoriaan (11,1 miljoen m³/jaar), de Mioceenzanden (11,3 miljoen m³/jaar) en het Pleistoceen van de Maas en bijrivieren in combinatie met het Plateau van de Kempen en Maasterrassen (15,2 miljoen m³/jaar). Ook uit andere lagen (Pleistoceen van de Maas en bijrivieren, Landeniaan, Krijt van Haspengouw, Mioceenzanden, Zanden van Mol, Brasschaat, Zand van Waubach en de Kempen, freatisch Maastrichtiaan, ongedifferentieerd Kwartair en spanningslaag van het Maastrichtiaan en Turoriaan) wordt voor een totaal van 6,1 miljoen m³/jaar gewonnen.

Invoer

Ongeveer 2,4 miljoen m³ wordt ingevoerd vanuit Nederland door TMVW en in mindere mate VMW en Pidpa. Vanuit Frankrijk wordt door IWVA iets meer dan 1 miljoen m³ water ingevoerd.

TMVW, VMW en BIW hebben een productie van ongeveer 92 miljoen m³ uit installaties in het Waalse gewest. Tevens wordt nog ongeveer 11 miljoen m³ aangekocht in Wallonië.

4. Momenteel zijn twee dossiers in behandeling : Pidpa Vorst/Laakdal, hervergunning zonder debietsverhoging ; Pidpa Hoogstraten, hervergunning met verhoging van het maximumdagdebiet zonder verhoging van het jaardebiet.

Qua afbakening zijn volgende aanvragen in behandeling : Vorst-Laakdal, Ravels, Olen, Gierle-Poederlee, Hoogstraten, Neerpelt.

5. We beschikken niet over een algemeen overzicht van de verdrogingstoestand in Vlaanderen.

De indicatoren die de verstoring in beeld brengen, zijn nog beperkt tot de eerste schakels van de verstoringsketen, namelijk activiteiten en druk. Gegevens over standplaatsverdroging ontbreken nog grotendeels (Mira-T 1999, blz. 196). Specifiek onderzoek naar verdroging in waterwingebieden is nog niet gebeurd. Er zijn mij geen rapporten bekend over verdroging in waterwingebieden ; anderzijds kan men stellen dat elke freatische grondwaterwinning per definitie in haar directe omgeving een grondwatertafelverlaging veroorzaakt, en dus verdroging kan teweegbrengen in natuurgebieden in de gevallen waar de natuurlijke grondwaterstand zonder winning hoog zou zijn. Een overzicht van deze situatie bestaat tot op heden niet.

6. Zie tabel hieronder.

Code 701, 702 en 703 is natuurgebied ; code 910 is agrarisch gebied met waardevol ecologisch karakter. De laatste kolom geeft aan welke beschermingszone al dan niet volledig een gebied met de in eerste kolom aangegeven code overlapt.

Code	Winning	Gemeente	BVR	Zone
0701	Abdij-Cadol	Heverlee	17/11/94	3
0701	As	As-Opglabbeek	3/12/91	1
0701	As	As-Opglabbeek	3/12/91	2
0701	As	As-Opglabbeek	3/12/91	3
0701	Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove	Avelgem	3/12/91	2
0701	Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove	Avelgem	3/12/91	3
0701	Batterij B1 (Berlare-Zele)	Berlare-Zele	3/12/91	1
0701	Batterij B1 (Berlare-Zele)	Berlare-Zele	3/12/91	2
0701	Batterij B2 (Berlare-Zele)	Berlare-Zele	3/12/91	1
0701	Batterij B2 (Berlare-Zele)	Berlare-Zele	3/12/91	2
0701	Beernem	Beernem	18/12/91	3
0701	Berlare-Zele	Berlare-Zele	3/12/91	3
0701	Bovelingen-Rukkelingen-Loon	Heers	6/12/93	2
0701	Bovelingen-Rukkelingen-Loon	Heers	6/12/93	3
0701	Brasschaat	Brasschaat	3/12/91	2
0701	Brasschaat	Brasschaat	3/12/91	3
0701	De Wamp	Oud-Turnhout	16/12/94	3
0701	Den Dijk	Haacht	30/04/98	2
0701	Den Dijk	Haacht	30/04/98	3
0701	Diets-Heur	Tongeren	3/12/91	3
0701	Dispatching	Leefdaal	4/06/95	2
0701	Eeklo-Kaprijke	Eeklo-Kaprijke	3/12/91	3
0701	Egenhoven – Oost & West	Heverlee	12/06/95	3
0701	Eisden-Meeswijk	Maasmechelen	3/12/91	3
0701	Eisden-Vrietselbeek	Maasmechelen	3/12/91	1
0701	Eisden-Vrietselbeek	Maasmechelen	3/12/91	2
0701	Geuzenhoek	St.-Agatha-Rode	2/06/94	2
0701	Grobbendonk	Grobbendonk	26/10/99	1
0701	Grobbendonk	Grobbendonk	26/10/99	2
0701	Grobbendonk	Grobbendonk	26/10/99	3
0701	Groot-Overlaar	Tienen	16/12/96	2
0701	Groot-Overlaar	Tienen	16/12/96	3
0701	Groot-Overlaar Put 3	Tienen	16/12/96	1
0701	Haanheuvel	Herentals	3/07/96	1
0701	Haanheuvel	Herentals	3/07/96	2
0701	Haanheuvel	Herentals	3/07/96	3
0701	Het Rot	Holsbeek-Nieuwrode	11/12/92	3
0701	Hoepertingen	Borgloon	22/09/92	2
0701	Huiskens	Korbeek-Lo	10/11/94	2
0701	Huiskens	Korbeek-Lo	10/11/94	3
0701	Katte-Meuterbos	Zemst	12/10/88	1
0701	Katte-Meuterbos	Zemst	12/10/88	2
0701	Katte-Meuterbos	Zemst	12/10/88	3
0701	Klein Vorsen	Gingelom-Montenaken	11/12/92	3
0701	Klemskerke	Bredene-De Haan	17/10/96	1
0701	Klemskerke	Bredene-De Haan	17/10/96	2
0701	Klemskerke	Bredene-De Haan	17/10/96	3
0701	Kouterstraat	Overijse	3/12/91	1
0701	Kouterstraat	Overijse	3/12/91	2
0701	Lauw	Tongeren	18/12/91	2
0701	Lauw	Tongeren	18/12/91	3
0701	Lauw-Tongeren	Tongeren	9/06/99	1
0701	Lauw-Tongeren	Tongeren	9/06/99	2
0701	Lauw-Tongeren	Tongeren	9/06/99	3
0701	Lommel	Lommel	3/12/91	3

Code	Winning	Gemeente	BVR	Zone
0701	Lommel P10	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P10	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P11	Lommel	12/03/91	2
0701	Lommel P11	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P12	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P12	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P13	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P13	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P14	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P14	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P5	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P5	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P6	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P6	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P7	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P7	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P8	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P8	Lommel	3/12/91	2
0701	Lommel P9	Lommel	3/12/91	1
0701	Lommel P9	Lommel	3/12/91	2
0701	Meerle	Meerle	18/12/91	2
0701	Meerle	Meerle	18/12/91	3
0701	Moerbeke-Wachtebeke	Moerbeke-Wachtebeke	3/12/91	3
0701	Mol	Mol	13/03/98	3
0701	Neerpelt	Neerpelt	3/09/96	3
0701	Neerpelt P11 P16	Neerpelt	3/09/96	2
0701	Neerpelt P12	Neerpelt	3/09/96	1
0701	Neerpelt P12	Neerpelt	3/09/96	2
0701	Neerpelt P14	Neerpelt	3/09/96	3
0701	Nellebeek	Overijse	3/12/91	1
0701	Nellebeek	Overijse	3/12/91	2
0701	Nellebeek, Kouterstr.	Overijse	3/12/91	3
0701	Olmen-Kanaal	Balen	19/10/98	3
0701	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	2
0701	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	3
0701	Put 3	Heusden-Zolder	15/06/87	1
0701	Put 3	Heusden-Zolder	15/06/87	2
0701	Puttebos	Leefdaal/Bertem	22/10/95	2
0701	Puttebos	Leefdaal/Bertem	22/10/95	3
0701	Schilde	Schilde	3/12/91	3
0701	Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	1
0701	Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	2
0701	Schoten	Schoten	2/08/96	1
0701	Schoten	Schoten	2/08/96	2
0701	Schoten	Schoten	2/08/96	3
0701	Smalle Rijt	Westerlo	5/01/94	1
0701	Smalle Rijt	Westerlo	5/01/94	2
0701	Smalle Rijt	Westerlo	5/01/94	3
0701	Snellegem	Jabbeke	3/09/96	3
0701	Snellegem S1	Jabbeke	3/09/96	1
0701	Snellegem S1	Jabbeke	3/09/96	2
0701	Snellegem S2	Jabbeke	3/09/96	1
0701	Snellegem S2	Jabbeke	3/09/96	2
0701	Snellegem S6	Jabbeke	3/09/96	1
0701	Snellegem S6	Jabbeke	3/09/96	2

Code	Winning	Gemeente	BVR	Zone
0701	Spiere D4	Spiere-Helkijn	17/07/96	2
0701	Spiere D5	Spiere-Helkijn	17/07/96	2
0701	Spiere D6	Spiere-Helkijn	17/07/96	2
0701	St-André	Koksijde	6/01/99	1
0701	St-Veronica & Dispatching	Leefdaal	12/06/95	3
0701	Tessengerlo	Tessengerlo	3/12/91	3
0701	Tombeek "Sana"	Overijse	11/03/96	1
0701	Tombeek "Sana"	Overijse	11/03/96	2
0701	Tombeek "Sana"	Overijse	11/03/96	3
0701	Veeweyde	St-Agatha-Rode	12/01/96	3
0701	Venusberg	Overijse	3/12/91	1
0701	Venusberg	Overijse	3/12/91	2
0701	Venusberg	Overijse	3/12/91	3
0701	Vinkenberg	Scherpenheuvel	22/08/96	1
0701	Vinkenberg	Scherpenheuvel	22/08/96	2
0701	Vinkenberg	Scherpenheuvel	22/08/96	3
0701	Vlakenhof Put 1	Maaseik-Kinrooi	17/10/96	2
0701	Vlakenhof Put 2	Maaseik-Kinrooi	17/10/96	1
0701	Vlakenhof Put 2	Maaseik-Kinrooi	17/10/96	2
0701	Vlierbeek	Kessel-Lo	15/06/95	3
0701	Vliermaal	Kortessem	6/12/93	2
0701	Voort	Borgloon	10/07/96	2
0701	Voort	Borgloon	10/07/96	3
0701	Voort P2 P3	Borgloon	10/07/96	1
0701	Waaistraat	Eeklo-Kaprijke	3/12/91	2
0701	Waltwilder	Bilzen	10/12/93	2
0701	Weerderlaak-Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	3
0701	Winksele "Kastanjebos"	Herent	12/10/88	2
0701	Winksele "Kastanjebos"	Herent	12/10/88	3
0701	Wintershoven	Wintershoven	6/12/92	2
0701	Zeven Bronnen	Gingelom-Montenaken	11/12/92	2
0701	Zeven Bronnen	Gingelom-Montenaken	11/12/92	3
0701	As	As-Opglabbeek	3/12/91	3
0701	Eisden-Meeswijk	Maasmechelen	3/12/91	3
0701	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	3
0701	Bovelingen-Rukkelingen-Loon	Heers	6/12/93	1
0701	Bovelingen-Rukkelingen-Loon	Heers	6/12/93	2
0701	Bovelingen-Rukkelingen-Loon	Heers	6/12/93	3
0701	Hoepertingen	Borgloon	22/09/92	2
0701	Lauw	Tongeren	18/12/91	1
0701	Lauw	Tongeren	18/12/91	2
0701	Lauw	Tongeren	18/12/91	3
0701	Vliermaal	Kortessem	6/12/93	2
0701	Waltwilder	Bilzen	10/12/93	1
0701	Waltwilder	Bilzen	10/12/93	2
0701	Wintershoven	Wintershoven	6/12/92	2
0701	Zeven Bronnen	Gingelom-Montenaken	11/12/92	1
0701	Zeven Bronnen	Gingelom-Montenaken	11/12/92	2
0701	Zeven Bronnen	Gingelom-Montenaken	11/12/92	3
0701	Brasschaat	Brasschaat	3/12/91	3
0701	Beernem	Beernem	18/12/91	1
0701	Beernem	Beernem	18/12/91	2
0701	Beernem	Beernem	18/12/91	3
0701	Den Dijk	Haacht	30/04/98	2
0701	Den Dijk	Haacht	30/04/98	3

Code	Winning	Gemeente	BVR	Zone
0701	Den Dijk Put 3	Haacht	30/04/98	1
0701	Den Dijk Put 4	Haacht	30/04/98	1
0701	Den Dijk Put 5	Haacht	30/04/98	1
0701	Dispatching	Leefdaal	4/06/95	1
0701	Dispatching	Leefdaal	4/06/95	2
0701	Egenhoven – Oost	Heverlee	12/06/95	1
0701	Egenhoven – Oost & West	Heverlee	12/06/95	2
0701	Egenhoven – Oost & West	Heverlee	12/06/95	3
0701	Geuzenhoek	St.-Agatha-Rode	2/06/94	1
0701	Geuzenhoek	St.-Agatha-Rode	2/06/94	2
0701	Het Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	1
0701	Huiskens	Korbeek-Lo	10/11/94	1
0701	Huiskens	Korbeek-Lo	10/11/94	2
0701	Huiskens	Korbeek-Lo	10/11/94	3
0701	Nellebeek	Overijse	3/12/91	2
0701	Nellebeek, Kouterstr.	Overijse	3/12/91	3
0701	Noord	Korbeek-Dijle	15/06/95	1
0701	Ormendaal	Korbeek-Dijle	15/06/95	1
0701	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	2
0701	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	3
0701	Puttebos	Leefdaal/Bertem	22/10/95	1
0701	Puttebos	Leefdaal/Bertem	22/10/95	2
0701	Puttebos	Leefdaal/Bertem	22/10/95	3
0701	St-Veronica	Leefdaal	12/06/95	1
0701	St-Veronica	Leefdaal	12/06/95	2
0701	St-Veronica & Dispatching	Leefdaal	12/06/95	3
0701	Winksele "Kastanjebos"	Herent	12/10/88	1
0701	Winksele "Kastanjebos"	Herent	12/10/88	2
0701	Winksele "Kastanjebos"	Herent	12/10/88	3
0701	Zuid	Korbeek-Dijle	15/06/95	1
0701	Kouterstraat	Overijse	3/12/91	2
0701	Nellebeek, Kouterstr.	Overijse	3/12/91	3
0701	Brasschaat	Brasschaat	3/12/91	1
0701	Brasschaat	Brasschaat	3/12/91	2
0701	Brasschaat	Brasschaat	3/12/91	3
0701	Schoten	Schoten	2/08/96	1
0701	Schoten	Schoten	2/08/96	2
0701	Schoten	Schoten	2/08/96	3
0701	Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove	Avelgem	3/12/91	1
0701	Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove	Avelgem	3/12/91	2
0701	Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove	Avelgem	3/12/91	3
0701	Spiere D8	Spiere-Helkijn	17/07/96	2
0701	Beernem	Beernem	18/12/91	3
0701	St-André	Koksijde	6/01/99	1
0702	As	As-Opglabbeek	3/12/91	3
0702	Berlare-Zele	Berlare-Zele	3/12/91	3
0702	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	2
0702	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	3
0702	St-André	Koksijde	6/01/99	1
0702	Vinkenbergh	Scherpenheuvel	22/08/96	1
0702	Vinkenbergh	Scherpenheuvel	22/08/96	2
0702	Vinkenbergh	Scherpenheuvel	22/08/96	3
0702	Weerderlaak	Aarschot	10/12/93	1
0702	Weerderlaak	Aarschot	10/12/93	2
0702	Weerderlaak-Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	3

Code	Winning	Gemeente	BVR	Zone
0702	Eisden-Meeswijk	Maasmechelen	3/12/91	3
0702	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	3
0702	Ormendaal	Korbeek-Dijle	15/06/95	1
0702	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	2
0702	Ormendaal, Noord, Zuid, Broek	Korbeek-Dijle	15/06/95	3
0702	Avelgem-Waarmaarde-Kerkhove	Avelgem	3/12/91	3
0710	Eisden-Meeswijk	Maasmechelen	3/12/91	3
0710	Eisden-Meeswijk	Maasmechelen	3/12/91	3
0910	Berlare-Zele	Berlare-Zele	3/12/91	3
0910	Olmen-Kanaal	Balen	19/10/98	1
0910	Olmen-Kanaal	Balen	19/10/98	2
0910	Olmen-Kanaal	Balen	19/10/98	3
0910	Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	1
0910	Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	2
0910	Vinkenbergh	Scherpenheuvel	22/08/96	3
0910	Vlakenhof Put 1	Maaseik-Kinrooi	17/10/96	1
0910	Vlakenhof Put 1	Maaseik-Kinrooi	17/10/96	2
0910	Weerderlaak	Aarschot	10/12/93	1
0910	Weerderlaak	Aarschot	10/12/93	2
0910	Weerderlaak-Schoonhoven	Aarschot	10/12/93	3
0910	Menebeek (Kumtich)	Tienen	15/05/95	2
0910	Menebeek (Kumtich)	Tienen	15/06/95	1
0910	Menebeek (Kumtich)	Tienen	15/06/95	2
0910	Menebeek (Kumtich)	Tienen	15/06/95	3
0910	Eisden-Meeswijk	Maasmechelen	3/12/91	3
0910	Lommel	Lommel	3/12/91	3
0910	Lommel P5	Lommel	3/12/91	2
0910	Beernem	Beernem	18/12/91	3

(BVR : besluit van de Vlaamse regering c.q. Vlaamse Executieve – red.)

7. Alternatieven liggen niet voor de hand en kunnen slechts stapsgewijs worden ingevoerd.

Hierbij kan worden gedacht aan herlokalisatie indien mogelijk van grondwaterwinningen die na onderzoek een onaanvaardbaar verdrogings-effect teweegbrengen.

Hierbij moet wel in rekening worden gebracht dat de drinkwatervoorzieningsinfrastructuur in Vlaanderen ongeveer volledig uitgebouwd is en gekoppeld is in een netwerk van distributieleidingen. Bovendien is het steeds moeilijker om alternatieve plaatsen te vinden voor grondwaterwinningen die zowel hydrogeologisch geschikt zijn als de nodige bescherming bieden.

Verdere afbouw van de vraag is ook een alternatief ; ik verwijs hierbij naar de acties inzake rationeel watergebruik.

Vraag nr. 168
van 7 april 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Papierrecyclage – Europese norm

In de brochure van Cobelpa (Vereniging van de Belgische Fabrikanten van Papierdeeg, Papier en Karton) over papier en recyclage staat te lezen dat, in vergelijking met het Europese gemiddelde van 50 %, het recyclagepercentage in België aan de lage kant is.

Wat wordt er gedaan om de Europese normen te bereiken ?

Antwoord

In 1998 werd in België 1.400.000 ton papierafval ingezameld, ten opzichte van een papierproductie van 1.545.000 ton. Als we de huishoudelijke fractie

afzonderlijk bekijken, werd er in 1998 in Vlaanderen per inwoner en per jaar 65 kilogram oud papier en karton ingezameld. De totale potentieel beschikbare hoeveelheid wordt geraamd op 80 kilogram per inwoner per jaar. Met die verhouding scoort Vlaanderen ten opzichte van de andere Europese landen erg hoog. Daarbij is het belangrijk te weten dat een fractie van het ingezamelde papier niet recupereerbaar is, ofwel omdat het gecontamineerd is, ofwel omdat de papiersoort de recuperatie technisch niet toelaat. Ook de bedrijven houden hun papierafval apart. Artikel 5.4.1.2. van het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) legt hun die verplichting op.

Van het in België ingezamelde oud papier wordt 90 % uitgevoerd.

De succesvolle selectieve inzameling weerspiegelt zich evenwel niet in het hergebruik in België.

De vaststelling dat het oudpapierverbruik in België lager is dan het Europese gemiddelde, respectievelijk 34 % en 50 % van de totale papierproductie, is te verklaren door het feit dat de Belgische papierindustrie meer gespecialiseerd is in grafische papiersoorten, in vergelijking met de Europese industrie. De grafische papiersoorten maken respectievelijk 64 % (België) en 39,7 % (Europa) van de totale papierproductie uit. Voor de productie van grafisch papier van hoogstaande kwaliteit is het technisch gezien veel moeilijker om oud papier te gebruiken, onder meer door de hoge mechanische en kwalitatieve eisen vanwege de gebruikers. Er bestaat geen Europese norm die de lidstaten verplicht een bepaalde hoeveelheid gerecycleerde papiervezels in te zetten bij de bereiding van papierwaren.

Enkel voor verpakkingspapier bestaat er wel een norm ; in het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval werd voor 1998 een minimaal percentage voor recycling opgelegd van 45 % voor eenmalige verpakkingen. In België werd bij de bereiding van dergelijke papiersoorten in 1998 319.500 ton oud papier gebruikt, voor een productie van 295.000 ton (voor de productie van 1 kg papier of karton is er, rekening houdende met het recyclageresidu, méér dan 1 kg oud papier nodig). De norm werd dus duidelijk gehaald.

De verpakkingsindustrie, die een grootverbruiker is van oud papier, vertegenwoordigt in België slechts 19 % van de totale productie, terwijl een percentage van 38 % wordt bereikt op Europees niveau.

Door de aanpassing van het productieapparaat en de nodige investeringen kan het verbruik van oud papier worden verhoogd. Enerzijds door een verhoging van de productiecapaciteit van de papiersoorten waarvoor een grote hoeveelheid gerecycleerde papiervezels wordt gebruikt (krantenpapier, verpakkingen, ...), anderzijds door bij bepaalde papiersoorten de verse vezels in toenemende mate te vervangen door gerecycleerde vezels.

Het Vlaamse afvalstoffenbeleid stimuleert de inzet van oud papier bij de papierproductie. Sinds het in werking treden van het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer zijn bepaalde afvalstoffen onderworpen aan de aanvaardingsplicht. Papierafval voortkomende uit het gebruik of het verbruik van het hiernavolgende publicaties, valt onder de aanvaardingsplicht :

1. dagbladen ;
2. weekbladen en maandbladen ;
3. tijdschriften en periodieken ;
4. gratis regionale pers en gratis publicaties ;
5. telefoongidsen en faxgidsen ;
6. reclaimedrukwerk en ander drukwerk.

De aanvaardingsplicht is niet van toepassing op publicaties waarin geen handeladvertenties, reclame of publiciteitsteksten zijn opgenomen, of publicaties van papierproducenten en/of invoerders die minder dan drie ton papier per jaar in verbruik brengen in het Vlaamse gewest.

De bedoeling van de aanvaardingsplicht is enerzijds preventieve acties te stimuleren en anderzijds de recuperatie van papierafval te maximaliseren.

De preventiemaatregelen zijn vastgelegd in milieubeleidsovereenkomsten die zijn afgesloten met de federaties van uitgever van bovenvermelde publicaties. Deze organisaties verbinden zich er onder andere toe hun leden te adviseren om zoveel mogelijk milieuvriendelijke inkt en lijmen alsook milieuvriendelijk papier (min. 40 % gerecycleerde vezels of TCF) te gebruiken, en brengen hun leden minstens jaarlijks op de hoogte van de mogelijkheden van gerecycleerd papier voor hun respectieve publicaties. De leden van de betrokken organisaties streven ernaar dat hun respectieve publicaties vanaf 1998 worden gedrukt op papier dat gemiddeld ten minste 40 % gerecycleerde vezels bevat (dit gemiddelde percentage wordt berekend op

jaarbasis en voor de publicaties uitgegeven door de ondertekenende organisaties).

De milieubeleidsvereenkomsten inzake papierafval worden momenteel geëvalueerd. Bij een voorlopige analyse van de beschikbare gegevens lijkt deze doelstelling te worden gehaald. Indien uit de evaluatie blijkt dat een bijsturing noodzakelijk is, zullen aanvullende maatregelen worden genomen.

Vraag nr. 169
van 18 april 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Autobanden – Terugnameplicht

1. Er blijft enige onduidelijkheid in verband met de interpretatie van het "1 voor 1"-principe als voorlopige toepassing van de aanvaardingsplicht opgenomen in het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) en diverse milieubeleidsvereenkomsten (MBO).

Zo bijvoorbeeld in de regeling rond autobanden. In artikel 3.1.1.2. van Vlarea is bepaald dat pas vanaf 1 juli 2004 eindverkopers verplicht zijn gratis afvalbanden van de consument in ontvangst te nemen, zelfs als deze zich geen vervangende producten aanschaf (het zgn. "1 voor 0"-principe). Tot die datum geldt het "1 voor 1"-principe, dit wil zeggen dat de eindverkoper de afvalband terugneemt, enkel als de consument zich bij hem een nieuwe band van een overeenkomstige soort aanschaf (art. 3.4.3, § 1. l). Althans, dit is de regeling in het kader van een afvalbeheersplan.

Maar in feite wordt in de "MBO afvalbanden" een andere redenering gevolgd. In artikel 6 van de "MBO afvalbanden" staat immers letterlijk te lezen dat de organisaties bij de levering van nieuwe banden een milieubijdrage kunnen factureren, die de kostprijs moet dekken van de latere verwerking van de afvalband na terugname. Maar de vraag is dan of de voormelde koppeling aan de aankoop van een nieuwe band van een overeenkomstige soort dan nog wel kan worden ingeroepen. Zijn de verkopers voor banden geleverd na 1 januari 1999 en ingeleverd voor 1 juli 2004 niet sowieso verplicht deze banden gratis terug te nemen, ook als er geen nieuwe banden worden verkocht aan de consument?

Immers, er werd reeds een milieubijdrage betaald en de consument heeft perfect het recht

versleten banden in te leveren zonder zich nieuwe banden aan te schaffen. Bijvoorbeeld een automobilist op leeftijd die definitief stopt met autorijden, of iemand die bij de aankoop van een nieuwe wagen ook oude sneeuwbanden wil inleveren, ...

Een vuistregel die men hanteert op de bandenvervangingsmarkt is dat er gemiddeld één band per auto per jaar dient te worden vervangen. Het gaat dus hoe dan ook om een hele berg afvalbanden in deze tussenperiode van meer dan vier jaar.

Geldt effectief voor alle banden verkocht sinds 1 januari 1999 en waarvoor dus een milieubijdrage werd geleverd, in de praktijk nu reeds een gratis terugnameplicht, en heeft de verkoper dus inderdaad niet het recht dit automatisch te koppelen aan de aankoop van nieuwe banden? Zo ja, op welke wijze ziet de minister toe op de correcte naleving van de bepalingen zoals opgenomen in de MBO?

2. In artikel 6 van de "MBO afvalbanden" heeft men het over het op de markt brengen van autobanden.

Heeft men het dan enkel over de vervangingsmarkt? Slaat de hele MBO dus enkel op aparte banden en niet op nieuwe banden die vastzitten aan nieuw verkochte wagens? Vallen banden die vastzitten aan wagens dan onder de MBO autowrakken? Zo ja, worden dan geen twee verschillende circuits gecreëerd?

Antwoord

1. Voor het antwoord op het eerste deel van de vraag verwijs ik naar een door professor Lavrijsen geformuleerd advies aangaande deze kwestie, waarvan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag een kopie bezorg (**bijlage**). In het advies geeft professor Lavrijsen terecht aan dat de aanvaardingsplicht tot doel heeft de producenten, invoerders, tussenhandelaars en eindverkopers ertoe aan te zetten om de kosten verbonden aan de (preventie) recyclage en verwijdering van hun producten te internaliseren in de verkoopprijs van deze producten. Het is een marktgericht instrument van milieubeleid.

Vlarea legt een gratis aanvaardingsplicht op ("1-1" vanaf 1 juli en niet januari 1999, en "1-0" vanaf 1 juli 2004) voor afvalbanden. Daartegenover staat dat de vergoeding voor de verwer-

king van een nieuwe band in de kostprijs van die nieuwe dient te worden geïnternaliseerd. In een normale situatie levert men een afvalband in voor een nieuwe, en wordt tevens een verwerkingsprijs voor een band betaald, die dan slaat op de latere verwerking van de nieuwe band. Het geld dat op dat moment wordt uitbetaald, kan de betrokkene uiteraard vrij besteden, bijvoorbeeld voor de verwerking van de oude band. Dit principe geldt zowel in het Vlaarea als in de MBO. Artikel 5 van het MBO refereert aan deze gratis aanvaardingsplicht van het Vlaarea, die een internalisering van de kostprijs impliceert.

Het geval dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschrijft waarin iemand een autoband aankoopt en afdankt tussen de periode van 1 juli 1999 en 1 juli 2004, zonder aankoop van een nieuwe en zonder dat dit gepaard gaat met de afdanking van de wagen zelf, lijkt mij een geval dat in de praktijk weinig zal voorkomen, maar het is juist dat op zich de mogelijkheid wel bestaat. Die persoon heeft in het verleden een bijdrage voor verwerking betaald, doch kan de band volgens het Vlaarea en de MBO niet gratis afleveren zonder aankoop van een nieuwe. Dit is een situatie die ik beleidsmatig niet correct vind, maar op dit ogenblik wel juridisch klopt. Ik heb al laten weten de huidige MBO in 2001 te evalueren. Het pas van toepassing zijn van een "1 voor 0"-regeling vanaf midden 2004 is alvast een knelpunt.

In alle andere gevallen waarbij een band niet wordt afgedankt bij aankoop van een nieuwe (de vervangingsmarkt), gaat het over een buitengebruikstelling van de wagen zelf. In dat geval maakt de band deel uit van een afgedankt voertuig en valt hij onder de MBO "afgedankte voertuigen".

- Hiermee bevestig ik meteen het tweede luik van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger. De MBO autobanden is enkel van toepassing op de zogenaamde vervangingsmarkt. De banden die worden afgedankt naar aanleiding van het afdanken van een voertuig vallen onder de verantwoordelijkheid van de voertuigproducenten/invoerders. Dit standpunt is eveneens geldig voor de andere onderdelen van auto's : accu's, autoradio's, afvalolie (waarvoor nog in een aanvaardingsplicht is te voorzien), ...

Er zal bijgevolg een onderscheid worden gemaakt tussen banden die al dan niet met een voertuig worden afgedankt. De ene komen vrij in bandencentrales en garages, de andere bij slopers en erkende centra. Voor de verwerking komen beide afvalstromen uiteraard in dezelfde inrichtingen terecht.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 95
van 5 april 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Aanwervingen – Leeftijdsgrens

Sinds de invoering van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling is het verboden om een maximumleeftijd te bepalen bij werving en selectie.

Op voornoemde wet is er echter een uitzondering, namelijk volgens artikel 4 is het bedoelde verbod niet van toepassing wanneer voor de aanwerving van personeel een maximumleeftijdsgrens wordt opgelegd door een wettelijke bepaling.

- Werden de gevolgen van deze wet reeds specifiek geëvalueerd uit het oogpunt van de Vlaamse werkgelegenheidsbevoegdheden ? Zo ja, wat waren de bevindingen ? Zo neen, staat een dergelijke evaluatie op stapel ?
- Hoeveel personen werden door de Vlaamse regering aangeworven sedert de wet van 1998 die de leeftijd van 45 jaar overschreden hadden op het ogenblik van de aanwerving ?

Waren er specifieke functies die daarvoor in aanmerking kwamen ?

N.B. Deze vraag werd op 24 maart 2000 eveneens gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

**Vraag nr. 96
van 5 april 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN**

*Gemeentelijke sportfunctionarissen – Aanwer-
vingsprocedure*

Bij de benoeming van gemeentelijke sportfunctionarissen blijkt dat veel te vaak, reeds vóór de aanvang van de sollicitatiegesprekken, vaststaat welke persoon zal worden aangeworven.

De procedure van deze benoeming roept bijgevolg heel wat vragen op.

1. Kan de minister enige verduidelijking geven omtrent de wijze waarop er "toezicht" wordt georganiseerd bij het organiseren van de wervingsexamens van sportfunctionarissen ?

Kan hij tevens duiden welk gevolg er wordt gegeven aan de rangschikking van de kandidaten ?

2. Op welke wijze wordt ervoor gezorgd dat de benoeming van sportfunctionarissen niet vervalt in vriendjespolitiek, maar dat – zoals het hoort – de vacature gaat naar die persoon die er meest geschikt voor is ?

Is er bijgevolg enige doorzichtigheid in en controle op de procedure ?

Antwoord

1. Besluiten van gemeenteoverheden in verband met de organisatie van wervingsexamens vallen niet onder het ministerieel goedkeuringstoezicht zoals bedoeld in hoofdstuk II, artikelen 5 en 6 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Dergelijke besluiten behoren ook niet tot de besluiten van de gemeenteraad betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddenshaken, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het statutaire gemeentepersoneel, waarvan volgens de bepalingen

van artikel 29 van het vermelde decreet van 28 april 1993 binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het nemen ervan, een eensluidend verklaard afschrift naar de provinciegouverneur moet worden gestuurd en een afschrift ter kennisgeving naar de Vlaamse regering.

De Vlaamse decreetgever heeft, met het oog op een vereenvoudiging van het administratief toezicht, elke vorm van systematisch toezicht op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde besluiten afgeschaft.

De besluiten van gemeenteraden in verband met benoemingen en examens moeten wel, met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden, worden vermeld op de in artikel 28 van het vermelde toezichtsdecreet bedoelde lijst van gemeenteraadsbesluiten die binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het nemen ervan, aan de provinciegouverneur moet worden verstuurd.

De provinciegouverneur en/of de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden kunnen dergelijke besluiten opvragen, bijvoorbeeld na ontvangst van een klacht. Artikel 30 en volgende van het toezichtsdecreet van 28 april 1993 regelen de termijnen, de te volgen procedure en de mogelijkheden tot schorsing van de uitvoering of tot vernietiging in dergelijk geval.

2. De procedure bij wervingsexamens wordt hoofdzakelijk beheerst door de algemene beginselen inzake behoorlijk bestuur en de bepalingen van het plaatselijk statuut.

Uit dit statuut moet blijken of het bestuur kiest voor een vergelijkend examen of een niet-vergelijkend examen. Bij een vergelijkend examen is de rangschikking van de geslaagde kandidaten doorslaggevend. Bij een niet-vergelijkend examen is dit niet zo. Dit betekent echter geenszins dat een bestuur dan op willekeurige wijze zou kunnen afwijken van de volgorde van rangschikking van de kandidaten. Een benoemingsbesluit is een bestuurshandeling die moet voldoen aan de verplichtingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze motivering kan zich dus bijvoorbeeld niet beperken tot het vermelden van een stemmingsuitslag.

Artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet garandeert immers de gelijkheid voor de wet. Wanneer dit beginsel wordt toegepast op de

toegang tot het openbaar ambt, volgt hieruit gelijke toegang tot het openbaar ambt. Dit betekent dat de overheid de titels en de verdiensten van de kandidaten moet onderzoeken en vergelijken op basis van objectieve en pertinente criteria en dat de benoeming moet berusten op wettige motieven.

Bij twijfel over het wettig verloop van een procedure kan men dus klacht indienen bij de toezichthoudende overheden, zoals hierboven reeds gesteld. Daarnaast kunnen de belanghebbende partijen ook bezwaar indienen bij de Raad van State.

Vraag nr. 97
van 6 april 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse administratie – Foto's vorstenpaar

In nogal wat lokalen van de Vlaamse ministeries en overheidsinstellingen bevinden zich foto's van Albert en Paola van België.

Kan de minister mij meedelen of het hier om een of andere decretale of andere verplichting gaat ?

Worden de foto's ter beschikking gesteld of dient ervoor te worden betaald ?

Antwoord

Bij mijn weten zijn er geen decretale of andere verplichtingen met betrekking tot het ophangen van foto's van het vorstenpaar in lokalen van de Vlaamse ministeries en overheidsinstellingen.

Mochten er foto's van het vorstenpaar uithangen in lokalen van de Vlaamse ministeries en overheidsinstellingen, lijkt het mij normaal dat voor deze foto's, zoals voor andere foto's, dient te worden betaald.

Vraag nr. 98
van 6 april 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Administratieve Centra – Herkenbaarheid

Bij een recent bezoek aan het Vlaams Huis in Antwerpen is het mij opgevallen hoe weinig herkenbaar dit gebouw is.

Werd de herkenbaarheid van de Vlaamse Huizen in de verschillende provincies reeds geëvalueerd ?

Werden er eventueel reeds initiatieven genomen om deze te vergroten ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gelijk wanneer hij beweert dat het Vlaams Administratief Centrum in Antwerpen (VAC) weinig herkenbaar is. Het VAC Antwerpen is een VAC "oude stijl", dat via een leasingoperatie werd verworven ; in het najaar wordt de derde fase van het gebouw eigendom van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de volgende VAC's wordt uitdrukkelijk geopteerd voor een goede herkenbaarheid van het gebouw als overheidsgebouw van de Vlaamse Gemeenschap. Het VAC Hasselt, dat recentelijk in aanbesteding werd gesteld, moet hiervan het voorbeeld zijn. Het ontwerp kwam tot stand na een architectuurwedstrijd en moet door de architecturale kwaliteit ervan de herkenbaarheid van de Vlaamse overheid versterken. Ook in de volgende nog te bouwen VAC's (Leuven, Gent en Brugge) zal de herkenbaarheid hoog in het vaandel worden gedragen.

Deze herkenbaarheid is trouwen expliciet opgenomen in de strategische doelstelling nr. 1 van de afdeling Gebouwen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze luidt als volgt : "het ter beschikking stellen van precies voldoende en aan de functies van een moderne administratie aangepaste administratieve gebouwen, rekening houdend met de wens tot eigendomsverwerving, bereikbaarheid, herkenbaarheid en optimale prijs/kwaliteit."

De begrippen van deze strategische doelstelling worden als volgt verduidelijkt :

- de wens tot eigendomsverwerving : tot op vandaag zijn vrij veel administratieve gebouwen huurgebouwen. In Brussel zijn enkel het Hendrik Consciencegebouw en het Graaf de Ferrarisgebouw (en vanaf 2003 de kabinetten om en rond het Martelaarsplein) eigendom, in de provincie wordt het Vlaams Administratief Centrum in Antwerpen eind 2000 volledig eigendom ;
- de bereikbaarheid : Vlaamse overheidsgebouwen moeten op goed bereikbare plaatsen gelegen zijn, bij voorkeur in stationsomgevingen. Ook de visie tot centralisatie in een beperkt

aantal gebouwen in Brussel en in Vlaamse Administratieve Centra in de provincies past in deze optiek ;

- herkenbaarheid : de Vlaamse overheidsgebouwen moeten op architecturaal gebied een voorbeeldfunctie hebben en als Vlaams overheidsgebouw een herkenbare openbaarheid uitstralen ;
- optimale prijs/kwaliteit : een gebouw moet voldoende comfort en faciliteiten bieden aan de ambtenaren om hen toe te laten op adequate wijze hun taken te vervullen, zonder te ruim of luxueus te zijn.

Vraag nr. 99
van 18 april 2000
van de heer MARINO KEULEN

Vlaams Administratief Centrum – Aanbestedingsprijs

Recentelijk meldden de media dat de aanbestedingsprijs voor het Vlaams Huis in Hasselt lager zou zijn dan aanvankelijk was begroot.

Dit bericht springt meteen in het oog, omdat dit dossier reeds een controversiële voorgeschiedenis heeft.

Wat is de nieuwe – totale – aanbestedingsprijs voor het Vlaams Huis in Hasselt ?

Wat is de prijs voor de afzonderlijke loten ?

Wat is (zijn) het (de) nieuwe element(en) in het dossier waardoor de prijs lager komt te liggen dan oorspronkelijk was begroot ?

Antwoord

Om de verschillende vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te kunnen beantwoorden, is het nuttig enige voorgeschiedenis in dit dossier mee te geven.

Voorgeschiedenis

Op 2 februari 1999 keurde de Vlaamse regering het uitvoeringsontwerp en de gunningswijze voor de bouw van het Vlaams Administratief Centrum (VAC) goed. Het voorliggend ontwerp werd toen geraamd op 997,3 miljoen (excl. BTW). Het ontworpen gebouw heeft een totale oppervlakte van

25.077 m². De kostprijs per vierkante meter bedroeg volgens deze raming bijgevolg 39.771 frank/m², wat als een realistische eenheidsprijs werd voorgesteld. De regering besliste toen (2 februari '99) het dossier openbaar aan te besteden. Aan de inschrijver werd een erkenning gevraagd in categorie D en klasse 8.

Bij het openen van de inschrijvingen op 30 maart 1999 bleek dat acht inschrijvers een prijsofferte hadden ingediend. De prijzen van deze acht lagen relatief dicht bij elkaar (in een vork tussen ong. 1.281 milj. fr. en 1.472 milj. fr.), maar wel hoog boven de raming. Het verschil tussen de laagste regelmatige inschrijver en de raming bedroeg net geen 30 %.

Op 1 juni 1999 werd aan de leden van de Vlaamse regering meegedeeld dat het VAC Hasselt niet zou worden gegund, gelet op het grote verschil tussen raming en laagste regelmatige inschrijvingsprijs. Het was nuttig en juridisch noodzakelijk om dit ook formeel te laten beslissen door de Vlaamse regering. Op 8 juni 1999 besliste de Vlaamse regering : "De bouw van het Anna vander Heydengebouw (Vlaams Administratief Centrum Hasselt) : conform artikel 18 van de wet van 24.12.93 niet te gunnen, het ontwerpteam te belasten met het aanpassen van het ontwerp, binnen dezelfde filosofie, met het oog op het opnieuw tot aanbesteding overgaan met een aangepast dossier."

Aangepast dossier

De beslissing van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 bepaalde dat het ontwerpteam werd belast met het aanpassen van het ontwerp, binnen dezelfde filosofie, met het oog op het opnieuw tot aanbesteding overgaan met een aangepast dossier. In het najaar van 1999 werd het dossier aangepast en op een aantal plaatsen vereenvoudigd.

De voornaamste wijzigingen ten opzichte van het eerste dossier zijn de volgende :

- Administratief

Opsplitsing van het dossier in vier loten, met name : perceel 1 : gesloten ruwbouw en afwerking, met inbegrip van de coördinatie ; perceel 2 : technieken (HVAC, sanitair en keuken) ; perceel 3 : technieken (elektriciteit, toegangscontrole – tijdsregistratie) ; perceel 4 : technieken (liften).

Deze opsplitsing moet toelaten de concurrentie beter te laten spelen. De vier loten worden op hetzelfde ogenblik aanbesteed en zo mogelijk samen gegund. De loten omvatten een indicatieve planning. Er werd voorzien in een langere uitvoeringstermijn om de aannemers toe te laten meer met het eigen bedrijf (en niet noodzakelijk in consortia) één of meer loten aan te nemen en in de eigen planning in te passen.

– Technisch

Vereenvoudiging en mindere diepte van de kelders ; aanpassen van de vuilwatercollector ; grotere toleranties op afmetingen betonstructuur en andere omschrijving betonkwaliteit ; beperking van de overlast van de vloeren ; andere graafmethode ; beperking en andere uitvoering drainage ; aluminium ramen in plaats van stalen ramen ; geen glazen knikkers als dakballast ; geen tweede inrit aan parking ; beperking van de glazen plafonds en wijziging van de ophanging ; andere keuze verlichtingstoestellen ; ander type akoestische panelen ; vereenvoudigen sturing ramen en voorzien van kipramen ; beperking van de hoeveelheid muurtegels ; vereenvoudiging kokers in kelders.

Nieuwe raming

Ten opzichte van de eerste raming kan globaal worden gesteld dat deze als totaal kan behouden blijven mits één zwaar onderschatte post, de werfinrichting, wordt aangepast. Daarnaast dient ook rekening te worden gehouden met de indexevolutie.

1. Vertrekbasis is de raming van het eerste dossier, zijnde	997.345.801 fr.
2. Prijsevolutie (toepassing index 2,3 %)	25.549.990 fr.
3. Aanpassing van de raming (onderschatte gedeelte)	75.837.440 fr.
Totaal	1.098.733.231 fr.
BTW 21 %	230.733.979 fr.
Algemeen totaal	1.329.467.209 fr.

De kostprijs per m² bedraagt bijgevolg 43.814 frank/m² (raming). De nieuwe raming werd, op vraag van de Inspectie van Financiën, getoetst aan een "second opinion".

Nieuwe aanbestedingen

De Vlaamse regering keurde op 7 april 2000 het aangepaste dossier en de bijbehorende raming goed. De aanbestedingsprocedure werd opnieuw gestart. De inschrijvingen voor de vier percelen worden verwacht op 15 juni. Het ligt in de bedoeling dat de werken nog dit jaar worden gegund en opgestart.

De gedetailleerde raming bevindt zich bij de nota aan de Vlaamse regering ; om het verloop van de aan de gang zijnde aanbesteding niet te verstoren, is het wenselijk de raming van de vier percelen niet in dit antwoord mee te geven. De cijfers zijn – vertrouwelijk – ter inzage op het kabinet.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

**Vraag nr. 98
van 5 april 2000
van de heer JOHAN DE ROO**

Buitenlandse investeringen – Sectoren en werkgelegenheidseffect

In een recent krantenbericht (De Financieel-Economische Tijd van 16 maart 2000) verklaarde de minister dat buitenlandse bedrijven in 1999 voor 101 miljard hebben geïnvesteerd in Vlaanderen.

1. In welke regio's en voor welke industriële of dienstensectoren kwamen deze investeringen tot stand ?
2. Hoeveel jobs leverden deze investeringen op ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de bijgevoegde grafiek kan vaststellen, werden er voor 3,8 miljard frank buitenlandse directe investeringen aangekondigd in de provincie West-Vlaanderen, voor 14,9 miljard frank in de provincie Oost-Vlaanderen, voor 8,7 miljard frank in de provincie Vlaams-Brabant, voor 12,2 miljard frank in de pro-

vincie Limburg en voor 60,9 miljard frank in de provincie Antwerpen.

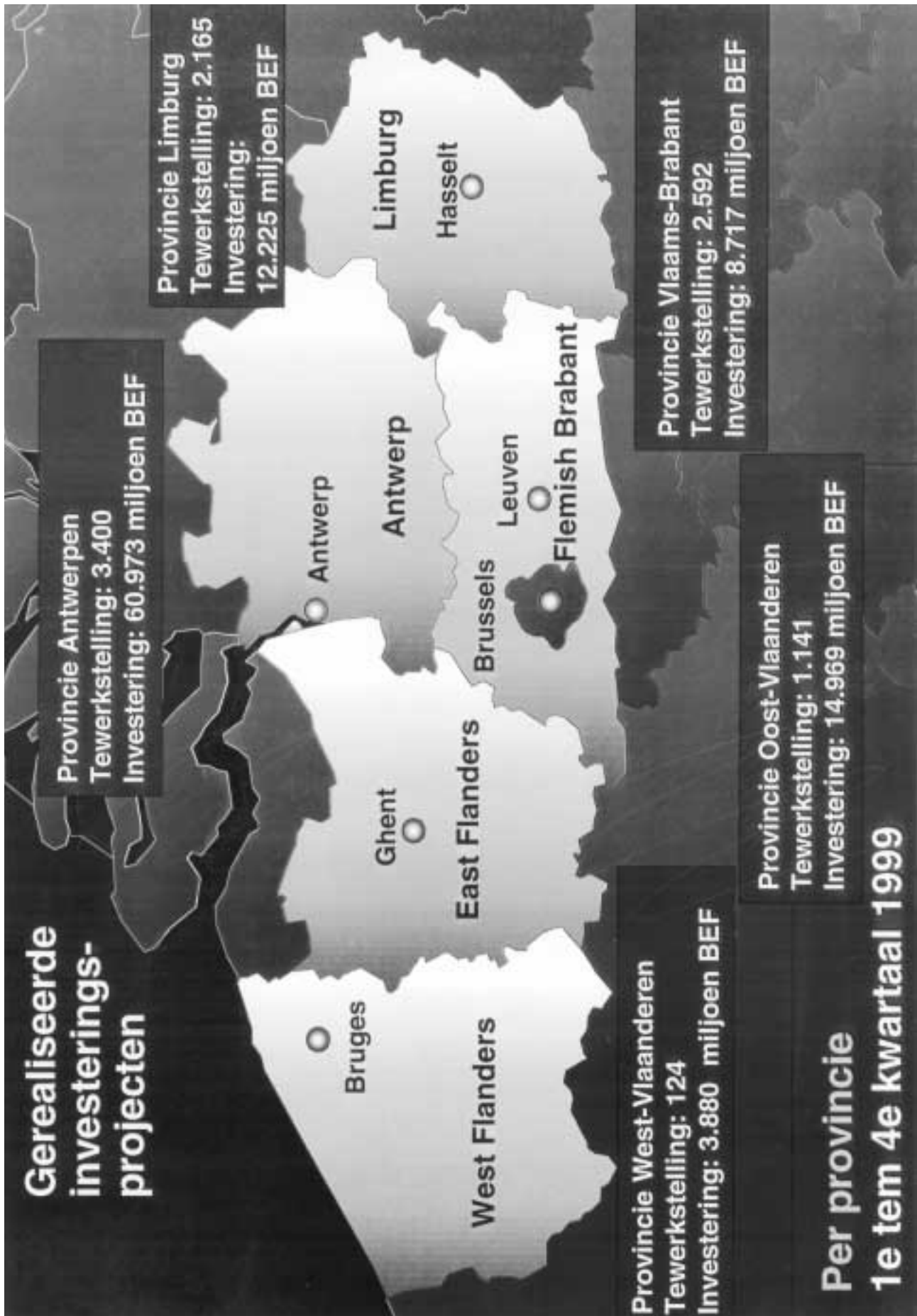
Voor geheel Vlaanderen bedroegen aldus de geplande en aangekondigde buitenlandse directe investeringen voor 1999 101 miljard frank, met een gerelateerde directe geplande tewerkstellingscreatie van 9.422 nieuwe jobs.

Zoals uit de bijgevoegde grafieken blijkt, leert analyse van het aantal investeringsprojecten per sector dat 22 % van alle nieuwe buitenlandse investeringsprojecten informatietechnologiegericht zijn ; 14 % chemiegericht, wat weeral het belang aangeeft van de petrochemische cluster in Antwerpen en ; 13 % autoassemblage- en toeleveranciersgericht, wat de opwaartse veerkracht bevestigt van

de vier assemblageplants Ford Genk, Opel Antwerpen, Volvo Gent en Volkswagen Anderlecht. 10 % van de investeringsprojecten kunnen worden toegerekend aan Life Sciences-activiteit.

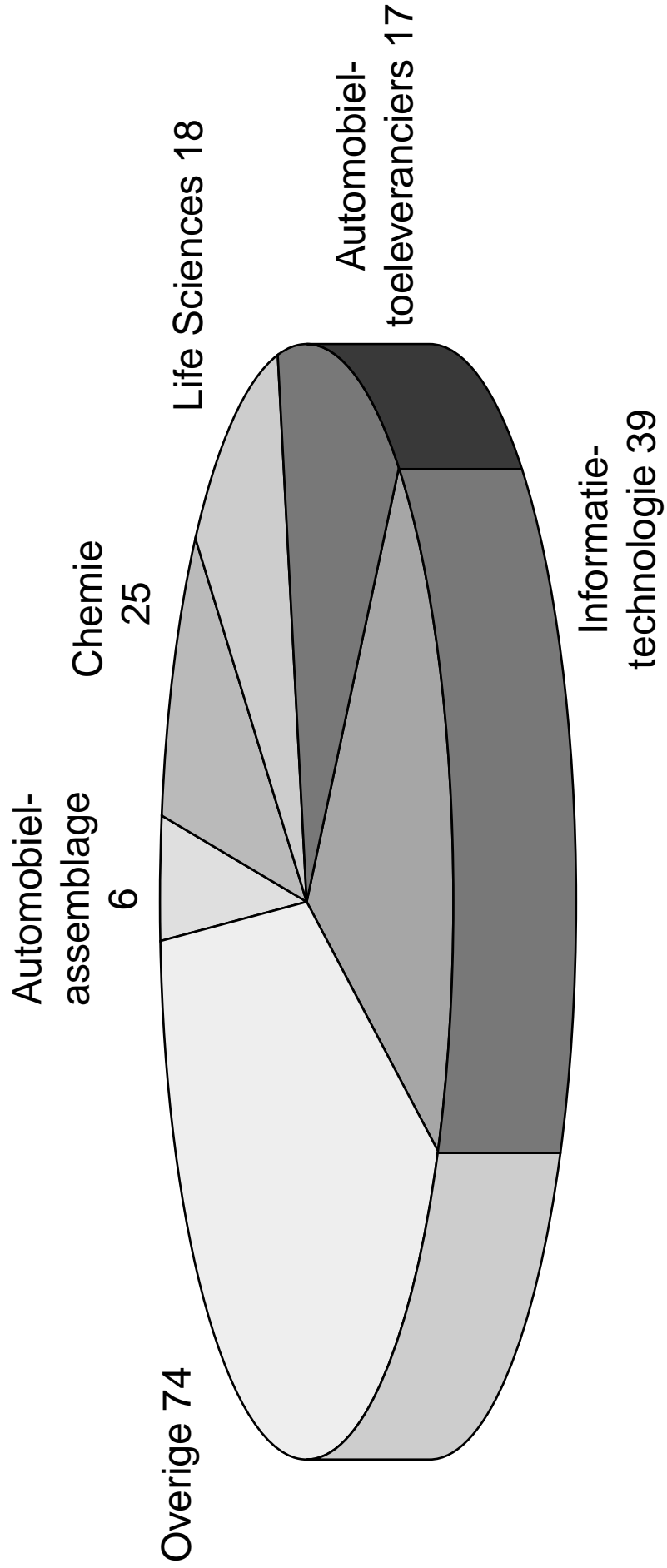
Het was opnieuw opvallend vast te stellen dat aangaande deze exogene economische groei voor 1999 het Vlaams economisch weefsel sterk op productiegerichte activiteiten gebaseerd is. Inderdaad, van alle buitenlandse investeringsprojecten in 1999 was 39 % productiegericht, 23% logistiek, 12 % onderzoek en ontwikkeling en 5 % hoofdkwartieractiviteiten.

(Grafieken : Flanders Foreign Investment Office, Brussel, 21 januari 2000 – red.)

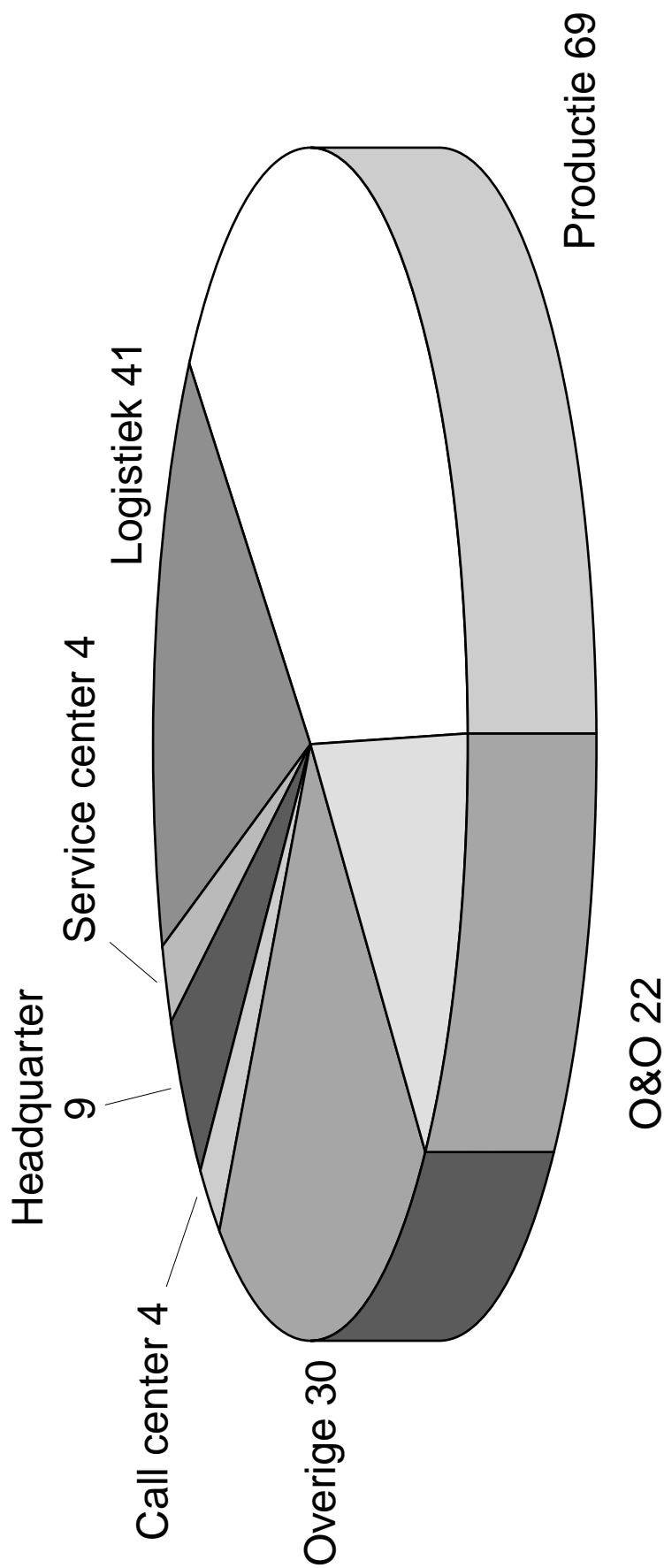
Kerncijfers : Eerste tot en met vierde kwartaal 1999

Aantal investeringsprojecten per sector

Kerncijfers : eerste tot en met vierde kwartaal 1999

Aantal investeringsprojecten per activiteitstype

Financiële hoogtepunten 1994 tot 1999

Buitenlandse investeringen in Vlaanderen

	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Aantal projecten	44	56	88	94	128	179
Directe tewerkstelling	1650	2128	5299	3819	7408	9422
Materiële investeringen (in miljard fr.)	14	18	52	62	73	101

Vraag nr. 99
van 5 april 2000
van de heer MARINO KEULEN

VRT-ontvangst – Radio Donna in Limburg

Essentieel in de opdracht van de openbare omroep, zowel radio als tv, is een programmatie te brengen die zich richt naar een ruim publiek.

Daarnaast moet het voor dat publiek technisch mogelijk zijn die VRT-zenders te ontvangen.

Vanaf de prille start kan Radio Donna in het noordoostelijk deel van Limburg, meer bepaald in de gemeenten Bocholt en Kinrooi en de steden Maaseik en Dilsen-Stokkem, slechts zwaar gestoord of helemaal niet worden beluisterd. Noch op de frequentie 93 FM, noch op 102 FM.

Werden er reeds maatregelen genomen om de ontvangst van Radio Donna in dat deel van de provincie Limburg te verbeteren of mogelijk te maken ?

Antwoord

De VRT is zich bewust van de slechte ontvangstkwaliteit van Radio Donna in noordoost-Limburg. Hetzelfde probleem ten aanzien van Radio Donna doet zich voor in het zuiden van de provincie West-Vlaanderen.

De beschikbare frequentieruimte in Vlaanderen is beperkt.

Gezien de beperkte zendmogelijkheden met de huidige toegewezen frequenties, kan de VRT de problematiek omtrent de ontvangstkwaliteit op dit ogenblik niet verbeteren of oplossen.

Vraag nr. 100
van 5 april 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen in adviesraden – Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid

De minister verklaarde – via het gecoördineerd antwoord van minister Mieke Vogels op mijn schriftelijke vraag nr. 31 van 16 november 1999 – dat hij geen actieplannen opstelde om aan het decreet op de samenstelling van Vlaamse adviesorganen te voldoen, maar dat hij acties plant waar er problemen rijzen. Zo verklaarde de minister dat een vrouwelijke kandidaat de vacante plaats in de

Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid zou invullen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 795 – red.*).

Ik vernam echter dat de regering op 17 maart 2000 besloot om een uittredend lid te vervangen door een mannelijke kandidaat.

1. Hoe is de commissie nu samengesteld ?
2. Hoeveel kandidaten werden in overweging genomen bij deze keuze ? Werden uiteindelijk een man en een vrouw voorgedragen ?
3. Welke reden was er voor de minister om af te wijken van zijn geplande actie ?
4. Hoe maakte de minister aan mogelijk geïnteresseerde kandidaten duidelijk dat men op zoek was naar een nieuw commissielid ?
5. Raadpleegde de minister de Talentenbank ? Wanneer ? Kreeg hij namen door van geschikte kandidaten ?
6. Vroeg de minister een gemotiveerde afwijking op het decreet ?
7. Welke beslissingen werden sinds 1 januari 2000 genomen op basis van adviezen van deze commissie ? Werd er rekening mee gehouden dat deze juridisch aanvechtbaar zijn als de commissie niet wettelijk is samengesteld ?

Antwoord

1. Bij besluit van de Vlaamse regering van 5 november 1996 werd de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid voor een periode van zes jaar als volgt samengesteld :
 - a) voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties : de heren Marc Jegers en Henk Van Putten ;
 - b) voorgedragen door de representatieve werkgeversorganisaties : de heren Paul Beghin en Hendrik Le Page ;
 - c) voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid, als vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest : de heer Pierre Coppieters, mevrouw Rosette S'Jegers en de heren Renaat Bijmens, Marcel Swaelen en François Job.

De op 26 mei 1998 overleden heer Le Page wordt in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 maart vervangen door de heer Paul Demin.

2. Er werd één kandidaat voorgedragen door het Vlaams Economisch Verbond (VEV), via een schrijven van 29 november 1999. Die kandidaat was de heer Demin.
3. Artikel 3, § 1 van het decreet tot reorganisatie van de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid stelt dat twee leden van de commissie worden aangewezen op voordracht van de meest representatieve werkgeversorganisaties. De op 26 mei 1998 overleden heer Le Page werd benoemd op voordracht van het VEV, zodat het aan deze organisatie toekwam om een nieuwe kandidaat ter vervanging voor te dragen.

De betrokken werkgeversorganisatie werd op de hoogte gebracht van de reglementering houdende de invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen en van mijn wens om een vrouwelijke kandidaat te benoemen.

Aangezien het overlijden van een lid de deskundigheid van de commissie niet in het gedrang mag brengen, aangezien de heer Demin onder andere als eredirecteur-generaal van Fabrimetal Vlaanderen, als erehoogleraar en als ererechter in handelszaken bijzonder goed geplaatst is om te zetelen als lid van de commissie, en aangezien het VEV slechts één kandidaat heeft voorgedragen, heb ik beslist de heer Demin voor te stellen aan de Vlaamse regering.

- 4 en 5. Zoals reeds hierboven vermeld, was het niet aan mij om iemand voor te dragen en kwam het de werkgeversorganisatie VEV toe iemand voor te dragen. Ik heb dan ook de Talentenbank niet geraadpleegd.

Laat me de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat ik zeker de Talentenbank van het Pluspunt zal raadplegen als ik kandidaat-leden dien voor te dragen voor de commissie.

6. Vooralsnog heb ik dit niet gedaan. Maar ik laat de mogelijkheid onderzoeken, aangezien de leden van de commissie bij besluit van 5 november 1996 voor een periode van zes jaar zijn benoemd.

Ondertussen zal ik samen met de voorzitter van de commissie, de heer Coppieters, nagaan hoe alsnog de commissie in overeenstemming kan worden gebracht met het decreet van 15 juli 1997.

7. Er werden nog geen beslissingen genomen sinds 1 januari 2000. De commissie heeft wel reeds negen bedrijven in het kader van haar opdracht bezocht.

Ik ben er mij van bewust dat beslissingen mogelijk onderhevig zijn aan relatieve nietigheid.

**Vraag nr. 102
van 6 april 2000
van de heer JOACHIM COENS**

Natuurrecreatieve voorzieningen – Voorschriften

Natuurrecreatie en zachte recreatie in het algemeen winnen steeds meer aan belang. Deze vorm van recreatie biedt de gelegenheid ontspanning te koppelen aan onder meer natuureducatie, en dit met volle respect voor het landschap en de aanwezige natuurwaarden. Het is bovendien ook een voorbeeld van verweving van verschillende functies waarbij het bijkomend ruimtebeslag ten voordele van de recreatie erg beperkt is.

In het nabije buitenland is het park De Hoge Veluwe hiervan het voorbeeld bij uitstek (combinatie van recreatie, natuur en cultuur), in Vlaanderen is Limburg, met het zeer uitgebreide fietsroutenetwerk, hiervan de voorloper.

Erg vaak worden de initiatiefnemers in Vlaanderen echter geconfronteerd met moeilijkheden om de noodzakelijke bouwvergunningen te verkrijgen. Zeker in natuurgebieden of landschappelijk waardevolle gebieden doen er zich veel problemen voor.

Uiteraard moet het behoud van de aanwezige natuur- en landschapswaarden vooropstaan, maar dit sluit mijns inziens recreatief en educatief medegebruik geenszins uit. Artikel 34 van het natuurdecreet geeft ten andere aan dat deze bepalingen in het beheersplan moeten worden opgenomen.

1. Aan welke voorwaarden en criteria is de aanleg van fietspaden en van natuurrecreatieve voorzieningen in het algemeen in de verschillende kwetsbare gebieden gebonden ?

Welke instanties nemen hierin de beslissingen ?

2. Worden er terzake wijzigingen voorbereid naar aanleiding van de nieuwe decreetsbepalingen en uitvoeringsbesluiten ?

Antwoord

De toegankelijkheid van natuurgebieden wordt niet geregeld in of beperkt door de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening.

Artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen luidt :

"4.3. De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

4.3.1. De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden.

In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

4.3.2. De natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten zijn de gebieden die in hun staat bewaard moeten worden wegens hun wetenschappelijke of pedagogische waarde. In deze gebieden zijn enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied. "

In principe zijn de aanleg van (natuur)recreatieve voet- of fietswegen, observatiehutten en bezoekerscentra in natuurgebied strijdig met deze voorschriften.

Dit wordt trouwens bevestigd in de reeds twintig jaar bestaande toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, waarvan de officiële coördinatie verscheen in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1997.

Nochtans dien ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook te wijzen op artikel 20 van hetzelfde koninklijk besluit, dat luidt :

"Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daar-

voor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied. "

Mij lijkt dit artikel mogelijkheden te bieden om infrastructuur die noodzakelijk is voor de ontsluiting van het natuurgebied effectief te vergunnen. Hierbij moet evenwel aan de voorwaarden van het artikel voldaan zijn :

- a) de werken moeten verenigbaar zijn met de algemene bestemming. Dit betekent dat ze afgestemd moeten zijn op de bestemming natuurgebied. Met verharde fietspaden moet men dus voorzichtig zijn : natuurgebied is nu eenmaal geen recreatiegebied ;
- b) de werken moeten verenigbaar zijn met het architectonisch karakter van het gebied.

Dit betekent dat gebouwen met enige omvang in een natuurgebied uit den boze zijn. Het zou immers strijdig zijn met het open en onbebouwde karakter van het gebied.

Een bezoekerscentrum wordt dus best in een zone die voor bebouwing in aanmerking komt en aan de rand van het natuurgebied opgetrokken. In sommige natuurgebieden zijn oude gebouwen aanwezig (bijvoorbeeld oude boerderijen). Een omschakeling van die gebouwen naar (niet-commercieel en niet-recreatief) bezoekerscentrum op grond van artikel 20 kan uiteraard ook in overweging worden genomen.

Het is de vergunningverlenende overheid die deze afweging moet maken. Het advies van de afdeling Natuur zal hierbij uiteraard zeer belangrijk zijn, mede gelet op de eisen die het natuurbehoudcreet stelt. Vastgesteld wordt evenwel dat in bepaalde gevallen waarbij door de afdeling Natuur een ongunstig advies wordt geformuleerd, het voor de betrokken gemachtigde ambtenaren niet altijd even eenvoudig is de afweging te maken tussen de ruimtelijke opportuniteit van de geviseerde voorzieningen en het desbetreffende sectoraal belang (in casu natuurbehoud).

Wat de gevolgen van het nieuwe decreet betreft, kan ik medelen dat zolang de gewestplannen blijven bestaan bovenvermeld artikel 20 van toepassing blijft. Zodra een ruimtelijk uitvoeringsplan (op één van de drie niveaus) de gewestplanwijziging doet verdwijnen, geldt dit artikel niet meer, maar geldt de regeling van artikel 103 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de

ruimtelijke ordening ; dit wil zeggen dat enkel kleine werken van algemeen belang kunnen worden vergund in afwijking van de voorschriften van de plannen.

Het is dus uiterst belangrijk om bij de totstandkoming van de nieuwe uitvoeringsplannen (ter uitvoering van de structuurplannen) voldoende aandacht voor het recreatieve medegebruik te hebben.

Aangezien de toeristisch-recreatieve infrastructuur in belangrijke mate op provinciaal niveau wordt gesitueerd, verdient het aanbeveling dat de provincie hiermee rekening houdt bij haar structuurplanningsproces.

**Vraag nr. 103
van 7 april 2000
van de heer JAN PENRIS**

Kabouter Plop-film – Subsidiëring

Begin april startten de opnames van de tweede "Kabouter Plop"-film. De eerste (De Kabouter-schat) trok meer dan een half miljoen kijkers.

In tegenstelling tot minder succesvolle producties ("Blinker" trok 135.000 kijkers, "Alles moet weg" slechts 36.000, die respectievelijk werden gesubsidieerd met 24,5 en 20 miljoen) wordt deze nieuwe film "Plop in de wolken" niet gesubsidieerd, niettegenstaande de veelbelovende introductie van de nieuwe figuren kabouter Snot, Stink en Jeuk.

Waarom komt deze film blijkbaar niet in aanmerking voor subsidiëring ?

Of worden er alsnog middelen vrijgemaakt voor deze wellicht interessante productie ?

Antwoord

De eerste Kabouter Plop-film ("De Kabouter-schat") trok inderdaad meer dan een half miljoen kijkers, maar dan wel in Vlaanderen en Nederland samen ; in Vlaanderen alleen waren dat er ongeveer 250.000.

Voor deze film, die in 1999 in de zalen liep, werd destijds geen productiepremie aangevraagd, maar alleen een premie op basis van de bruto-ontvangsten. Dit is een automatische steunverlening, die in principe aan alle langspeelfilms die geheel of ge-

deeltelijk erkend zijn als behorend tot de Vlaamse gemeenschap, wordt toegekend.

Eind december 1999 werd een aanvraag om productiesteun ingediend voor een tweede Kabouter Plop-film, met de titel "Plop redt grootvader Knap".

De Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie bracht op 25 januari 2000 enkel een gunstig advies uit voor de toekenning van een premie ten bedrage van 25 % van de brutozaalontvangsten. Er werd niet ingegaan op de vraag om een productiepremie ten belope van 15 miljoen frank toe te kennen.

De producent vroeg hierop een hearing bij de commissie. Deze hearing had plaats op 29 februari 2000, waarna een aanvullend advies werd uitgebracht, waarvan ik de conclusie citeer :

"De commissie heeft begrip voor de productionele omstandigheden van het project, maar wijst toch op de noodzaak van een grotere financiële input van de betrokken omroep, die de volledige commerciële spin-off naar zich toe trekt. Het toekennen van een productiepremie zou in feite neerkomen op een indirecte steun aan deze omroep. De commissie blijft dan ook bij haar principiële standpunt om geen productiepremie toe te kennen en de premie op basis van de bruto-ontvangsten ten volle te laten spelen."

Gelet op wat voorafgaat, zal de nieuwe Kabouter Plop-film dus in elk geval een subsidie ontvangen naar rato van de brutozaalontvangsten.

**Vraag nr. 104
van 7 april 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Ontwerpdecreet ruimtelijke ordening – Advies SERV

Op 9 februari 2000 bracht de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) een advies uit over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De Raad stelt een zo kort mogelijke overgangperiode voor, zodat de gemeenten in het definitieve structuurplanning- en vergunningensysteem zouden kunnen stappen. De Raad vraagt eveneens om advies te kunnen uitbrengen over belangrijke uitvoeringsbesluiten.

1. Wat is de houding van de minister ten aanzien van de opmerkingen van de SERV ?
2. Welke middelen gaat de Vlaamse overheid hiervoor uittrekken ?
3. Hoe zal dit concreet worden georganiseerd ?

Antwoord

1. Ik kan het standpunt van de SERV steunen dat de overgang van het oud plannings- en vergunningensysteem naar nieuwe systemen zo vlug mogelijk moet gebeuren.

Anderzijds is het niet wenselijk dat die overgang overhaast gebeurt. Het decreet bevat voor de gemeenten belangrijke taken waarvoor expertise moet worden opgebouwd. Plannen- en vergunningenregister uitbouwen, komen tot een structuurplan, zich organiseren voor het volledig autonoom behandelen van alle vergunningsaanvragen zijn geen zaken die van vandaag op morgen gebeuren. Reeds in het decreet van 18 mei 1999 was de duur van de overgangperiode op maximaal vijf jaar bepaald. Het wijzigingsdecreet dat werd voorgelegd aan de SERV wijzigde aan die optie van het decreet van 18 mei 1999 niets. Vijf jaar moet voor alle gemeenten haalbaar zijn.

Wat de kwestie van adviesvragen aan de SERV over uitvoeringsbesluiten betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er alleen maar op wijzen dat de meeste prioritaire uitvoeringsbesluiten reeds door de regering principieel zijn goedgekeurd en aan de Raad van State zijn voorgelegd. Enkele adviezen zijn binnen, andere worden eerstdaags verwacht. Overigens zijn op de vergadering van de regering van 14 april en die van 28 april al enkele besluiten definitief goedgekeurd.

Wat de nog niet definitief goedgekeurde besluiten betreft, moet erop worden gewezen dat juridisch de Raad van State steeds als laatste adviesorgaan optreedt in de totstandkoming van wetten en reglementen. Bijgevolg is het niet mogelijk de besluiten thans nog voor advies voor te leggen aan de SERV en bijvoorbeeld ook de MINA-raad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen). Aanpassingen op basis van opmerkingen van SERV en MINA-raad in dit stadium zouden ertoe nopen een nieuwe versie principieel goed te keuren en een nieuwe adviesvraag aan de Raad van State te richten. Dit

kan uiteraard niet, aangezien de bewuste besluiten zo snel mogelijk voorhanden moeten zijn nu het decreet per 1 mei in werking is getreden.

De timing van totstandkoming van de teksten was hoe dan ook krap, zodat bijkomende stappen in die totstandkoming weinig haalbaar waren.

2. De begroting 2000, zoals door het Vlaams Parlement in december '99 goedgekeurd, voorziet op het programma ruimtelijke ordening en op de DAB Grondfonds (*dienst met afzonderlijk beheer – red.*) in meerdere posten waarop geld is ingeschreven voor het ondersteunen van gemeenten bij het opnemen van de taken uit het nieuwe decreet en de overgang van het oud plannings- en vergunningensysteem naar de nieuwe systemen.

Ik geef een beknopt overzicht.

- BA 43.20 : 260 miljoen voor subsidiëring van de opmaak van gemeentelijke structuurplannen en specifieke soorten gemeentelijke uitvoeringsplannen en plannen van aanleg. Een uitvoeringsbesluit wordt eerstdaags door de regering principieel goedgekeurd.
- BA 12.05 (ingevoerd bij de budgetcontrole waarover het parlement zich binnenkort uitsprekt) : 4 miljoen voor het uitbouwen van een vormingsprogramma van personeel dat nu reeds in gemeentedienst is.
- DAB Grondfonds : 70 miljoen in totaal voor ten eerste subsidiëring van de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren ; ten tweede subsidiëring van de betaling van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleinere gemeenten en ten derde subsidiëring van de opmaak van plannen- en vergunningenregisters.

3. Mijn administratie ondersteunt de gemeenten zoveel als mogelijk voor een aantal taken. Voor de opmaak van de registers is al veel voorbereidend werk verricht en worden de gemeenten onder meer via mailing op de hoogte gehouden.

Voor de opmaak van de ruimtelijke structuurplannen verwijs ik naar de rol van mijn administratie in het vooroverleg over gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Vanaf de opmaak van de startnota worden de gemeenten begeleid.

M.b.t. de stedenbouwkundige ambtenaren verwijs ik naar het principieel goedgekeurde besluit op de aanstellingsvoorwaarden, waarin de regering zich engageert tot een opleidingsprogramma voor ambtenaren die nu reeds in dienst zijn van de gemeente en die de taak op zich zullen nemen.

Vraag nr. 109
van 18 april 2000
van de heer CARL DECALUWE

Transportzone LAR Zuid-West-Vlaanderen – Locatie

De voorbije jaren werd geregeld, naar aanleiding van de gewestplanwijziging, gedebatteerd over de uitbreiding van de transportzone LAR in Zuid-West-Vlaanderen. Uiteindelijk werd een werkgroep geïnstalleerd die een geschikte locatie moest zoeken in de regio. Een dergelijke locatie werd uiteindelijk gevonden, maar niet aanvaard.

Ondertussen zou een nieuw onderzoek zijn opgestart naar een mogelijke locatie. Dit werd tevens als hefboomproject in aanmerking genomen door het streekplatform.

1. Wanneer werd beslist tot een nieuw onderzoek naar een locatie voor een transportzone in Zuid-West-Vlaanderen ?
2. Wie voert het onderzoek uit ?
3. Welke termijn werd daartoe vooropgesteld ?

Antwoord

1. Het onderzoek waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, is wellicht de externe onderzoeksopdracht "Onderzoek naar de ruimtelijk-economische aspecten van de ontwikkeling inzake transport, distributie en logistiek als onderbouwing voor een locatiebeleid in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen".

Dit is een studie op Vlaams niveau naar het feitelijk ruimtelijk-economisch functioneren van transport-, distributie- en logistieke activiteiten en naar de te verwachten ontwikkelingen, met de ruimtelijke gevolgen ervan. Het onderzoek zal voor Vlaanderen een beeld geven op de vanuit de markt gestelde eisen voor differentiatie,

inrichting en beheer van typelocaties voor logistieke activiteiten.

Gezien het voorwerp van de studie, kan een uitspraak worden verwacht over de behoefte in Vlaanderen aan terreinen voor logistieke activiteiten en de verdeling van die behoefte over verschillende delen van Vlaanderen. Het onderzoek moet elementen aanleveren voor een uit te werken beleidskader voor de ruimtelijke afweging van mogelijke locaties. De eventuele uitbreiding van de transportzone LAR kan daarbij aan bod komen.

2. De onderzoeksopdracht zal worden toegewezen aan het bureau Idea Consult, in samenwerking met het Nederlands Economisch Instituut (NEI).
3. De uitvoeringstermijn van de onderzoeksopdracht bedraagt vijf maanden.

Vraag nr. 116
van 4 mei 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen – Inventaris bedrijventerreinen

Het behoort tot de taak van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) om de problematiek inzake de ontwikkeling van de bedrijventerreinen op te volgen.

Belangrijk hierbij is dat ze een permanente inventaris van de beschikbare bedrijventerreinen bijhouden.

1. Kan de minister hierbij de stand van zaken meedelen ? Graag een overzicht per provincie.

Beschikt iedere GOM over een permanente inventaris van de beschikbare bedrijventerreinen ?

Zo neen, welke initiatieven zijn er genomen om hierin verbetering te brengen ?

2. Een dergelijke inventaris is slechts zinvol als hij ter beschikking staat van mogelijke geïnteresseerden.

Op welke wijze werd dit initiatief kenbaar gemaakt ?

Welke mogelijkheden hebben geïnteresseerden om hiervan gebruik te maken en nuttige gegevens op te vragen ?

Antwoord

1. Bij toepassing van artikel 3, § 2, 1° van het decreet van 12 juli 1990 houdende organisatie van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en ten gevolge van de verscheidene tweejaarlijkse richtnota's houden de vijf GOM's sinds geruime tijd een permanente inventaris bij van alle bedrijventerreinen groter dan 5 hectare binnen hun werkgebied.

Deze geïnformatiseerde data bevatten gegevens over de naam, de totale (nog onteigenbaar, reeds aangekocht, reeds ingenomen) en de beschikbare oppervlakte (bouwrijp, nog uit te rusten, in optie).

Ze worden jaarlijks tegen 31 december door de GOM's geactualiseerd en tegen 1 april van het erop volgende jaar toegezonden aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (administratie Economie), die het centrale beheer ervan voert voor de verschillende beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid.

Sinds 1998 worden tussen de GOM's en de Vlaamse minister bevoegd voor Economie opdrachtfuncties afgesloten om de bestaande bedrijventerreineninventaris tegen 2004 om te bouwen tot een cartografische databank op basis van de bestanden van het Geografisch Informatiesysteem (GIS) Vlaanderen.

Het ligt in de bedoeling een performant gegevensbestand tot op perceelniveau uit te bouwen, zowel tabellarisch, met informatie over nummering, bezetting, beheerder, vrije oppervlakte, gevestigd bedrijf, eventuele vervuiling, ... als cartografisch, met weergave van de grootte, de ligging, de ontsluiting, de infrastructuur, ... en dit voor alle terreinen (ook deze kleiner dan 5 ha).

Deze vernieuwde inventaris, die driemaandelijks zal worden geactualiseerd, kan dan in de toekomst eventueel worden gelinkt aan andere gegevensbestanden, zoals bijvoorbeeld deze over leegstaande bedrijfsgebouwen, vervuilde en verlaten bedrijventerreinen, ...

2. Als eerste initiatief tot kennisgeving zal de lopende centrale inventaris, die dus nog stapsgewijs wordt omgebouwd tot een volwaardig car-

tografisch gegevensbestand, in de loop van 2000 zo spoedig mogelijk na ontvangst en uniformisering van de gegevens van de GOM's raadpleegbaar zijn op het Internetadres dat de Vlaamse overheid ten behoeve van het bedrijfsleven geopend heeft (<http://ondernemen.vlaanderen.be/>).

Daarnaast kan elke GOM vrij het gepaste initiatief nemen om de nodige ruchtbaarheid te geven aan zijn eigen inventaris (zie bv. het Internetadres van de GOM Antwerpen, <http://www.gomantwerpen.be/>).

De begeleiding van mogelijk geïnteresseerde bedrijven blijft, naargelang het geval, volledig bevoegdheid van de GOM's (art. 3, § 2, 2° van het bovengenoemde decreet) en/of van de Dienst Investeren Vlaanderen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 63
van 24 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlands beleid – Coördinatie

Blijkbaar was de minister-president enige tijd geleden verrast door het voornemen van minister Johan Sauwens om op zending te gaan naar Oostenrijk.

Dit doet vermoeden dat er iets schort aan de coördinatie van en de controle op het buitenlands beleid door de bevoegde minister.

Kan de minister-president toelichten hoe ervoor wordt gezorgd dat het Vlaams buitenlands beleid eenduidig is ?

Wordt er dag na dag gecoördineerd en/of gecontroleerd ?

Antwoord

De Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is verantwoordelijk voor de coördinatie van de internationale betrekkingen van Vlaanderen.

Met het oog op de coherentie in het Vlaams buitenlandse beleid is deze minister bevoegd en verantwoordelijk voor :

- alle officiële contacten met buitenlandse overheden en instellingen,
- alle officiële contacten met het federale ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en met de Belgische ambassades en consulaten.

Opdat de bovenvermelde coherentie kan worden verzekerd, vindt over belangrijke aangelegenheden inzake het buitenlandse beleid binnen de Vlaamse regering overleg plaats.

Vraag nr. 66

van 6 april 2000

van de heer **ROBERT VOORHAMME**

Europese structuurprogramma's – Beleid

Dit jaar lopen de communautaire initiatieven en de Europese structuurprogramma's van de Europese Commissie voor de periode 1994-1999 langzaam naar hun einde. Tegelijkertijd zijn we reeds volop bezig met de voorbereiding voor de opvolging van deze programma's voor de periode 2000-2006.

Binnen afzienbare tijd zullen de voorstellen die zijn uitgewerkt door de Vlaamse regering, via de federale regering worden ingediend bij de Europese Commissie. De middelen die aldus worden gegeneerd zijn omvangrijk en hebben een grote impact op het Vlaams, regionaal en lokaal beleid.

Desondanks is de transparantie in deze materie gering, en dit bemoeilijkt de controle op de efficiëntie van het Vlaamse beleid, gericht op doelgroepen en gebieden.

Daarom wens ik een aantal vragen te stellen betreffende de structuur, de procedure en de huidige stand van zaken.

1. Hoe verloopt de besluitvormingsprocedure in de Vlaamse administratie betreffende de Europese structuurprogramma's en de communau-

taire initiatieven, zowel naar structuur als naar inhoud ?

Met andere woorden, welke instanties zijn hierbij betrokken, hoe wordt de inhoud van deze programma's opgesteld, wat is het vooropgestelde tijdsschema, wie is er verantwoordelijk voor de opvolging, de controle en de communicatie naar Europa en welke instantie coördineert dit alles voor Vlaanderen ?

2. Op hoeveel middelen kan Vlaanderen aanspraak maken in de verschillende programma's van het Europees structuurbeleid ?

Over hoeveel middelen kan Vlaanderen beschikken binnen de verschillende programma's van de communautaire initiatieven ?

3. Welke specifieke voorstellen heeft Vlaanderen ingediend voor de verschillende Europese structuurprogramma's en communautaire initiatieven ?

4. Hoe gebeurt, op basis van de voorstellen, de verdeling van deze Europese middelen naar de verschillende gebieden en subgebieden in Vlaanderen ?

5. In welke verschillende fases van de besluitvorming bevinden zich de voorstellen voor de Europese structuurprogramma's en de communautaire initiatieven ?

Antwoord

Achtereenvolgens worden de structuurfondsen EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling), ESF (Europees Sociaal Fonds), EOGFL (Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw) en de eraan verbonden Communautaire Initiatieven behandeld.

EFRO

De hiernavolgende gegevens hebben uitsluitend betrekking op het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (de doelstelling 2- en "phasing out"-programma's en de Communautaire Initiatieven Interreg en Urban).

- 1.

De Vlaamse regering belastte tijdens haar vergadering van 3 december 1999 de provinciebesturen van Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-

Vlaanderen en de stadsbesturen van Gent en Antwerpen met het opstellen van de ontwerpprogramma's voor de doelstelling 2-gebieden en de "phasing out"-zones, alsook met het beheer van de projecten op hun grondgebied, en dit in overeenstemming met de uitgangspunten inzake bestuurlijke organisatie in het Vlaams regeerakkoord. In dit kader keurde de Vlaamse regering op 3 maart 2000 de beheersovereenkomsten goed met de betrokken provincie- en stadsbesturen.

De ontwerpprogramma's houden rekening met :

- het beleidskader met betrekking tot de prioriteiten en krachtlijnen van de Vlaamse regering voor de tenuitvoerlegging van de programma's ;
- de voorschriften en richtlijnen van de Europese Commissie, vervat in :

de verordening van 21 juni 1999 m.b.t. de Europese structuurfondsen,

de algemene richtlijnen van 1 juli 1999 m.b.t. de programma's 2000-2006,

een aantal werkdocumenten opgesteld door de diensten van de Europese Commissie als bijkomende leidraad.

Bij de opstelling en tenuitvoerlegging van de programma's wordt zo breed mogelijk overleg gepleegd met alle betrokken partners, namelijk de regionale en lokale autoriteiten, andere betrokken autoriteiten, onder meer op het vlak van milieu en gelijkemansbeleid, en de economische en sociale partners. Een onafhankelijke evaluator werd belast met de voorafgaandelijke evaluatie van alle doelstelling 2-programma's. Deze werkte nauw samen met de provinciale overheden bij het opstellen van de programma's.

De programma's dienen vier maanden na de goedkeuring van de afbakening van de doelstellingsgebieden bij de Europese Commissie te worden ingediend, tenzij anders met de lidstaat is overeengekomen.

De verantwoordelijkheid voor de coördinatie en communicatie met Europa berust bij de minister-president, tevens bevoegd voor Europese Aangelegenheden.

Op Vlaams niveau wordt een Vlaams Monitoringcomité (VMC) opgericht, dat verantwoordelijk is voor de algemene strategie en het globale toezicht op de programma's. De provincies en de steden

Gent en Antwerpen zijn eindverantwoordelijke voor de programmering en het beheer. Deze taken worden uitgeoefend via de op te richten managementcomités. De Vlaamse administratie zal functioneren als betalende autoriteit.

2 en 4.

a) Doelstelling 2-Vlaanderen en "phasing out"

Aan de doelstelling 2-regio's in Vlaanderen werden 148,216 miljoen euro (meuro) initiële middelen toegekend en 6,596 meuro als prestatiereserve. De verdeling hiervan gebeurde op basis van de bevolkingscijfers.

De verdeling ervan ziet eruit als volgt :

Regio	Initiële middelen	Prestatie-reserve	Bevolkings-aantal
Limburg	76,046	3,384	252.477
Kempen	17,730	0,790	58.864
Kustvisserij	25,190	1,121	83.635
Gent	10,025	0,446	33.282
Antwerpen	19,225	0,885	63.827
Totaal	148,216	6,596	492.085

Aan de "phasing out"-regio's in Vlaanderen werden 38,155 meuro initiële middelen toegekend en 1,174 meuro als prestatiereserve.

De verdeling ervan, eveneens op basis van de bevolking, ziet eruit als volgt :

Regio	Initiële middelen	Prestatie-reserve	Bevolkings-aantal
Limburg	16,650	0,512	314.584
Kempen	10,082	0,310	190.483
Westhoek	7.862	0,242	148.524
Meetjesland	3,561	0,110	67.286
Totaal	38,155	1,174	720.877

b) Communautaire Initiatieven

Voor de Communautaire Initiatieven wordt momenteel de verdeling van de Europese middelen tussen Vlaanderen en Wallonië besproken.

3 en 5.

a) De volgende ontwerpprogramma's zullen in mei door de Vlaamse regering worden besproken en na

goedkeuring bij de Europese Commissie worden ingediend :

- doelstelling 2- en "phasing out"-programma provincie Limburg,
- doelstelling 2- en "phasing out"-programma Kempen,
- doelstelling 2- Kustvisserijgebied en "phasing out"-programma Westhoek-Middenkust,
- stedelijk doelstelling 2-gebied Gent,
- stedelijk doelstelling 2-gebied Antwerpen,
- "phasing out"-programma Meetjesland.

b) Voor de Communautaire Initiatieven Interreg en Urban worden de Europese richtsnoeren verwacht in de loop van de maand mei. Na goedkeuring hiervan volgt een termijn van zes maanden binnen dewelke de lidstaten de programma's kunnen opstellen.

ESF

De hiernavolgende gegevens hebben betrekking op het Europees Sociaal Fonds.

1. Doelstelling 3

Wat doelstelling 3 betreft, is er bij het opstellen van het Enkelvoudig Programmeringsdocument (EPD) ruim overleg geweest met de diverse actoren.

Er is een schriftelijke consultatie geweest van de diverse actoren op het veld, met name de institutionele opleidingsverstrekkers : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), Onderwijs, Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), Vlaams Instituut voor Zelfstandig Ondernemen (VIZO). Daarnaast hebben de sociale partners via de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de niet-gouvernementele organisaties (NGO) en de lokale besturen hun standpunten schriftelijk kenbaar gemaakt.

Op basis van de Europese reglementering betreffende de structuurfondsen in het algemeen en het ESF in het bijzonder, de diverse instructiedocumenten voor het opstellen van EPD's vanuit de Europese Commissie, de regeringsverklaring van de Vlaamse regering, het Europees Werkgelegenheidsbeleid met de eruit voortvloeiende richtsnoeren en het (Vlaamse) Nationaal Actieplan en de

hierboven vermelde schriftelijke stellingenamen van de verschillende partners, is een ontwerpdocument opgesteld door de administratie Werkgelegenheid.

Dit document is het onderwerp geweest van meerdere besprekingen met de sociale partners in het kader van een werkgroep opgericht binnen het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (Vesoc). Het uiteindelijk document is door de Vlaamse regering goedgekeurd op 15 oktober 1999 en door de Vlaamse regering samen met de sociale partners in het kader van Vesoc in zijn vergadering van 20 oktober 1999.

Er zal voor het EPD, doelstelling 3 in Vlaanderen één Vlaams Monitoringcomité worden opgericht. Dit comité zal het sturend orgaan zijn voor het beheer en de opvolging van het EPD.

In de schoot van het VMC wordt per zwaartepunt (met uitzondering van zwaartepunt 6) een strategische werkgroep opgericht. Deze werkgroepen worden centraal aangestuurd door een regisseur.

Op het subregionale niveau (subregionale tewerkstellingscomités – STC's) worden voor zwaartepunt 1 beleidsplannen opgesteld. De individuele projectvoorstellen van zwaartepunt 1 worden prioritair op STC-niveau goedgekeurd (dit gebeurt wanneer het project subregionaal toewijsbaar is), in beperkte gevallen ook op het niveau van de strategische werkgroep.

De individuele projectvoorstellen van de andere zwaartepunten worden goedgekeurd door de betrokken strategische werkgroep. De diverse regisseurs zullen een ontwerp van programma complement opstellen en dit ter discussie voorleggen aan de betrokken actoren : de Vlaamse regering, de sociale partners en de administratie Werkgelegenheid. Dit zal als gezamenlijk programma complement worden voorgelegd aan het VMC. Deze zal hierover een uitspraak doen en het ter informatie doorgeven aan de Europese Commissie.

De beheersautoriteit is verantwoordelijk voor :

- de totstandbrenging van een systeem voor en de verzameling van betrouwbare financiële en statistische gegevens over de uitvoering, de indicatoren voor de monitoring, het toezicht en de evaluatie van het EPD ;
- het voorstel voor de aanpassing en uitvoering van het programma complement ;

- de opstelling en, na goedkeuring van het VMC, de indiening bij de Europese Commissie van het jaarverslag ;
- de organisatie van de evaluatie halverwege de looptijd ;
- de in artikel 46 van de basisverordening bedoelde verplichtingen inzake voorlichting en publiciteit.

De betalingsautoriteit is verantwoordelijk voor :

- het voeren van een afzonderlijke boekhouding over de verrichtingen in het kader van het EPD ;
- de regelmatigheid van de uit hoofde van het bijstandspakket gefinancierde verrichtingen ;
- de overeenstemming met het door de Europese Unie gevoerde beleid, inzonderheid inzake overheidsopdrachten en concurrentie ;
- de communicatie met de afdeling Inspectie Werkgelegenheid (AIW), de beheersautoriteit en het VMC i.v.m. de stand van zaken van uitbetalingen.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (AIW) ten slotte zal instaan voor de controle ter plaatse.

Communautaire Initiatieven

Vanaf de officiële bekendmaking van de communicatie door de Europese Commissie van het nieuw programma Equal, heeft de afdeling Europa Werkgelegenheid, in opdracht van de Vlaamse regering en conform de reglementering vervat in de publicatie, vier maanden de tijd voor het opstellen van een ontwerp van CIP (Community Initiative Programme) en het laten goedkeuren door de Vlaamse regering. Vanaf 1 augustus 2000 start dan de onderhandelingsfase van vijf maanden waarbij de afdeling Europa Werkgelegenheid het door de Vlaamse regering goedgekeurde CIP zal verdedigen bij de Europese Commissie.

2.

Voor doelstelling 3 kan Vlaanderen aanspraak maken op 362,3 miljoen euro voor de periode 2000-2006 (niet-geïndexeerde middelen).

De totale bijdrage van het ESF voor de periode 2000-2006 voor Equal bedraagt 2,847 miljoen euro.

Het aandeel dat Vlaanderen hiervan zal krijgen, is nog niet vastgelegd.

3.

Zoals onder punt 1 reeds uiteengezet, is voor doelstelling 3 voor Vlaanderen één EPD ingediend voor de periode 2000-2006.

Equal

Om mogelijke acties van de lidstaten inzake de uitvoering van de doelstelling van het nieuw programma reeds vooraf zoveel mogelijk te kunnen kanaliseren, wordt eerst op Vlaams niveau getracht om tot een goede afstemming te komen inzake de prioriteitenstelling van de door de Europese Commissie voorgestelde thema's. Hiervoor wordt aan alle betrokken actoren gevraagd hun input te geven aan de afdeling Europa Werkgelegenheid. De actoren zijn de volgende : VDAB, departement Onderwijs, SERV, VFSIPH, derdenoverleg organisatie, ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling (BGDA).

4.

Enkel voor doelstelling 3, zwaartepunt 1, zal een subregionale verdeling van de middelen gebeuren, en dit op basis van de arbeidsmarktgegevens.

5. Doelstelling 3

Het ontwerp-EPD werd op 15 oktober 1999 goedgekeurd door de Vlaamse regering en nadien ingediend bij de Europese Commissie. De formele onderhandelingen tussen de Europese Commissie en Vlaanderen zijn gestart op 16 maart 2000 en zijn nog niet afgerond. Er is dus nog geen beslissing van de Europese Commissie en dus ook geen definitieve versie van EPD. Het programma wordt opgestart met een overgangperiode vanaf 1 juni 2000 tot en met 31 december 2000. Vanaf 1 januari 2001 treedt het nieuwe systeem volledig in werking.

Equal

De afdeling Europa Werkgelegenheid maakt tegen eind mei een voorstel van CIP, de beslissing door de Vlaamse regering zal uiterlijk 30 juni 2000 worden genomen.

Uiterlijk 30 juli 2000 wordt het goedgekeurde CIP ingediend bij de Europese Commissie. Idealiter wordt het CIP door de Europese Commissie tegen 1 januari 2001 goedgekeurd. De operationalisering

van het Equal-programma zou dus vanaf januari 2001 kunnen gebeuren.

EOGFL

De hiernavolgende gegevens hebben uitsluitend betrekking op het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV) en het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, in acht genomen dat, op het communautair initiatief Leader na, vanaf 2000 alle Europese steunverlening in de landbouwsector werd overgeheveld naar EOGFL-Garantie, dat niet tot de structuurfondsen wordt gerekend.

1.

Het structuurprogramma "Visserij buiten doelstelling 1" betreft in België een nationaal programma, gecoördineerd door het ministerie van Middenstand en Landbouw, waaraan de gewesten hebben meegewerkt. De bevoegdheden en financieringsbronnen voor de geplande maatregel zijn verdeeld over de gewesten en de federale overheid. Voor het Vlaams Gewest heeft de administratie Land- en Tuinbouw (ALT) deelgenomen aan het uitschrijven van dit programma, aangezien deze administratie als enig Vlaams loket fungeert voor de toepassing van Vlaamse maatregelen inzake structuurverbetering in de visserij- en aquacultuursector.

De programmering werd opgesteld rekening houdende met de specifieke bepalingen vastgesteld bij de Raadsverordeningen (EG) nr. 1263/99 van 21 juni 1999 m.b.t. het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij en nr. 2792/99 (uitvoering) van 17 december 1999. Een onafhankelijke evaluator werd belast met de ex ante evaluatie.

Op 6 april 2000 werd het ontwerp van programmering, zoals ook door de EU vooropgesteld, besproken op een overlegvergadering met het beroep, en werden de teksten waar nodig bijgesteld. Na het definitief akkoord van onder meer de gewestelijke kabinetten, werd het programmeringsdocument zoals gepland door de federale minister voor Middenstand en Landbouw bij de Europese Unie ingediend op 28 april.

2.

Voor het programma "Visserij buiten doelstelling 1" kan Vlaanderen aanspraak maken op 90 % van de aan België toegewezen middelen, of 31.770.000 euro van de 35.300.000 euro uitgetrokken middelen voor België. Telkens 5 % van de middelen zijn voorbehouden voor Wallonië en het federale mi-

nisterie van Middenstand en Landbouw ; in de mate dat deze laatste niet alle middelen besteedt, wordt het resterende gedeelte op het einde van de periode aan Vlaanderen toegewezen. De door de EU vooropgestelde prestatiereserve bedraagt 1,5 miljoen euro voor België, waarvan 90 % of 1.350.000 euro aan Vlaanderen kan worden toegewezen.

Voor het Communautair Initiatief Leader is voor België 15.000.000 euro uitgetrokken. De verdeling van deze middelen tussen Vlaanderen en Wallonië wordt momenteel besproken.

3.

Zoals voormeld heeft Vlaanderen voor de visserij- en aquacultuursector het belangrijkste aandeel in het nationale programma "Visserij buiten doelstelling 1" (zie 1 en 4).

Door Europa is geen Communautair Initiatief voor visserij meer gepland, aangezien een aantal acties die voorheen binnen Pesca konden worden gesubsidieerd, thans binnen het nationale programma "Visserij buiten doelstelling 1" aan bod kunnen komen.

Door de onafhankelijke evaluator werden volgende aandachtspunten naar voor geschoven :

- instandhouding en verbetering van de economische leefbaarheid en duurzaamheid van de sector ;
- verbetering van de kwaliteit na de productieprocessen en de producten ;
- marktgerichte afstemming van vraag en aanbod.

Conform verordening 2792/99 werden deze vertaald naar een aantal zwaartepunten :

- zwaartepunt 2 : vernieuwing en modernisering van de vissersvloot ;
- zwaartepunt 3 : bescherming en ontwikkeling van de levende rijkdommen van de zee, aquicultuur, uitrusting van vissershavens, verwerking en afzet ;
- zwaartepunt 4 : andere maatregelen (kleinschalige kustvisserij, sociaal-economische maatregelen, verkoopsbevordering, diversificatie, door het bedrijfsleven uitgevoerd acties, o.m. experimentele visserij evenals een aantal acties die in

de periode 1994-99 binnen de 5b- en Pesca-programma's werden gesubsidieerd ;

- zwaartepunt 5 : technische bijstand.

Zwaartepunt 1, "aanpassing van de visserij-inspanning", werd niet opgenomen, aangezien dit betrekking heeft op de inkrimping van de vloot (slopingpremies), die in het verleden reeds tot een minimum vitalis is teruggebracht.

4.

Gezien het nationaal karakter van de programmering, dat zich meer bepaald ook richt op de ondersteuning van de structurele verbetering van de visverwerking en op de aquacultuur die ook buiten de kustzone is gesitueerd, laat staan dat de maatschappelijke zetel van rederijen eveneens buiten de kustzone kan gelokaliseerd zijn, werd voor een horizontale aanpak gekozen, zodat de middelen over gans Vlaanderen kunnen worden ingezet.

Gezien de concentratie van de visserijbedrijvigheid aan de kust zal uiteraard, afhankelijk van de ingediende dossiers, een belangrijk gedeelte van de middelen worden ingezet in de visserijgebonden gebieden aan de kust.

5.

Het nationale programma "Visserij buiten doelstelling 1" werd zoals voormeld via de federale minister voor Middenstand en Landbouw bij de Europese Unie ingediend op 28 april.

Voor het Communautair Initiatief Leader worden de Europese richtsnoeren in de loop van mei verwacht, waarna de programmering, waarmee een aanvang werd genomen, definitief kan worden opgesteld.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 2
van 27 september 1999
van de heer CARL DECALUWE

Outplacement onderwijspersoneel – Terugbetaling bezoldigingen

Sinds 1993 wordt aan sommige personeelsleden die in het onderwijs of in de psycho-medisch-sociale centra (PMS) ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking, de mogelijkheid geboden om voor een betrekking buiten het onderwijs te kiezen. Hiervoor ontvangt het personeelslid zijn activiteitswedde (toelage) uit het onderwijs. De wedde (toelage) wordt verder betaald door het departement Onderwijs. Tot op heden diende de instelling zelf geen deel van de bezoldiging te betalen.

Nu blijkt dat de Vlaamse regering op 11 mei 1999 de beslissing nam dat per 1 januari 1999 de instelling die een personeelslid tewerkstelt buiten het onderwijs, een deel van de bezoldiging moet terugstorten aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs.

Deze maatregel zou aangekondigd geweest zijn aan de betrokken instellingen. Talrijke instellingen uit de welzijnssector vallen onder deze maatregel. Hierdoor dreigen een aantal instellingen deze personeelsleden opnieuw af te stoten, waardoor de werkdruk toeneemt en/of de kwaliteit in het gedrag komt.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de instellingen binnen de welzijnssector die van de tewerkstellingsmaatregel hebben genoten ?
2. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal personeelsleden dat ondertussen binnen de betrokken instellingen is teruggevloeid ? Hoe wordt dit binnen die instellingen opgevangen ?
3. In welke mate werden maatregelen uitgewerkt om de terugbetalingen financieel haalbaar te maken voor de betrokken instellingen ?

N.B. Een vraag over deze problematiek m.b.t. de onderwijsinstellingen werd gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Aanvullend antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt de vraag naar een overzicht van de instellingen en van het aantal personeelsleden binnen de welzijnssector dat van deze tewerkstellingsmaatregel heeft genoten.

De modaliteiten van de tewerkstellingsmaatregel (zie **bijlage 1**) stelden dat er twee overeenkomsten

werden afgesloten. Enerzijds een overeenkomst tussen de welzijnsvoorziening en het personeelslid en anderzijds tussen de welzijnsvoorziening en het departement Onderwijs. Dit betekent dat de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn (GMW) bij deze overeenkomsten geen rechtstreeks betrokken partij was. De administratie GMW fungeerde enkel als tussenpersoon door het ter beschikking stellen van lijsten, hetzij aan geïnteresseerde welzijnsvoorzieningen, hetzij aan geïnteresseerde personeelsleden.

Een overzicht geven van de betrokken instellingen en van het aantal personeelsleden is bijgevolg bijzonder moeilijk.

- Binnen de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdzorg werd geen gebruikgemaakt van deze tewerkstellingsmaatregel.
- De sector van de bijzondere jeugdbijstand beschikt over een lijst van instellingen die indertijd geopteerd hebben om iemand vanuit het onderwijs tewerk te stellen (zie **bijlage 2**).
- De opleidingscentra van de sector gezinszorg maakten soms gebruik van outplacement – lesgevers (zie **bijlage 3**, situatie oktober 1999).
- M.b.t. de sector maatschappelijk opbouwwerk, de integratiesector en het algemeen welzijnswerk beschikken we over geen gegevens, maar we vermoeden dat er bijzonder weinig gebruik is gemaakt van deze tewerkstellingsmaatregel.

Bijkomende informatie zal ongetwijfeld kunnen worden geleverd door het departement Onderwijs, waarmee de overeenkomsten werden afgesloten.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 149 – red.)

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 207 – red.)

Vraag nr. 123
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mantelzorg – Leeftijdscriminatie

De minister verklaarde in haar gelijkemansbeleid aandacht te besteden aan onterechte leeftijdscriminatie.

Zo verlenen heel wat gemeenten een mantelzorgtoelage, betaald met geld uit het Sociaal Impulsfonds (SIF). Al te vaak is deze ondersteuning voorbehouden voor wie hulp geeft aan 65-plussers. Echter, ook jongere personen kunnen thuis hulp nodig hebben.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Nam zij daartoe reeds contact op met de minister bevoegd voor het SIF-beleid ?
3. Waar kunnen chronisch zieken jonger dan 65 jaar, klacht neerleggen m.b.t. deze leeftijdscriminatie ?

Antwoord

1. Ik heb de desbetreffende informatie opgevraagd en stel vast dat de mantelzorgtoelagen zeer divers worden toegekend door de betrokken OCMW's en gemeenten.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger deze gegevens. Ondanks de formele voorwaarden hebben sommige besturen in hun reglementen terzake ook een billijkheidsregel opgenomen die het mogelijk maakt in ernstige situaties af te wijken van de leeftijdsregel.

2. Ik heb mijn collega minister Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, gevraagd aandacht te besteden aan de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde problematiek.
3. Er is geen formele klachtenprocedure.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 125
van 29 maart 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderopvang – Meldingsplicht

De wijzigingen in het decreet betreffende Kind en Gezin van 1997 hebben onder meer betrekking op de meldingsplicht voor iedereen die geregeld kin-

deropvang organiseert tot twaalf jaar, al dan niet betalend. De initiatiefnemers moeten dit melden aan Kind en Gezin, dat op zijn beurt jaarlijks aan de gemeenten de lijst overhandigt van de kinderopvanginitiatieven op hun grondgebied.

1. Hoeveel initiatieven kinderopvang hebben zich sinds deze wijziging jaarlijks gemeld ?
2. Zijn er opvallende vaststellingen sinds deze regeling, zoals bijvoorbeeld : in bepaalde regio's wordt niet of veel gemeld, alleen kinderen beneden de zes jaar worden gemeld, alleen scholen melden ?
3. Wat zijn de concrete meldingsresultaten voor Limburg, per gemeente, met betrekking tot onthaalgezinnen, scholen, particulieren ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger koppelt een aantal concrete vragen aan de wijziging van de wetgeving die sinds 1997 impliceert dat wie op bestendige wijze kinderen opvangt tussen 0 en 12 jaar dat moet melden aan Kind en Gezin.

Vooraleer in te gaan op het gevraagde cijfermateriaal, wil ik aangeven dat de wetgeving op de melding dateert van einde jaren tachtig. De enige verschuiving die gebeurd is met de aanpassing van het oprichtingsdecreet van Kind en Gezin in 1997 is dat de meldingsplicht niet langer enkel slaat op de opvang van kinderen tussen 0 en 6 jaar, maar ook geldt voor wie kinderen tot 12 jaar opvangt.

1. Bovenstaande context leidt mij ertoe de evolutie te schetsen van 1989 tot 1998, het laatste jaar waarvoor er definitieve cijfers zijn.

De vier tabellen als **bijlage**, die ik distilleer uit een overzichtsrapport over de particuliere opvang dat Kind en Gezin momenteel voorbereidt, geven respectievelijk een overzicht van het aantal particuliere opvanginstellingen (POI) en particuliere opvanggezinnen onder toezicht, en de enkel gemelde particuliere opvanginstellingen en particuliere opvanggezinnen.

2. Uit de tabellen die aansluitend bij vraag 1 zijn opgenomen, blijkt dat het jaar 1997 geen breekpunt in de evolutie betekende. De tendens van een globaal groeiende particuliere sector is als een constante herkenbaar in de evolutie tussen 1989 en 1998.

Opvallend daarbij is de bijzonder sterke groei van het aantal *particuliere opvanginstellingen onder toezicht* van Kind en Gezin. Op tien jaar tijd is het aantal voorzieningen verviervoudigd. Behalve in de provincie West-Vlaanderen, waar het aantal voorzieningen in 1998 minimaal daalde, bemerken we in elke provincie een jaarlijkse stijging. Het is de provincie Oost-Vlaanderen die het grootste aantal voorzieningen onder toezicht telt, gevolgd door de provincie Vlaams-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Ook deze tendens is sinds 1989 zichtbaar. De provincie Limburg telt al sinds tien jaar het kleinste aantal particuliere opvanginstellingen onder toezicht.

Wanneer we kijken naar het aantal *enkel gemelde particuliere opvanginstellingen*, dan stellen we vast dat dit aantal veel lager ligt dan het aantal onder toezicht, maar toch jaarlijks toeneemt. Deze tendens doet zich evenwel niet in elke provincie voor. In Limburg is het aantal enkel gemelde voorzieningen sinds tien jaar zeer beperkt. In de provincies West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest zijn er de laatste jaren weinig schommelingen. In de provincie Antwerpen is het aantal gemelde POI's gedurende een aantal jaren ongewijzigd gebleven, maar in 1998 is het aantal plots sterk gestegen. Dat geldt eveneens voor de provincie Oost-Vlaanderen, waar zich in 1998 ook een stijging voordeed.

Het aantal *particuliere opvanggezinnen onder toezicht* van Kind en Gezin is in de periode 1991-1994 toegenomen, maar is dalend sinds 1995. De daling van het aantal particuliere opvanggezinnen is de laatste drie jaar bovendien in elke provincie zichtbaar. West-Vlaanderen is sinds 1991 de provincie die het grootste aantal opvanggezinnen onder toezicht telt : ruim een derde van het totale aantal opvanggezinnen onder toezicht is werkzaam in deze provincie. Limburg is de tegenhanger van West-Vlaanderen, in die zin dat deze provincie het kleinste aantal opvanggezinnen onder toezicht telt.

Wat het aantal *enkel gemelde opvanggezinnen* betreft, stellen we vast dat dit aantal daalt sinds 1993 en de laatste vier jaar ongeveer constant blijft. Er zijn er ongeveer driehonderd. Deze stabilisering doet zich in zowat elke provincie voor. Oost-Vlaanderen is wat het aantal enkel gemelde opvanggezinnen betreft een uitschieter : ruim een derde, bijna de helft zelfs van het totaal enkel gemelde opvanggezinnen bevindt zich in deze provincie. Ook hier geldt dat

de provincie Limburg het kleinst aantal enkel gemelde opvanggezinnen telt.

Het is zeer belangrijk hier op te merken dat het samengebrachte cijfermateriaal slaat op de particuliere voorzieningen, die vaak een globaal aanbod verzorgen. De scholen die, en dat is inderdaad een essentieel verschil met vroeger, sinds 1997 wel gevat worden door de meldingsplicht wanneer ze een structureel aanbod aan buitenschoolse kinderopvang realiseren, zitten niet in deze cijfers vervat. Het is immers bijzonder moeilijk om het melden van de scholen correct te duiden. Tot hertoe hebben sinds 1997 een goede duizend scholen aan Kind en Gezin

gemeld dat ze op een systematische manier buitenschoolse kinderopvang verzorgen. Deze cijfers moeten echter met de grootste behoedzaamheid worden benaderd. Het is immers niet altijd duidelijk of de melding gebeurde op het niveau van een scholengemeenschap, dan wel op het niveau van een individuele school. Het is bovendien zo dat de gegevens met betrekking tot de duur van de opvang en de capaciteit ervan niet uniform zijn weergegeven.

In wat volgt, geven we een verdeling per provincie en per onderwijsnet van de situatie zoals ze eind vorig jaar door Kind en Gezin werd geïnventariseerd.

Aantal scholen die opvang melden aan de provinciale afdelingen van Kind en Gezin

Provincie	Vrije net	Gemeentelijk	Gemeenschaps	Andere	Totaal
Antwerpen	171	18	35		224
Vlaams-Brabant	91	38	23		152
Limburg	62	25	34		121
Oost-Vlaanderen	212	23	54		289
West-Vlaanderen	105	41	41		187
Brussel	47	39	30	1	117
Totaal	668	184	217	1	1.070

3. Hierna volgt het gevraagde overzicht voor Limburg. Het zijn de voorlopige resultaten voor 1999. Ze worden weergegeven per gemeente.

Aantal particuliere opvanggezinnen in Limburg

Gemeente	Onder toezicht 1999	Enkel gemeld 1999
Alken	1	0
Beringen	1	0
Bilzen	1	3
Bocholt	0	0
Borgloon	0	2
Bree	0	1
Diepenbeek	4	2
Dilsen	0	0
Halen	1	0
Hasselt	18	5
Herk-de-stad	1	0

Gemeente	Onder toezicht 1999	Enkel gemeld 1999
Heusden-Zolder	1	0
Houthalen-		
Helchteren	0	1
Lanaken	0	1
Leopoldsburg	1	0
Lommel	1	0
Lummen	2	0
Meeuwen-Gruitrode	0	0
Neerpelt	0	1
Nieuwerkerken	1	0
Sint-Truiden	2	1
Tessenderlo	0	1
Tongeren	5	1
Voeren	1	0
Zutendaal	1	0
Totaal	42	19

Aantal particuliere opvanginstellingen in Limburg

			Gemeente	Onder toezicht 1999	Enkel gemeld 1999
Gemeente	Onder toezicht 1999	Enkel gemeld 1999			
			Houthalen-Helchteren	1	0
			Kortesseem	1	0
					0
Alken	0	1	Neerpelt	1	
Bilzen	2	0	Peer	2	0
Bochelt	1	0	Tongeren	1	0
Borgloon	1	0	Voeren	0	0
Bree	0	0	Wellen	1	0
Dilsen	1	0	Zonhoven	1	0
Genk	1	0	Zutendaal	1	0
Hasselt	7	1			
Herk-de-stad	1	0			
Heusden-Zolder	1	0	Totaal	24	2

Tabel 1 – Aantal particuliere opvanginstellingen (POI) onder toezicht van Kind en Gezin en het (corresponderend aantal plaatsen) – toestand op 31 december

Jaartal	Antwerpen	Vlaams-Brabant en Brusselse Hoofdstedelijke gewest	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Limburg	Totaal
1989 ¹	7 (100)	52 (1.114)	45 (546)	41 (485)	6 (86)	151 (2.331)
1989 ²	24 (402)	74 (1.517)	73 (920)	91 (1.510)	10 (152)	272 (4.501)
1991			Niet beschikbaar			
1992			Niet beschikbaar			
1993	31 (454)	94 (1.783)	77 (958)	110 (1.573)	12 (202)	324 (4.970)
1994	46 (669)	111 (2.008)	110 (1.401)	132 (1.871)	15 (214)	414 (6.188)
1995	52 (724)	127 (2.301)	124 (1.571)	137 (1.905)	16 (231)	456 (6.732)
1996	67 (1.019)	155 (2.464)	127 (1.567)	150 (2.078)	16 (257)	515 (7.358)
1997	79 (1.231)	159 (2.776)	147 (1.828)	166 (2.136)	20 (302)	571 (8.273)
1998	89 (1.408)	171 (3.114)	144 (1.910)	179 (2.564)	26 (404)	609 (9.400)

¹ POI die in 1989 een aanvraag om toezicht indienden. Zij werkten in 1989 met een voorlopig attest van toezicht² POI die toezicht aangevraagd hebben

Tabel 2 – Aantal enkel gemelde particuliere opvanginstellingen – toestand op 31 december

Jaartal	Antwerpen	Vlaams-Brabant en Brusselse Hoofdstedelijke gewest	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Limburg	Totaal
1993	12	11	10	23	2	58
1994	14	12	12	25	2	65
1995	14	18	12	24	2	70
1996	14	13	9	28	3	67
1997	12	19	13	28	4	76
1998	22	19	14	33	3	91

Tabel 3 – Aantal particuliere opvanggezinnen onder toezicht van Kind en Gezin en het (corresponderend aantal plaatsen)³ – toestand op 31 december

Jaartal	Antwerpen	Vlaams-Brabant en Brusselse Hoofdstedelijke gewest	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Limburg	Totaal
1991	136 (520)	273 (1.122)	627 (2.573)	486 (1.944)	61 (232)	1.583 (6.391)
1992	160 (636)	306 (1.294)	706 (2.908)	488 (2.023)	70 (271)	1.730 (7.132)
1993	172 (682)	331 (1.402)	761 (3.170)	488 (2.033)	69 (271)	1.821 (7.558)
1994	205 (805)	347 (1.468)	792 (3.369)	495 (2.065)	77 (312)	1.916 (8.019)
1995	210 (826)	342 (1.431)	768 (3.358)	502 (2.117)	64 (266)	1.904 (7.998)
1996	221 (837)	360 (1.543)	762 (3.330)	467 (1.994)	65 (276)	1.875 (7.980)
1997	208 (839)	335 (1.412)	740 (3.282)	435 (1.878)	53 (232)	1.771 (7.643)
1998	200 (864)	334 (1.517)	727 (3.569)	408 (1.823)	48 (222)	1.717 (7.995)

³ eigen kinderen jonger dan 6 jaar inbegrepen

Tabel 4 – Aantal enkel gemelde particuliere opvanggezinnen – toestand op 31 december

Jaartal	Antwerpen	Vlaams-Brabant en Brusselse Hoofdstedelijke gewest	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Limburg	Totaal
1993	51	52	96	173	11	383
1994	53	52	73	175	9	364
1995	63	41	72	117	9	302
1996	63	39	74	113	11	300
1997	60	42	72	134	13	321
1998	44	39	75	132	15	305

Vraag nr. 131
van 5 april 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vertrouwensartsencentra – Anonimiteit

Wanneer kinderen die het slachtoffer zijn van kindermishandeling erin slaagden om contact op te nemen met de vertrouwensartsencentra, dan konden ouders dit traceren via de telefoonrekening. Het nummer werd tot voor kort immers – zoals alle telefoongesprekken – weergegeven op het detail van de telefoonrekening.

Gelet op de problematische situaties waarin deze kinderen zich bevinden en de delicaatheid van het onderwerp, was het niet wenselijk dat de ouders via de telefoonrekening op de hoogte werden gebracht van dit telefoongesprek.

Technisch waren er twee oplossingen denkbaar :

- ofwel het gebruik van een 100-lijn voor de vertrouwensartsencentra, waarbij de kosten van de telefoongesprekken ten laste vallen van de overheid. Dat veronderstelt evenwel een wacht-dienst van 24 uur op 24 ;
- ofwel het gebruik van een 0800-lijn, waarbij de gebruiker geen kosten heeft en alle kosten ten laste vallen van de instelling die het nummer aanvraagt.

Naar ik verneem, is recentelijk een oplossing uitgewerkt.

1. Welke oplossing werd uitgewerkt om de telefoongesprekken met de vertrouwensartsen te anonimiseren ?
2. Werd aan elk vertrouwensartsencentrum een dergelijk nummer toegekend, of wordt er gewerkt met een centrale wacht-dienst ?
3. Wie neemt de kostprijs van deze gratis lijn voor zijn rekening ? Kind en Gezin ? Of het budget van de vertrouwensartsencentra ?

Antwoord

De gestelde vragen i.v.m. de bereikbaarheid van de vertrouwenscentra inzake kindermishandeling nopen tot enige technische uitleg. Ik verwerk daarin het antwoord op de drie gestelde vragen.

Er werd bij Belgacom een optie genomen op een reeks van zes eenvoudige 078-nummers voor de vertrouwenscentra kindermishandeling. Drie van de zes vertrouwenscentra namen dit nummer in gebruik als tweede telefoonnummer, doch verkozen daar nog geen publiciteit rond te maken, en dit in afwachting van een definitieve oplossing voor het probleem van de anonimiteit van de oproeper. Eén daarvan is naast zijn gewoon abonneenummer en zijn 078-nummer ook bereikbaar via een 0800-nummer (Brugge). Twee van de zes centra vroegen bij Belgacom de optie op het 078-nummer te bewaren, maar namen het nummer niet in gebruik. Eén vertrouwenscentrum kindermishandeling is enkel bereikbaar via zijn 078-nummer (Antwerpen).

Wie belt naar een gewoon abonneenummer, vindt daarvan geen aparte vermelding op de factuur. Het gebruik van een 0800-nummer is gratis. Ook daarvan dient dus geen vermelding te gebeuren op de factuur. Wie belt naar een 078-nummer, vindt daarvan normaal wel een vermelding op zijn factuur. Kind en Gezin heeft bij Belgacom een voorlopige oplossing kunnen bedingen voor de zes 078-nummers die voorbehouden zijn voor de vertrouwenscentra, zodat deze momenteel bij uitzondering niet op de factuur komen. Deze uitzondering wordt evenwel niet gemaakt door andere telefoonproviders, zoals bijvoorbeeld Telenet.

De vermelding van een 078-nummer op de factuur gebeurt in uitvoering van de wet van 19 december 1997 (Belgisch Staatsblad 30.12.97). (Wet tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven teneinde het reglementaire kader aan te passen aan de verplichtingen die inzake vrije mededinging en harmonisatie op de markt voor telecommunicatie, voortvloeien uit de van kracht zijnde beslissingen van de Europese Unie, meer bepaald artikel 9 van hoofdstuk 3 van bijlage 1 en artikel 105nonies).

Deze wet werd echter recentelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 21 december 1999 (Belgisch Staatsblad van 9 februari 2000). (KB tot aanpassing van sommige bepalingen van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven aan de richtlijnen van de Europese Unie, art. 9).

Deze nieuwe wet bepaalt dat oproepen naar een hulplijn met nummer 078/15... niet meer op de factuur moeten worden vermeld. De uitvoering van deze wet is in de praktijk echter nog niet rond.

Het gebruik van een 100-lijn voor de vertrouwenscentra is momenteel niet meer aan de orde, omdat dit een wachtdienst van 24 uur op 24 veronderstelt. Ook worden momenteel geen stappen ondernomen om integraal op een 0800-lijn over te stappen. Het gebruik van een centrale wachtdienst met een automatische doorschakeling naar het vertrouwenscentrum van de provincie is technisch niet mogelijk, omdat de zoneafbakening van Belgacom niet correspondeert met de werkingsgebieden van de centra. Ook zou dit tot gevolg hebben dat de vrijheid wegvalt voor de oproeper om het centrum van zijn keuze te bellen.

Besluitend moet worden gesteld dat de anonimiteit van de beller vandaag niet volledig gegarandeerd is bij gebruik van een 078-nummer. Een oplossing voor de anonimiteit van wie belt naar een 078-nummer ligt immer in de toepassing van het vermelde koninklijk besluit door alle telefoonproviders. Dit moet gebeuren volgens de nadere regels die door de minister bevoegd voor Telecommunicatie worden bepaald.

Ik vermeld nog dat wie een 078-nummer belt, betaalt alsof hij binnen de zone belt. De meerkosten zijn ten laste van wie de 078-verbintenis aangaat, in casu het vertrouwenscentrum.

Onder meer om tot een duidelijke richtlijn te komen m.b.t. de bereikbaarheid van de vertrouwenscentra plan ik midden juni een overleg met hen. Ik zal daarbij niet alleen de problematiek van het telefoonnummer ter sprake brengen. Op mijn vraag maken de centra momenteel immers werk van een gezamenlijke visie op een meer duidelijke positionering binnen het hulpverleningslandschap. Het aspect bereikbaarheid zal daarbij in zijn totaliteit en met oog voor uniformiteit en efficiëntie aan bod komen.

Vraag nr. 132
van 5 april 2000
van de heer LUDWIG CALUWE

Levensbeschouwelijke begeleiding migranten – Subsidiëring

Is er in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een tegemoetkoming (wedde, toelage of dergelijke) opgenomen voor de wedden en diensten van aalmoezeniers of moreel consulenten van niet-confessionele levensbeschouwingen voor de begeleiding van of hulp aan immigranten ?

Graag vernam ik de wettelijke of reglementaire basis van dergelijke tegemoetkoming, de eventuele bedragen op de begrotingen 1999 en 2000, evenals het vastgestelde kader en de effectieve bezetting.

Antwoord

Om de mensen die in de vijftiger jaren als "gastarbeider" naar België kwamen te begeleiden, werden toen enkele regelgevingen uitgevaardigd, zoals het koninklijk besluit (KB) van 10 juli 1952 tot vaststelling van de vergoeding verleend aan de aalmoezeniers van de in België werkende vreemde arbeiders, aangevuld met het KB van 11 mei 1971 tot tegemoetkoming aan de personen die morele hulp verlenen aan de in België tewerkgestelde werknemers van vreemde nationaliteit. In 1998 werden in uitvoering hiervan drie religieuze raadgeefsters gesubsidieerd : twee halftijdse voor de katholieke kerk en één voltijdse voor de protestantse kerk.

De toestand is grondig veranderd sinds deze regelgevingen werden uitgevaardigd, en Vlaanderen heeft nu een nieuwe regelgeving voor etnisch-culturele minderheden : deze wetgeving is gericht op participatie, emancipatie, onthaal en opvang van allochtonen, vluchtelingen en woonwagenbewoners. Daarnaast bestaat er al enkele jaren een regeling voor de erkenning en subsidiëring van eigen organisaties van migranten en de federatie daarvan. Ten slotte is de erkenning van de islam als godsdienst operationeel geworden.

In het kader van dit nieuwe beleid wilde de vorige minister bevoegd voor de bijstand aan personen deze regelgevingen afschaffen, waarvoor overleg werd gepleegd met de betrokken organisaties. Daarom heeft hij de administratie opdracht gegeven om te zorgen voor de opzeg van de betrokken personen en om maatregelen te nemen voor de opheffing van de oude KB's.

Hiervoor werden de nodige brieven verstuurd naar de betrokken organisaties, en er werd een oplossing gevonden voor alle betrokkenen : de twee katholieke zusters vonden een plaats in het "personeelskader" gesubsidieerd door het federale ministerie van Justitie (Erediensten), en de protestantse werkster is nu actief in de integratiesector in Antwerpen. Intussen is op mijn kabinet ook een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering in onderzoek om deze oude regelgeving op te heffen.

Uiteraard zijn in de begroting 2000 dan ook geen middelen meer opgenomen. In 1999 werd in totaal nog een tegemoetkoming van 786.032 frank uitgekeerd.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 100
van 5 april 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Franstalige leerlingen in Zuid-West-Vlaanderen – Opvang

Het is een bekend gegeven in Zuid-West-Vlaanderen dat tal van leerlingen afkomstig uit de regio Moeskroen en Doornik er in het basis- (kleuter en lager) en middelbaar onderwijs ingeschreven zijn. Blijkbaar gaat het om een evolutie die van jaar tot jaar toeneemt, erop gericht om de tweetaligheid van jongeren te bevorderen.

Omgekeerd heeft deze instroom dan weer geëigende repercussies op het onderwijsgebeuren zelf, dit vanuit het gegeven dat een teveel aan anderstaligen remmend kan werken op de kwaliteit van het onderwijs. Hierdoor rijst de vraag naar een systematische controle van anderstaligen in het Nederlandstalig onderwijs in de regio (arrondissement) Kortrijk.

Vandaar dan ook enkele concrete vragen in die zin, meer bepaald voor het schooljaar 1998-1999.

1. Om hoeveel inschrijvingen van Franstalige kinderen uit de regio Moeskroen-Doornik gaat het die in het arrondissement Kortrijk kleuter-, lager en middelbaar onderwijs volgen ?
2. In welke gemeenten in het arrondissement Kortrijk volgen deze Franstalige kinderen onderwijs ?
3. Vanuit welke gemeenten in de regio Moeskroen-Doornik zijn ze precies afkomstig ?
4. In welke mate werden er maatregelen genomen om deze instroom van anderstalige kinderen zo optimaal mogelijk op te vangen ?

Antwoord**I. Basisonderwijs**

In de hiernavolgende tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het aantal kinderen uit de regio Moeskroen – Doornik die in het arrondissement

Kortrijk basisonderwijs volgen. In de tabel is eveneens af te lezen uit welke gemeenten die kinderen afkomstig zijn en in welke gemeente ze school lopen.

Kinderen uit regio Moeskroen – Doornik in arrondissement Kortrijk

Gemeente School	Arrondissement	Naam gemeente	Aantal
Aalbeke	Doornik	Blandain	2
Aalbeke	Moeskroen	Dottignies	5
Aalbeke	Doornik	Estaimpuis	1
Aalbeke	Moeskroen	Herseaux	4
Aalbeke	Moeskroen	Luingne	4
Aalbeke	Moeskroen	Mouscron	60
Avelgem	Doornik	Amougies	5
Avelgem	Doornik	Anseroeul	3
Avelgem	Doornik	Celles	4
Avelgem	Doornik	Escanaffles	11
Avelgem	Doornik	Estaimpuis	1
Avelgem	Doornik	Mont-de-l'Enclus	2
Avelgem	Doornik	Mont-Saint-Aubert	2
Avelgem	Doornik	Orroir	9
Avelgem	Doornik	Pottes	2
Bellegem	Moeskroen	Dottignies	8
Bellegem	Moeskroen	Luingne	1
Bellegem	Moeskroen	Mouscron	8
Beveren (Leie)	Doornik	Amougies	1
Beveren (Leie)	Doornik	Russeignies	1
Kooigem	Moeskroen	Dottignies	5
Kooigem	Doornik	Estaimpuis	1
Kooigem	Moeskroen	Mouscron	2
Kooigem	Doornik	Tournai	1
Kortrijk	Moeskroen	Dottignies	3
Kortrijk	Doornik	Escanaffles	4
Kortrijk	Doornik	Estaimbourg	1
Kortrijk	Doornik	Evregnies	3
Kortrijk	Doornik	Herinnes	3
Kortrijk	Moeskroen	Herseaux	2
Kortrijk	Doornik	Kain	3
Kortrijk	Moeskroen	Komen	1
Kortrijk	Doornik	Leers-Nord	2
Kortrijk	Moeskroen	Luingne	4
Kortrijk	Doornik	Mont-de-l'Enclus	1
Kortrijk	Doornik	Mont-Saint-Aubert	3
Kortrijk	Moeskroen	Mouscron	27
Kortrijk	Doornik	Orroir	1
Kortrijk	Doornik	Pecq	1
Kortrijk	Doornik	Templeuve	1
Kortrijk	Doornik	Tournai	2
Kuurne	Moeskroen	Luingne	3
Kuurne	Moeskroen	Mouscron	1
Lauwe	Moeskroen	Mouscron	27
Marke (Kortrijk)	Moeskroen	Mouscron	1
Marke (Kortrijk)	Doornik	Nechin	2
Marke (Kortrijk)	Doornik	Ramegnies-Chin	1
Marke (Kortrijk)	Doornik	Tournai	1
Marke (Kortrijk)	Doornik	Willaupuis	2
Menen	Moeskroen	Dottignies	2
Menen	Moeskroen	Herseaux	1
Menen	Moeskroen	Komen	5
Menen	Moeskroen	Mouscron	3

Gemeente School	Arrondissement	Naam gemeente	Aantal
Moen	Moeskroen	Dottignies	2
Outrijve	Doornik	Celles	6
Outrijve	Doornik	Escanaffles	4
Outrijve	Doornik	Molenbaix	2
Outrijve	Doornik	Orroir	4
Rekkem	Moeskroen	Dottignies	1
Rekkem	Doornik	Estaimpuis	1
Rekkem	Doornik	Evregnies	2
Rekkem	Moeskroen	Herseaux	5
Rekkem	Moeskroen	Luingne	1
Rekkem	Moeskroen	Mouscron	53
Rollegem	Moeskroen	Dottignies	14
Rollegem	Moeskroen	Luingne	6
Rollegem	Moeskroen	Mouscron	6
Rollegem	Doornik	Tournai	1
Sint-Denijs	Moeskroen	Dottignies	1
Sint-Denijs	Doornik	Leers-Nord	1
Sint-Denijs	Doornik	Mourcourt	1
Sint-Denijs	Doornik	Pecq	2
Spiere-Helkijn	Doornik	Antoing	2
Spiere-Helkijn	Doornik	Blandain	5
Spiere-Helkijn	Moeskroen	Dottignies	39
Spiere-Helkijn	Doornik	Ere	3
Spiere-Helkijn	Doornik	Escanaffles	1
Spiere-Helkijn	Doornik	Estaimbourg	3
Spiere-Helkijn	Doornik	Estaimpuis	8
Spiere-Helkijn	Doornik	Froyennes	1
Spiere-Helkijn	Moeskroen	Herseaux	6
Spiere-Helkijn	Doornik	Kain	10
Spiere-Helkijn	Doornik	Leers-Nord	1
Spiere-Helkijn	Doornik	Maubray	1
Spiere-Helkijn	Doornik	Molenbaix	2
Spiere-Helkijn	Doornik	Mont-de-l'Enclus	2
Spiere-Helkijn	Doornik	Mont-Saint-Aubert	2
Spiere-Helkijn	Moeskroen	Mouscron	9
Spiere-Helkijn	Doornik	Obigies	1
Spiere-Helkijn	Doornik	Orcq	4
Spiere-Helkijn	Doornik	Pecq	20
Spiere-Helkijn	Doornik	Pottes	4
Spiere-Helkijn	Doornik	Ramegnies-Chin	1
Spiere-Helkijn	Doornik	Rumillies	3
Spiere-Helkijn	Doornik	Taintignies	2
Spiere-Helkijn	Doornik	Templeuve	1
Spiere-Helkijn	Doornik	Tournai	18
Spiere-Helkijn	Doornik	Warcoing	12
Waarmaarde	Doornik	Mont-de-l'Enclus	1
Waarmaarde	Doornik	Orroir	1
Totaal			530

Met uitzondering van het tijdelijk project betreffende de toekenning van extra lestijden voor de Nederlandstalige basisscholen in de rand- en taalgrensgemeenten, waarbij scholen die aan de voorwaarden voldoen extra lestijden kunnen krijgen, zijn er tot op heden geen specifieke maatregelen genomen om de instroom van de anderstalige kinderen vanuit Wallonië op te vangen.

II. Secundair onderwijs

1. Als **bijlage** gaat voor het secundair onderwijs (gewoon en buitengewoon voltijds secundair onderwijs en deeltijds beroepssecundair onderwijs), referentiedatum 1 februari 1999, een overzicht van de leerlingenaantallen in de scholen gelegen in de gemeenten van het arrondissement Kortrijk, uitgesplitst naar de gemeenten van herkomst (woonplaats) van deze leerlingen.

Op deze wijze kan een selectie worden gemaakt van gemeenten die worden geacht tot de regio Mouscron-Tournai te behoren.

2. Het aantal leerlingen wonende in Franstalige gemeenten is ten opzichte van het totaal aantal leerlingen al bij al relatief beperkt. Daarenboven gaat het niet per se om leerlingen uit homogeen Franstalige gezinnen.

Door het Onderwijsdepartement werden geen extra maatregelen genomen met betrekking tot bedoelde leerlingen. Het staat de scholen niettemin vrij om, binnen de wettelijke contouren, hun beschikbare middelen aan te wenden voor specifieke doelgroepgebonden initiatieven, onder meer inzake opvang en begeleiding.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 101 van 5 april 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen in adviesraden – Commissie Laakbare Praktijken

De minister bevestigde – via het gecoördineerd antwoord van minister Mieke Vogels op mijn schriftelijke vraag nr. 31 van 16 november 1999 – dat de Commissie Laakbare Praktijken in het onderwijs niet voldoet aan het decreet op de samenstelling van adviesorganen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 795 – red.*).

Op 14 september 1999 werd deze commissie echter samengesteld door de regering.

1. Hoe is de commissie nu samengesteld? Hoeveel mannen en vrouwen maken er deel van uit?

2. Hoeveel kandidaten werden in overweging genomen bij deze keuze ? Werden er uiteindelijk een man en een vrouw voorgedragen ?
3. Hoe maakte de minister aan mogelijk geïnteresseerde kandidaten duidelijk dat men op zoek was naar een nieuw commissielid ?
4. Raadpleegde de minister de Talentenbank ? Wanneer ? Kreeg zij namen door van geschikte kandidaten ?
5. Vroeg de minister een gemotiveerde afwijking op het decreet ?
6. Welke beslissingen werden sinds 1 januari 2000 genomen op basis van adviezen van deze commissie ? Werd er rekening mee gehouden dat deze juridisch aanvechtbaar zijn als de commissie niet wettelijk is samengesteld ?

Antwoord

1 t.e.m. 5 Bij besluit van 7 september 1999, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1999, werd de Commissie Laakbare Praktijken als volgt samengesteld : voorzitter, de heer G. Vande Vyver ; effectieve leden, mevrouw A. Harrewyn, mevrouw C. Vercammen, de heer L. Schaerlaekens, de heer J. Arnou, de heer D. Vercruysse, de heer R. Guns ; plaatsvervangende leden, mevrouw M. Schreurs, de heer P. Romain.

De commissie telt, rekening gehouden met de plaatsvervangende leden, 6 mannen en 3 vrouwen. Indien men enkel met de effectieve leden rekening houdt, telt de commissie 5 mannen en 2 vrouwen. In tegenstelling met wat in antwoord op vraag nr. 31 van 16 november 1999 werd gesteld, voldoet deze samenstelling aan artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. Blijkens een document dat op 29 oktober 1999 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, mevrouw Vogels, onder de leden van de Vlaamse regering werd verspreid, kan voor de concrete berekening van de 2/3- en 1/3-quota de normale rekenkundige afrondingswijze worden gebruikt : een resultaat kleiner dan 0,5 wordt naar beneden afgerond, een resultaat van 0,5 en meer naar boven.

De Commissie Laakbare Praktijken is opgericht op grond van artikel 42 van de wet van 29 mei

1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving. Ze bestaat uit in dienst zijnde, emeritus- of ere-magistraten. Overeenkomstig artikel 294 en 295 van het Gerechtelijke Wetboek kunnen leden van de rechterlijke orde slechts in een commissie zetelen op voordracht van de minister van Justitie en na het inwinnen van het advies van de rechterlijke overheden. Voor de aanwijzing van de leden van de commissie ben ik dus afhankelijk van de voordrachten van de minister van Justitie. Bij het verzoek om voordracht van kandidaten voor vermelde commissie werd gewezen op de vereiste van artikel 3 van het bedoeld decreet.

Nog in verband met de samenstelling van deze commissie kan ik meedelen dat één van de mannelijke effectieve leden zijn ontslag heeft aangeboden. Volgens telefonische inlichtingen verkregen bij de bevoegde dienst van het ministerie van Justitie zal als vervanger een vrouw worden voorgedragen, zodat de Commissie Laakbare Praktijken binnenkort een vrouwelijk lid meer zal tellen.

6. Er werden sinds 1 januari 2000 geen beslissingen op basis van adviezen van deze commissie genomen.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

* datum van afsluiting : 19/5

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
63	24.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlands beleid – Coördinatie</i>	1384
66	06.04.2000	R. Voorhamme	<i>Europese structuurprogramma's – Beleid</i>	1385
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
255	05.04.2000	J. Coens	<i>Baileybrug Stalhille – Vervanging (2)</i>	1317
258	06.04.2000	L. Peeters	<i>Openbaarvervoeraanbod – Uitgaande jongeren</i>	1317
259	06.04.2000	C. Decaluwe	<i>Reclame op Lijnbussen – Opbrengsten</i>	1318
263	07.04.2000	J. De Roo	<i>Haven Zeebrugge – Ontsluiting voor binnenvaart</i>	1319
264	07.04.2000	C. Decaluwe	<i>A17 Kortrijk – Geluidshinder (3)</i>	1320
266	07.04.2000	G. Gardeyn-Debever	<i>Basismobiliteit – Landelijke regio's</i>	1321
267	07.04.2000	J. Penris	<i>Hinterlandverbindingen Vlaamse havens – Studie</i>	1322
269	18.04.2000	F. Vermeiren	<i>Basismobiliteit – Afgezonderde woongebieden</i>	1322
270	18.04.2000	M. Keulen	<i>Werken Albertkanaal – Spoorbrug Gellik (2)</i>	1323
273	25.04.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Resolutie wegenwerken – Uitvoering</i>	1324
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
2	27.09.1999	C. Decaluwe	<i>Outplacement onderwijspersoneel – Terugbetaling bezoldigingen</i>	1390
123	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mantelzorg – Leeftijdscriminatie</i>	1391
125	29.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderopvang – Meldingsplicht</i>	1391
126	29.03.2000	J. De Roo	<i>Beleidsplan Kinderopvang – Rol gemeenten</i>	1325
127	30.03.2000	J. Malcorps	<i>Tandbederf bij kinderen – Oorzaken en preventie</i>	1327
129	31.03.2000	C. De Schepper	<i>Openbare toiletten – Stand van zaken</i>	1329
130	05.04.2000	D. Ramoudt	<i>Stedelijke bouwnormen – Gehandicapten</i>	1330
131	05.04.2000	P. Ceysens	<i>Vertrouwensartsencentra – Anonimiteit</i>	1396
132	05.04.2000	L. Caluwé	<i>Levensbeschouwelijke begeleiding migranten – Subsidiëring</i>	1397
133	06.04.2000	E. Van Rompuy	<i>Vossenlintworm – Infectierisico</i>	1331
137	25.04.2000	J. De Meyer	<i>Gemeentelijke kinderdagverblijven – St.-Niklaas-Dendermonde</i>	1332

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

118	05.04.2000	J. Maes	<i>Afschaffing tegemoetkoming hypotheeklening – Overgangsmatregelen ...</i>	1333
119	06.04.2000	B. Grouwels	<i>College VGC – Overlegvergaderingen</i>	1334
120	06.04.2000	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – Aanbod</i>	1336
121	07.04.2000	C. Van Eyken	<i>Theater Tinnenpot – Erkenning</i>	1341

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

124	28.04.2000	J. Loones	<i>Internationale samenwerking – Lokale coördinatie</i>	1342
-----	------------	------------------	---	------

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

100	05.04.2000	C. Vandebroeke	<i>Franstalige leerlingen in Zuid-West-Vlaanderen – Opvang</i>	1398
101	05.04.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen in adviesraden – Commissie Laakbare Praktijken</i>	1399

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

△ 55	24.03.2000	D. Ramoudt	<i>Aanwervingen – Leeftijdsgrens</i>	1342
59	06.04.2000	L. Peeters	<i>VDAB-gebouwen – Toegankelijkheid voor mindervaliden</i>	1343
60	07.04.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Palliatieve loopbaanonderbreking – Evaluatie</i>	1344

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

156	29.03.2000	J. Malcorps	<i>Drinkwater – Kwaliteit</i>	1345
157	29.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>Motorcrosscircuit Héléciné – Gewestoverschrijdende milieuaspecten ...</i>	1347
158	29.03.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Milieumaatschappij – Tijdelijke aanstellingen</i>	1348
159	30.03.2000	J. Malcorps	<i>Tandbederf bij kinderen – Oorzaken en preventie</i>	1348
161	30.03.2000	P. Ceysens	<i>Zuiveringsstation Brussel-Noord – Expertencommissie</i>	1348
163	31.03.2000	E. Van Vaerenbergh	<i>Mestaanvoer – Kwaliteitscontrole</i>	1349
164	31.03.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wachtbekkens – Aanlegprocedure</i>	1350
165	06.04.2000	C. Decaluwe	<i>Waterzuiveringsinstallaties – Rendement</i>	1351
166	06.04.2000	M. Van den Eynde	<i>Waterzuiveringsinstallaties – Renovatie</i>	1353
167	07.04.2000	J. Bex	<i>Waterwingebieden – Stand van zaken</i>	1354
168	07.04.2000	C. Van Eyken	<i>Papierrecyclage – Europese norm</i>	1365
169	18.04.2000	J. Malcorps	<i>Autobanden – Terugnameplicht</i>	1367

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

95	05.04.2000	D. Ramoudt	<i>Aanwervingen – Leeftijdsgrens</i>	1368
96	05.04.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Gemeentelijke sportfunctionarissen – Aanwervingsprocedure</i>	1369
97	06.04.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse administratie – Foto's vorstenpaar</i>	1370
98	06.04.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Administratieve Centra – Herkenbaarheid</i>	1370
99	18.04.2000	M. Keulen	<i>Vlaams Administratief Centrum Hasselt – Aanbestedingsprijs</i>	1371

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

98	05.04.2000	J. De Roo	<i>Buitenlandse investeringen – Sectoren en werkgelegenheidseffect</i>	1372
99	05.04.2000	M. Keulen	<i>VRT-ontvangst – Radio Donna in Limburg</i>	1378
100	05.04.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen in adviesraden – Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid</i> ...	1378
102	06.04.2000	J. Coens	<i>Natuurrecreatieve voorzieningen – Voorschriften</i>	1379
103	07.04.2000	J. Penris	<i>Kabouter Plop-film – Subsidiëring</i>	1381
104	07.04.2000	C. Van Eyken	<i>Ontwerpdecreet ruimtelijke ordening – Advies SERV</i>	1381
109	18.04.2000	C. Decaluwe	<i>Transportzone LAR Zuid-West-Vlaanderen – Locatie</i>	1383
116	04.05.2000	M. Dillen	<i>Gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen – Inventaris bedrijventerreinen</i>	1383